EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.7.2021
COM(2021) 558 final

2021/0203 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om energieffektivitet (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2021) 558 final} - {SWD(2021) 623 final} - {SWD(2021) 624 final} -
{SWD(2021) 625 final} - {SWD(2021) 626 final} - {SWD(2021) 627 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Med vedtagelsen af den europæiske grønne pagt i december 2019[1] forelagde Kommissionen "*en ny vækststrategi, der sigter mod at omstille EU til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der i 2050 ikke længere er nogen nettoemissioner af drivhusgasser, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Den har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge EU's naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser*". For at nå disse mål "*skal energieffektivitet prioriteres*".

Ved den lejlighed meddelte Kommissionen endvidere sin hensigt om forelægge en konsekvensvurderet plan for at øge Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner for 2030 på ansvarlig vis og påtog sig at "*gennemgå og om nødvendigt foreslå revision af den relevante energilovgivning senest i juni 2021*"[2].

I marts 2020 fremsatte Kommissionen et forslag til en europæisk klimalov med henblik på at dekarbonisere Europa senest i 2050. Kommissionen foreslog i sin klimaplan[3] at øge Unionens ambition om at reducere drivhusgasemissionerne til mindst 55 % under 1990-niveauet senest i 2030, hvilket udgør en betydelig stigning set i forhold til det eksisterende mål på 40 %. Klimaplanen indeholdt også en beskrivelse af de foranstaltninger, der kræves på tværs af alle sektorer i økonomien, herunder revisioner af de vigtigste lovgivningsinstrumenter for at nå dette højere ambitionsniveau og opfylde de tilsagn, der blev givet i meddelelsen om den europæiske grønne pagt[4], om at forelægge en omfattende plan for at øge Den Europæiske Unions mål for 2030 hen imod 55 % på en ansvarlig måde. Klimaplanen følger også Parisaftalens mål om at holde den globale temperaturstigning et godt stykke under 2 °C og fortsætte bestræbelserne på at holde den på 1,5 °C. I december 2020 godkendte Det Europæiske Råd et bindende EU-mål om en nettoreduktion af EU's egne drivhusgasemissioner på mindst 55 % senest i 2030 i forhold til 1990[5]. Det Europæiske Råd konkluderede, at der er behov for at styrke klimaambitionerne på en måde, som vil anspore til bæredygtig økonomisk vækst, skabe arbejdspladser af høj kvalitet, give EU-borgerne sundheds- og miljømæssige fordele og bidrage til EU-økonomiens langsigtede globale konkurrenceevne ved at fremme innovation inden for grønne teknologier. Den 22. april 2021 nåede Europa-Parlamentet og Rådet til foreløbig politisk enighed om at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 55 % senest i 2030. Derved fastlægges rammerne for indsatsen for at reducere drivhusgasemissionerne i løbet af de kommende årtier, men den vil skulle gennemføres ved hjælp af specifik lovgivning for at sikre, at disse reduktioner virkeliggøres. Af fremskrivningerne fremgår det, at gennemføres de nuværende politikker

---

1 Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final/3).

2 Bilag til meddelelsen om den grønne pagt, s. 2.

3 MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne (COM(2020) 562 final).

4 MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE RÅD, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final/3).

5 https://www.consilium.europa.eu/media/47296/1011-12-20-euco-conclusions-en.pdf.

fuldt ud, vil reduktionen af drivhusgasemissionerne frem til 2030 udgøre ca. 45 % i forhold til 1990-niveauerne, hvis der ses bort fra emissioner og absorptioner som følge af arealanvendelse, og ca. 47 % hvis arealanvendelse medregnes. I klimaplanen for 2030 skitseres derfor en række foranstaltninger, der kræves på tværs af alle sektorer i økonomien, og revisioner af de vigtigste lovgivningsinstrumenter iværksættes for at kunne nå dette højere ambitionsniveau.

Med gennemførelsen heraf for øje blev der i Kommissionens arbejdsprogram[6] for 2021 bebudet en "Fit for 55"-pakke, hvormed det tilsigtes at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 55 % senest i 2030 og opnå et klimaneutralt Europa senest i 2050. Denne pakke vil dække en bred vifte af politikområder, herunder energieffektivitet, vedvarende energi, arealanvendelse, energibeskatning, indsatsfordeling og emissionshandel.

Energieffektivitet er et centralt indsatsområde, som nødvendigvis må inddrages, hvis en fuldstændig dekarbonisering af Unionens økonomi skal opnås[7]. Direktivet om energieffektivitet er mundet ud i Unionens nuværende energieffektivitetspolitik med henblik på at udnytte omkostningseffektive muligheder for at opnå energibesparelser. I december 2018 blev direktivet om energieffektivitet ændret som en del af "pakken om ren energi til alle europæere", navnlig for at medtage et nyt overordnet EU-energieffektivitetsmål for 2030 på mindst 32,5 % (sammenholdt med det fremskrevne energiforbrug i 2030) og for at udvide og styrke energispareforpligtelsen i perioden efter 2020.

Selv om energieffektivitetsmålet for 2020 kan være nået på grund af de ekstraordinære omstændigheder, der er opstået som følge af covid-19-pandemien, ligger summen af de nationale bidrag, som medlemsstaterne har meddelt i de nationale energiklimaplaner, under Unionens ambitionsniveau på 32,5 % i 2030. Bidragene set under ét vil føre til en reduktion på 29,4 % af det endelige energiforbrug og 29,7 % af primærenergiforbruget sammenholdt med fremskrivningerne i referencescenariet fra 2007 for 2030. Dette indebærer en kollektiv underopfyldelse af ambitionerne på 2,8 procentpoint for primærenergiforbruget og 3,1 procentpoint for det endelige energiforbrug for EU-27. Denne underopfyldelse påvirker også det indsatsniveau, der er nødvendigt for at nå det højere ambitionsniveau i energieffektivitetsmålene. I klimaplanens konsekvensanalyse konkluderes det, at det er usandsynligt, at de nødvendige højere energieffektivitetsniveauer vil kunne opnås alene ved hjælp af markedskræfterne, de nuværende markedsvilkår og den teknologiske udvikling, hvilket indebærer, at der er behov for en yderligere indsats. Ifølge den konsekvensanalyse[8], der ledsager dette direktiv, vil der være behov for en betydelig indsats for at forbedre energieffektiviteten i forhold til det nuværende ambitionsniveau på 32,5 %.

Det højere ambitionsniveau kræver, at energieffektiviteten fremmes i endnu højere grad, når det er omkostningseffektivt, inden for alle områder af energisystemet samt i alle relevante sektorer, hvor aktiviteten påvirker energiefterspørgslen såsom transport-, vand- og landbrugssektoren. Det er særligt vigtigt at tage fat på sammenhængen mellem vand og energi

---

6 COM(2020) 690 final.

7 Meddelelse: En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi (COM(2018) 773 final/2), hvori energieffektivitetens rolle som en ufravigelig betingelse for alle dekarboniseringsscenarier vurderes.

8 SWD(2021) 623.

på grund af det stigende vand- og energibehov eller det stigende pres på vandressourcerne som følge af klimaændringerne.

Direktivet om energieffektivitet er et vigtigt element i bestræbelserne på at opnå klimaneutralitet senest i 2050, i henhold til hvilket energieffektivitet skal behandles som en selvstændig energikilde. Den centrale rolle, som energieffektivitet spiller, underbygges af princippet om energieffektivitet først. Det anerkendes som et vejledende princip i Unionens energipolitik og bør tages i betragtning på tværs af alle sektorer, og det rækker ud over energisystemet på alle niveauer — herunder i den finansielle sektor. Energieffektivitetsløsninger bør betragtes som det første alternativ i planlægnings- og investeringsbeslutninger, når der fastsættes nye regler for forsyningssiden og andre politikområder. Princippet er blevet anerkendt som et centralt element i strategien for integration af energisektoren[9].

Selv om potentialet for energibesparelser fortsat er betydeligt i alle sektorer, er der en særlig udfordring i forbindelse med transport, der tegner sig for 30 % af det endelige energiforbrug, og bygninger, eftersom 75 % af Unionens bygningsmasse har en ringe energimæssig ydeevne. En anden vigtig sektor, som pådrager sig større opmærksomhed, er informations- og kommunikationsteknologisektoren (IKT), der tegner sig for 5-9 % af verdens samlede elforbrug og over 2 % af alle emissioner. I 2018 udgjorde datacentrenes energiforbrug i Unionen 76,8 TWh. Det forventes at stige til 98,5 TWh i 2030, dvs. en stigning på 28 %. Denne stigning i absolutte tal kan også ses i relative tal: I EU tegnede datacentrene sig for 2,7 % af efterspørgslen efter el i 2018, og andelen vil nå op på 3,21 % i 2030, hvis udviklingen fortsætter uændret[10]. Allerede i Europas digitale strategi[11] blev behovet for meget energieffektive og bæredygtige datacentre og forpligtelser for teleoperatører om åbenhed vedrørende deres miljøaftryk fremhævet.

Den offentlige sektor er i sig selv en vigtig økonomisk aktør og tegner sig for ca. 5-10 % af Unionens samlede endelige energiforbrug[12]. Samlet set anslås Unionens andel af offentlige udbudskontrakter, der tildeles statslige organer, til ca. 16 %. På medlemsstatsniveau varierer dette mellem 5 % og 86 %[13]. Det anslås, at offentlige bygninger forbruger ca. 2 % af Unionens endelige energiforbrug. Der findes stadig omkostningseffektive besparelsesmuligheder i hele den offentlige sektor inden for såvel renovering og energiforvaltning af eksisterende bygninger som fremtidige udbud vedrørende energieffektive bygninger, produkter og tjenesteydelser.

Industrien er en af de sektorer, der har opnået betydelige forbedringer af energieffektiviteten i løbet af det seneste årti. Der findes dog stadig omkostningseffektive besparelsesmuligheder[14]. Opvarmning og køling tegner sig for halvdelen af EU's endelige energiforbrug, hvilket gør

---

9 COM(2020) 299 final.

10 https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/energy-efficient-cloud-computing-technologies-and-policies-eco-friendly-cloud-market.

11 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Europas digitale fremtid i støbeskeen (COM(2020) 67 final).

12 SWD(2021) 623, afsnit 2.2.2.

13 Evaluering af artikel 6 og 7 i direktivet om energieffektivitet (2012/27/EU) (SWD(2016) 403 final; https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/3_en_autre_document_travail_service_part1_v3.pdf).

14 SWD(2021) 623, bilag H.

den til den største sektor for slutanvendelse af energi. Der er stadig et stort potentiale for at mindske energiforbruget i denne sektor, samtidig med at de nødvendige temperaturer stadig opnås[15]. Opvarmning og køling spiller derfor en afgørende rolle i Unionens ambition om omstilling til en ren og CO_2-neutral økonomi senest i 2050. En stor del af indsatsen må sættes ind på området bedre isolering af bygninger, men der er også et potentiale med hensyn til at levere den nødvendige varme eller kulde mere effektivt[16]. Energitab i energiomdannelse, -transmission og -distribution kan være betydelige[17]. Manglen på fælles metoder og rapportering gør det vanskeligt at sammenligne net eller operatører eller benchmarke ydeevnen. Faktisk findes der ingen ensartet definition af energitab i Unionen, hvilket resulterer i en suboptimal datakvalitet, og det problem må løses.

Husholdningssektoren tegner sig for ca. en fjerdedel af det samlede endelige energiforbrug i Unionen. Forbrugernes og borgernes adfærd har en vigtig indvirkning på dette energiforbrug, og direktivet om energieffektivitet indeholder adskillige bestemmelser, der støtter borgernes og forbrugernes indflydelse. Den manglende vægt på robuste forbrugeradfærds- og forbrugerindflydelsesaspekter, når energieffektiviteten skal fremmes, navnlig på mere lokalt plan, giver forbrugerne utilstrækkelige incitamenter til at gennemføre forbedringer af energieffektiviteten og imødegå de høje opstartsomkostninger og problemet med skæv incitamentfordeling[18].

Selv om direktivet om energieffektivitet allerede tilskynder medlemsstaterne til at imødegå energifattigdom, har covid-19-krisen understreget, at det haster med at imødegå energifattigdom, hvis Unionen skal skabe et socialt Europa — som der blev opnået enighed om i det fælles tilsagn om socialt engagement fra topmødet i Porto[19] — der tilgodeser alle dens borgeres behov ved at sætte dem i stand til at spille en aktiv rolle i den grønne omstilling, samtidig med at ugunstige virkninger afbødes, og ingen lades i stikken. Udbredelsen af energifattigdom i medlemsstaterne vil være i fokus, da flere europæere kan få svært ved at få råd til basal energi, navnlig som følge af stigende energiomkostninger og arbejdsløshed. Også mellemindkomsthusholdninger risikerer at blive ramt af energifattigdom i den nærmeste fremtid, da størstedelen af de husholdninger, der er berørt af energifattigdom, allerede for indeværende er mellemindkomsthusholdninger i den lavere ende. Energieffektivitet er blevet udpeget som den mest effektive løsning til at afhjælpe energifattigdom og overvinde nogle af de potentielle negative fordelingsmæssige virkninger af foranstaltninger i relation til prissætning[20]. I overensstemmelse med den europæiske grønne pagt vil direktivet om energieffektivitet sammen med de andre initiativer under pakken "Fit for 55", navnlig den sociale klimafond, tage hånd om begge udfordringer, dvs. klimarelaterede og sociale behov, og vende dem til muligheder.

I denne forbindelse vil ændringerne bidrage til at styrke direktivet om energieffektivitet for bedre at kunne imødegå de resterende markedshindringer og -svigt ved at inddrage den europæiske grønne pagts bredere målsætninger, som tilsigter ikke at lade nogen i stikken og virkeliggøre en bæredygtig økonomi. Forslaget vil således styrke de forskellige bestemmelser i direktivet om energieffektivitet for at sikre, at det bidrager optimalt til det højere klimamål

---

15 SWD(2021) 623, afsnit 2.2.2.

16 En EU-strategi for opvarmning og køling (COM(2016) 51 final).

17 Se f.eks.: 2nd CEER Report on Power Losses; Council of European Energy Regulators; 2020.

18 SWD(2021) 623, afsnit 2.2.2.

19 https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2021/05/08/the-porto-declaration/

20 SWD(2021) 623, afsnit 2.2.2, og bilag L.

om en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 55 % for 2030 som fastsat i klimaplanen.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget indgår i en bredere politisk ramme for energieffektivitetspolitikker, der omhandler energieffektivitetspotentialer på specifikke politikområder, herunder bygninger (direktiv 2010/31/EF[21] (direktivet om bygningers energimæssige ydeevne), produkter (direktiv 2009/125/EF, forordning (EU) 2017/1369 og forordning (EU) 2020/740[22]) og forvaltningsforordningen (EU) 2018/1999. Disse politikker spiller en meget vigtig rolle med hensyn til at virkeliggøre energibesparelser, når produkter udskiftes, eller bygninger opføres eller renoveres[23]. Forslaget er i overensstemmelse med forslaget til revision af direktivet om vedvarende energi[24][25].

I dette forslag til omarbejdning af direktivet om energieffektivitet opstilles en ramme for andre energieffektivitetspolitikker ved at fastsætte energieffektivitetsmål og fastsætte de vigtigste og mere specifikke foranstaltninger på tværs af sektorerne. Det er målrettet energibesparelser i den offentlige sektor, herunder gennem forpligtelser til at renovere offentlige bygninger årligt og under hensyntagen til energieffektivitet i forbindelse med indkøb af varer, tjenesteydelser, anlægsarbejder og bygninger. Det særlige fokus på offentlige bygninger udgør et supplement til bygningsdirektivet, hvori der fastsættes standarder og specifikke tekniske forpligtelser i forbindelse med bygninger. Den offentlige sektor betjener befolkningen som helhed, herunder de sårbare kunder og dem, der er i risiko for at blive ramt af energifattigdom, og sikrer dermed, at ingen lades i stikken i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt. Det særlige fokus på den offentlige sektor i direktivet om energieffektivitet er afgørende for, at den kan spille sin rolle som forbillede, når det gælder om at fremme energieffektivitet. Kommissionen har indledt revisionen af bygningsdirektivet med henblik på at fremsætte et forslag hen imod slutningen af 2021. Selv om det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at foregribe resultatet af denne revision, respekterer dette forslag bygningsdirektivets specifikke rolle i fastsættelsen af omkostningsoptimerede krav til energimæssig ydeevne, samtidig med at det styrker bestemmelserne i direktivet om energieffektivitet vedrørende offentlige organers rolle som forbillede, navnlig hvad angår bygninger (artikel 5 og artikel 6) og offentlige udbud (artikel 7), som udgør den nødvendige horisontale ramme for handling.

---

21 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EF af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne.

22 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter; Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/740 af 25. maj 2020 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstofeffektivitet og andre parametre.

23 Desuden vil gennemførelsen af produktrevisionerne inden for rammerne af arbejdsplanen for miljøvenligt design 2020-2024 og "renoveringsbølge"-handlingsplanen tillige med revisionen af bygningsdirektivet yde et vigtigt bidrag til at nå energieffektivitetsmålet for 2030.

24 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (PE/48/2018/REV/1, EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

25 SWD(2021) 623, bilag M.

Ved direktivet om energieffektivitet fastlægges rammerne for planlægning af opvarmning og køling med henblik på at afdække medlemsstaternes potentiale, hvad angår energieffektivitet og vedvarende energi. Det indeholder også bestemmelser om overvågningspolitikker og -foranstaltninger med henblik på at udnytte dette potentiale. Disse politikker og foranstaltninger støtter direkte opfyldelsen af målet for vedvarende energi i sektoren for opvarmning og køling, jf. artikel 24 i direktivet om vedvarende energi. Eksempelvis vil en revideret definition af effektiv fjernvarme og fjernkøling (artikel 2, nr. 43), i direktivet om energieffektivitet) direkte fremme udbredelsen af vedvarende energi inden for fjernvarme og fjernkøling. Omvendt vil disse delmål bidrage til at opfylde målsætningerne i direktivet om energieffektivitet.

Desuden vil planlægningsforanstaltningerne for sektoren for opvarmning og køling inden for rammerne af direktivet om energieffektivitet blive synkroniseret med tidsplanen for de nationale energi- og klimaplaner. Dette gør det lettere at forbedre sammenhængen mellem de nationale energi- og klimaplaner, de omfattende vurderinger og vurderingerne af potentialet for energi fra vedvarende energikilder, og det letter vurderingen af anvendelsen af spildvarme og -kulde i sektoren for opvarmning og køling i henhold til artikel 15, stk. 7, i direktivet om vedvarende energi.

De nærmere bestemmelser angående rapporteringen om de forskellige bestemmelser i direktivet om energieffektivitet er fastsat i forordningen om forvaltning (forordning (EU) 2018/1999[26]). Ifølge denne forordning skal hver medlemsstat udarbejde en tiårig integreret national energi- og klimaplan for 2021-2030, hvori det beskrives, hvordan medlemsstaten agter at bidrage til bl.a. 2030-målet for energieffektivitet. Forordningen om forvaltning indeholder også specifikke krav til fastsættelse af energieffektivitetsmål, rapporteringsforpligtelser, overvågning af fremskridt og afhjælpende foranstaltninger, der skal iværksættes i tilfælde af utilstrækkelige ambitioner og fremskridt. Der er behov for at foretage en konsekvensanalyse af ændringerne af dette direktiv, hvilket kan gøre en efterfølgende ændring af forordningen om forvaltning påkrævet for at sikre sammenhæng mellem de to retsakter. Nye bestemmelser, navnlig vedrørende fastsættelse af nationale vejledende bidrag, mekanismer til afhjælpe underopfyldelse og rapporteringsforpligtelser, bør overføres og strømlines via forordningen om forvaltning, når denne er revideret, for at undgå overlappende krav. Nogle bestemmelser i forordningen om forvaltning bør muligvis også tages op til fornyet overvejelse i lyset af de foreslåede ændringer i dette direktiv.

Direktivet om energieffektivitet fungerer i samspil med anden lovgivning om energieffektivitet, dvs. direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, Unionens direktiv om miljøvenligt design og Unionens forordninger om henholdsvis energimærkning og mærkning af dæk[27]. I disse instrumenter fastsættes mindstestandarder for ydeevne, men det pålægges hverken at øge tempoet med hensyn til udskiftningstakten eller valget af løsninger, som er mere effektive end minimumsniveauet. De vigtigste mekanismer, som medlemsstaterne har til rådighed til at øge deres energibesparelser ud over den normale takt for at opfylde kravene i direktivet om energieffektivitet, går ud på at tilskynde til at udskifte energiineffektive anordninger og vælge mere effektive løsninger. Hvert instrument behandler forskellige aspekter af energieffektivitet og fører i sidste instans til det samme mål, dvs.

[26] EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1.
[27] SWD(2021) 623, bilag M.

energieffektiviteten forbedres, og Unionens overordnede mål for energieffektivitet nås. På andre områder supplerer direktivet om energieffektivitet anden lovgivning med henblik på at øge fokus på energieffektivitet og dermed øge den samlede mængde energibesparelser, f.eks. foranstaltninger vedrørende offentlige udbud, energinet og opvarmning og køling.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Ændringer af den politiske struktur i direktivet om energieffektivitet hænger sammen med eksisterende og planlagte politikker og foranstaltninger, herunder prissætningsmekanismer og -foranstaltninger samt ikkeprissætningsrelaterede mekanismer og -foranstaltninger. Direktivet om energieffektivitet, hvori der tages fat på de eksisterende markedshindringer, der hæmmer energieffektiviteten, går hånd i hånd med indførelsen af emissionshandel for brændsler, der anvendes i bygninger, hvilket vil afkorte tilbagebetalingsperioden for investeringer i energieffektivitet og styrke forretningsgrundlaget for energieffektivitetsforanstaltninger i hele Unionen. Klimaplanen viste, at der er behov for en blanding af regulerende indgreb og CO_2-prissætning for at nå målet om en reduktion af drivhusgasemissionerne på 55 % på den mest omkostningseffektive måde. Det er afgørende at finde en balance mellem CO_2-prissætning og reguleringsorienterede politikker for at nå det øgede klimamål på en omkostningseffektiv måde og samtidig afbøde eventuelle konsekvenser af de CO_2-omkostninger, der væltes over på sårbare kunder og slutbrugere. Sideløbende med dette vil emissionshandel generere yderligere indtægter fra auktionering af kvoter, som kan omfordeles mellem medlemsstaterne og internt i medlemsstaterne for at støtte sårbare og energifattige slutbrugere ved at betale deres regninger og udføre renovering af bygninger.

Med pakken "Fit for 55" samles de relevante politiske instrumenter, der kan medvirke til at opfylde målet om en reduktion på 55 % af drivhusgasemissionerne, og den tilsigter at gøre dette på en sammenhængende og forholdsmæssig måde i forhold til andre relevante forordninger og direktiver. Dette gælder navnlig direktivet om energieffektivitet, direktivet om vedvarende energi (RED II), EU's emissionshandelssystem (ETS), forordningen om indsatsfordeling (ESR), arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug (LULUCF), energibeskatning og CO_2-emissionsstandarder for køretøjer. Sammenhængen mellem de forskellige initiativer i pakken "Fit for 55" blev anerkendt som afgørende for at sikre, at de forskellige politiske instrumenter i pakken, herunder direktivet om energieffektivitet, bidrager til at nå det højere klimamål på 55 % på den mest effektive måde. Disse EU-politikker bidrager til at nå målene i direktivet om energieffektivitet, navnlig hvad angår energieffektivitetsmålet. Målene og foranstaltningerne i direktivet om energieffektivitet vil sikre mere effektive forbindelser og synergier med Unionens øvrige politikker[28].

Direktivet om energieffektivitet har vigtige indbyrdes forbindelser med direktivet om vedvarende energi, navnlig i forbindelse med opvarmning og køling, da begge også bidrager til at nå målene i strategien for integration af energisektoren. Med direktivet om energieffektivitet tilvejebringes en styrket ramme for planlægning med hensyn til at afdække potentialet for energieffektivitet og vedvarende energi inden for opvarmning og køling, og medlemsstaterne pålægges at gennemføre politikker og foranstaltninger for at udnytte dette potentiale. Disse politikker og foranstaltninger støtter direkte opfyldelsen af målet for vedvarende energi inden for sektoren for opvarmning og køling, der er fastsat i artikel 23 i

[28] SWD(2021) 623, bilag M.

direktivet om vedvarende energi. Omvendt bidrager disse mål til at nå energieffektivitetsmålene i artikel 23 i direktivet om energieffektivitet og i direktivet om energieffektivitet som helhed.

I EU's emissionshandelssystem fastsættes et loft over drivhusgasemissioner, som nedtrappes over tid. I forordningen om indsatsfordeling fastsættes bindende årlige mål for drivhusgasemissioner for medlemsstater, der er målrettet mod drivhusgasemissioner fra sektorer, der ikke er omfattet af EU ETS, herunder bygninger, transport og landbrug. Med forordningen om indsatsfordeling fremmes overholdelsen af direktivet om energieffektivitet, navnlig hvad angår energispareforpligtelsen. Additionalitetskravet i forbindelse med energispareforpligtelsen tilskynder medlemsstaterne til at gennemføre nationale politikker og foranstaltninger, der overopfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er fastsat på EU-plan (f.eks. strengere nationale bygningsreglementer og -programmer for at fremme apparater med relativt højere energiklasser). Prissætningsforanstaltninger såsom EU's emissionshandelssystem[29] og energibeskatningsdirektivet[30] gør investeringer i energieffektivitet mere finansielt attraktive, men fjerner ikke de markedshindringer, der fører til et suboptimalt investeringsniveau. De supplerer derfor lovgivningen om energieffektivitet, men erstatter den ikke.

Inden alle de foranstaltninger og mål, der foreslås i pakken "Fit for 55", vil få fuld virkning og mindske de europæiske borgeres afhængighed af fossile brændsler og stigende energiomkostninger, kan nogle tiltag i omstillingsperioden give anledning til betydelige fordelingsmæssige virkninger. Udvidelsen af EU's emissionshandelssystem til at omfatte bygnings- og transportsektoren forventes at føre til stigende energipriser, fordi brændstofleverandørerne sandsynligvis vil vælte CO_2-omkostningerne over på forbrugerne, hvilket kan påvirke sårbare kunder og slutbrugere, der er afhængige af fossile brændsler, eller personer, der risikerer at blive ramt af energifattigdom. Målrettede foranstaltninger, der skal lette omstillingen både på europæisk og nationalt plan. I pakken "Fit for 55" foreslås specifikke foranstaltninger inden for rammerne af direktivet om energieffektivitet og et nyt finansieringsinstrument baseret på indtægterne fra det nye emissionshandelssystem for at afbøde virkningerne af højere omkostninger for forbrugerne som følge af indførelsen af en CO_2-pris i vejtransport- og byggesektoren. Det er afgørende at sikre, at der foretages investeringer i energieffektivitet blandt de mest sårbare i vores samfund. Støtteforanstaltninger med henblik på at styrke energispareforpligtelsen og styrke og beskytte sårbare kunder, husholdninger, der berøres af eller risikerer at blive ramt af energifattigdom, og, hvis det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, kan bidrage til at afbøde disse virkninger. De foreslåede foranstaltninger inden for rammerne af direktivet om energieffektivitet og det nye finansieringsværktøj baseret på indtægterne fra emissionshandel i de nye sektorer vil samlet set bidrage til at imødegå de mulige ugunstige sociale virkninger på en effektiv måde og i en ånd af solidaritet. Medlemsstaterne vil fortsat have indtægterne fra EU's emissionshandelssystem, herunder fra emissionshandel i de nye sektorer, til rådighed til at finansiere foranstaltninger med henblik på at forbedre energieffektiviteten,

---

29 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF.

30 Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).

fjernvarmesystemer og isolering eller til at yde finansiel støtte til lav- og mellemindkomsthusholdninger.

For at tage højde for de sociale virkninger af emissionshandelen, hvad angår de to nye sektorer bygninger og vejtransport, oprettes der en social klimafond ("fonden"). For at sikre, at Unionens budget kan dække de yderligere udgifter til fonden, fremsætter Kommissionen sideløbende med den nævnte forordning vedrørende fonden et forslag til ændring af både forordningen om den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 og Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 ("afgørelsen om egne indtægter"). Navnlig vil en del af indtægterne fra emissionshandelen for vejtransport og bygninger tilfalde Unionens budget. Fonden bør yde finansiering til medlemsstaterne for at støtte deres foranstaltninger og investeringer, der har til formål at øge bygningers energieffektivitet, gennemføre energieffektivitetsforbedringer, renovere bygninger og dekarbonisere opvarmning og køling af bygninger, herunder integration af energiproduktion fra vedvarende energikilder og finansiere nul- og lavemissionsmobilitet. Medlemsstaterne kunne også overveje midlertidig direkte støtte til sårbare husholdninger sammen med investeringer, der fremskynder yderligere strukturelle ændringer.

I overensstemmelse med renoveringsbølgestrategien står Unionens finansieringsstøtte til investeringer i energieffektivitet og renovering af bygninger, som vil bidrage til at afhjælpe eller forebygge energifattigdom, til rådighed for en række nye og eksisterende programmer under den flerårige finansielle ramme og Next Generation EU.

En anden central kilde til finansiering af energieffektivitet vil blive tilvejebragt via genopretnings- og resiliensfaciliteten, som vil stille i alt 672,5 mia. EUR til rådighed for medlemsstaterne i form af tilskud og lån. Inden for det overordnede mål om, at 37 % af genopretnings- og resiliensfacilitetens midler skal afsættes til klimaforanstaltninger, planlægger medlemsstaterne at bruge betydelige beløb på investeringer i renovering af bygninger i tråd med Kommissionens vejledning, der specifikt var rettet mod bygninger med den dårligste ydeevne og energifattige husholdninger.

Inden for det overordnede klimamål på 30 % og via det tematiske fokus på politikmålsætning 2 vil en betydelig del af Unionens budget i kraft af samhørighedspolitikkens midler fortsat blive tildelt til investeringer i energieffektivitet og renovering af bygninger, samtidig med at InvestEU via de særlige finansieringsinstrumenter og den tekniske bistand, navnlig ELENA-faciliteten, vil mobilisere private og offentlige investeringer i medlemsstaterne i stor skala.

Fonden for Retfærdig Omstilling vil med et samlet budget på 17,5 mia. EUR have til formål at mindske de sociale og økonomiske omkostninger ved omstillingen til en klimaneutral økonomi, herunder gennem investeringer i energieffektivitet og renovering af bygninger, hvilket vil indebære den fordel, at der dels skabes lokale arbejdspladser, og dels bekæmpes energifattigdom på en varig måde.

Endelig vil de centralt forvaltede programmer såsom Life eller Horisont Europa rumme finansieringsprioriteter til støtte for en retfærdig og grøn omstilling i overensstemmelse med særprogrammernes mål og art, dvs. de sigter mod teknologisk og markedsmæssig innovation og udvikling af bedste praksis i forbindelse med gennemførelsen af energieffektivitetspolitikken. Ifølge EU's CO_2-lovgivning pålægges fabrikanterne at reducere den nye bilparks gennemsnitlige CO_2-emissioner ved udstødningen fra det sortiment af køretøjer, de sælger. Der er indført forordninger dels for tunge køretøjer og dels for

personbiler og lette erhvervskøretøjer[31]. Disse forordninger indebærer, at fabrikanterne enten skal anvende teknologi til at forbedre køretøjernes energieffektivitet (f.eks. ved at reducere deres aerodynamiske modstand, rullemodstand eller drivaggregateffektivitet) eller ved at anvende en energikilde med lavere CO_2-emissioner ved brug. Med en omstilling til fuldt elektriske drivaggregater undgås energitab fra forbrændingsmotorer, og derved reduceres det endelige energiforbrug pr. km til en brøkdel. Reduktionen af energiforbruget i transportsektoren som følge af CO_2-lovgivningen om køretøjer afspejles i kvantificeringen af EU's overordnede mål for energieffektivitet. Direktivet om energieffektivitet vil skabe synergier med foranstaltningerne i strategien for bæredygtig og intelligent mobilitet. Direktivet overlader medlemsstaterne fuld fleksibilitet og skønsbeføjelse til at vælge, hvilke foranstaltninger der skal træffes for at mindske energiforbruget inden for transport, men det vil tilskynde til at udbrede energieffektivitetsforanstaltninger i transportsektoren. Handlingsplanen for den cirkulære økonomi supplerer også direktivet om energieffektivitet. Design af produkter og infrastrukturer med henblik på en forlænget driftslevetid eller genbrug og genanvendelse af råstoffer fører til et lavere energiforbrug og mindskede drivhusgasemissioner i løbet af produkters og infrastrukturers livscyklus. Renoveringsbølgestrategien fokuserer på at sikre, at Europas bygninger er mere energieffektive og mindre CO_2-intensive i hele deres livscyklus og desuden mere bæredygtige. Principperne for den cirkulære økonomi kan bidrage til at mindske forurening og materialerelaterede drivhusgasemissioner i forbindelse med renovering af bygninger.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget bygger på artikel 194, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som danner retsgrundlaget for foranstaltninger på energiområdet. De foreslåede foranstaltninger har til formål at forbedre energieffektiviteten på tværs af sektorer og i hele energikæden, og de forfølger således et af målene i artikel 194, nemlig at fremme energieffektivitet og energibesparelser i overensstemmelse med artikel 194, stk. 1, litra c). Da traktaten indeholder et specifikt retsgrundlag for energi, bør det anvendes.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Der er taget højde for nærhedsprincippet i dette forslag, da Unionen ikke har enekompetence på det energipolitiske område. Forslaget tager afsæt i energieffektivitetens voksende betydning som en politisk og økonomisk udfordring og dens tætte tilknytning til politikområderne energiforsyningssikkerhed, klimaændringer, det indre marked og økonomisk og social udvikling.

Behovet for en indsats på EU-niveau

EU's indsats er derfor berettiget ud fra nærhedsprincippet i overensstemmelse med artikel 191 i TEUF, da koordinering på europæisk plan faktisk øger energisikkerheden og miljø- og klimafordelene. De underliggende problemer, der er årsag til, at energibesparelserne er

[31] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/631 af 17. april 2019 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers og nye lette erhvervskøretøjers CO_2-emissioner.

utilstrækkelige (sammenholdt med det optimale niveau set fra et samfundsmæssigt synspunkt), er de samme i hele EU, og de er til stede overalt[32].

Der er behov for en indsats på EU-niveau for at sikre, at medlemsstaterne bidrager til det bindende energieffektivitetsmål på EU-plan, og at det opfyldes kollektivt og på en omkostningseffektiv måde. Medlemsstaterne pålægges at fastlægge deres egne ambitionsniveauer, herunder forløbskurver, der svarer til deres nationale forhold og kontekst. Instrumentets art og det forhold, at energieffektivitetsmålet ikke er bindende på nationalt plan, er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Ved at tage hensyn til den nationale kontekst og de særlige nationale forhold vil medlemsstaterne bevare den samme grad af fleksibilitet med hensyn til deres valg af policy mix, sektorer og tilgangen til at opnå de nødvendige energibesparelser senest i 2030.

I betragtning af det øgede klimamål vil Unionens aktiviteter supplere og styrke de nationale og lokale aktiviteter med henblik på at styrke indsatsen inden for energieffektivitet. Forordningen om forvaltning rummer allerede en forpligtelse for Kommissionen til at handle, hvis medlemsstaternes ambitioner ikke er tilstrækkelige til at nå Unionens mål; dette udgør en formel anerkendelse af den afgørende rolle, som Unionens indsats spiller i denne forbindelse, og Unionens indsats er derfor berettiget ud fra nærhedsprincippet i overensstemmelse med artikel 191 i TEUF.

De underliggende problemer, der er årsag til, at energibesparelserne er utilstrækkelige (sammenholdt med det optimale niveau set fra et samfundsmæssigt synspunkt), er de samme i hele Unionen, og de er til stede overalt. I betragtning af de eksterne omkostninger ved energiforbrug (f.eks. drivhusgasemissioner, luftforurenende emissioner og energisikkerhed) vil foranstaltninger med henblik på at øge energieffektiviteten og mindske energiforbruget efter al sandsynlighed skabe fordele uden for de nationale grænser. Når der er tale om grænseoverskridende problemer, vil en indsats fra medlemsstaternes side sandsynligvis næppe munde ud i optimale resultater. Med et højere klimamål, som gør et højere energieffektivitetsmål påkrævet, skal Unionens indsats supplere og styrke den nationale og lokale indsats.

Dertil kommer, at instrumentets art og det forhold, at energieffektivitetsmålet ikke er bindende på nationalt plan, er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Medlemsstaterne vil bevare den samme grad af fleksibilitet med hensyn til deres valg af policy mix, sektorer og tilgangen til at opnå de nødvendige energibesparelser senest i 2030 ved at tage hensyn til den nationale kontekst og de særlige nationale forhold. Energi er imidlertid et politikområde med store investeringsbehov.

En koordineret tilgang på EU-niveau kan skabe tillid, pålidelighed og kontinuitet og øge sandsynligheden for, at forskellige aktører investerer og engagerer sig. Politikker på EU-niveau kan også skabe en rimelig og retfærdig omstilling for lande og regioner med økonomier, der kan blive væsentligt påvirket af ændringer i industristrukturen eller beskæftigelsen som følge af energiomstillingen til dekarbonisering.

---

[32] SWD(2021) 623, afsnit 2.

En koordineret indsats på EU-plan gør det desuden muligt at tage bedre hensyn til forskelle i medlemsstaternes handleevne. En ekstern omkostning opstår, når produktion eller forbrug af en vare eller tjenesteydelse påfører en tredjepart en omkostning (negativ virkning).

EU-merværdi

Energieffektivitetspolitikker er en mekanisme, der er afgørende for at reducere drivhusgasemissionerne og bidrage til at skabe miljømæssige, økonomiske og sociale fordele såsom bedre luftkvalitet, lavere energiregninger og bedre sundhed. Unionens energi- og klimamål for 2030 er kollektive mål. I den forbindelse har koordinerede EU-politikker en bedre chance for at omstille Unionen til et klimaneutralt kontinent senest i 2050. En fælles tilgang er den mest effektive vej til at sikre opfyldelsen af de internationale forpligtelser.

Der skal træffes konkrete foranstaltninger til at reducere energiforbruget på medlemsstatsniveau. Der er dog behov for en effektiv ramme for disse foranstaltninger på EU-plan. En koordineret og harmoniseret tilgang på EU-plan vil muliggøre og styrke medlemsstaternes indsats og sikre de fire friheder. En fælles EU-tilgang vil f.eks. bidrage til at skabe større markeder for europæiske leverandører, arbejdstagere og varer og sikre, at de samme forpligtelser og regler finder anvendelse. Dette vil beskytte og styrke konkurrencen. En fælles tilgang på EU-plan vil gøre det muligt for forbrugerne at drage fordel af de samme grundlæggende rettigheder og modtage sammenlignelige og genkendelige oplysninger i hele Unionen. En fælles EU-tilgang til energieffektivitet vil gøre det muligt at imødegå specifikke fælles udfordringer såsom behovet for at afhjælpe energifattigdom.

Erfaringerne fra gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet har vist, at en fælles EU-ramme er socialt retfærdig, mindsker omkostningerne, øger fordelene ved det indre marked og gør det muligt for nationale politiske beslutningstagere at lære af hinanden. Direktivet om energieffektivitet supplerer og virker på effektiv vis som en katalysator for andre nationale foranstaltninger og EU-foranstaltninger. De politikker, der vedtages på EU-plan, afspejler den tætte sammenhæng mellem politikområderne klimaændringer, forsyningssikkerhed, bæredygtighed, miljø og det indre marked samt social og økonomisk udvikling. Virkningerne på det indre marked, hvad angår vækst, investeringer og jobskabelse, kan således tages i betragtning, når politikker og foranstaltninger vedtages og gennemføres. Dette blev støttet af taskforcen for mobilisering af medlemsstaternes indsats for at nå energieffektivitetsmålene for 2020, hvilket nødvendiggjorde en stærk, målrettet og fælles politisk ramme for energieffektivitet for at tiltrække de nødvendige investeringer og sikre, at energibesparelserne opnås på en rimelig og retfærdig måde.

Desuden fungerer Unionens indre marked som en stærk drivkraft for omkostningseffektivitet i bestræbelserne på at reducere drivhusgasemissionerne.

En fælles EU-indsats vil sikre, at politikkens mål nås i fællesskab med de lavest mulige omkostninger. For i fællesskab at nå de overordnede mål kan den koordinerede indsats på EU-plan derfor muliggøre og styrke indsatsen på nationalt plan ved at sikre en mere harmoniseret tilgang, bidrage til at skabe markeder af en vis størrelsesorden for europæiske leverandører og sikre, at de er underlagt de samme forpligtelser og regler.

En ramme på EU-plan vil også øge sikkerheden for investorerne. Den vil tilvejebringe et generelt incitament i hele det indre marked til at investere i mere energieffektive produkter af alle typer. Definitionen af EU-mål og nationale mål giver en klar indikation af, hvor stor en indsats der forventes med hensyn til energieffektivitet, og den bidrager til at fastlægge størrelsen af markedet for energieffektive produkter og tjenesteydelser. Dette vil sende et

signal til leverandører og producenter om at øge produktudviklingsindsatsen i denne henseende.

En forbedret energieffektivitet, sideløbende med en styrkelse af forbrugernes stilling, forudsætter meningsfulde, nøjagtige og forståelige oplysninger om energiforbrug, dermed forbundne omkostninger og let adgang til et konkurrencepræget marked for byggevarer (vinduer, isolering osv.), varme- og køleløsninger og andre produkter, der bidrager til at forbedre energieffektiviteten.

Sektorspecifikke foranstaltninger, f.eks. rettet mod sektoren for opvarmning og køling, hvormed der skal sikres en tilstrækkelig opmærksomhed på de sektorer, hvor den største reduktion af drivhusgasemissionerne skal opnås. Med en harmoniseret planlægning sikres en sammenlignelig kvalitet af de nationale politikker og foranstaltninger. Derved sikres det også, at der foreligger strukturerede oplysninger om sektormål og -planer i medlemsstaterne, hvilket hjælper medlemsstaterne og markedsdeltagerne med at planlægge deres aktiviteter. I forbindelse med opvarmning og køling er dette medvirkende til at sikre et tilstrækkeligt marked med fælles standarder for leverandører af højeffektivt fjernvarme- og kraftvarmeudstyr, til at de kan sænke omkostningerne, og de motiveres til at innovere og forbedre deres udbud.

Ved at handle på EU-plan kan en række hindringer for offentlige og private investeringer imødegås, idet den manglende koordinering mellem forskellige godkendelsesorganer på nationalt plan afhjælpes, og den administrative kapacitet til at gennemføre grænseoverskridende projekter og støtteordninger stimuleres.

I direktivet om energieffektivitet fastsættes det overordnede energieffektivitetsmål, men det overlades til medlemsstaterne at træffe størstedelen af foranstaltningerne med henblik på at nå dette mål. Anvendelsen af princippet om "energieffektivitet først" giver medlemsstaterne råderum. I direktivet om energieffektivitet fastsættes bindende energieffektivitetsmål på EU-plan, men der vil ikke blive fastsat bindende mål på nationalt plan i 2020- og 2030-perspektivet. Medlemsstaterne bør fastlægge deres bidrag til den kollektive opfyldelse af Unionens energieffektivitetsmål ved at tage formlen i direktivet om energieffektivitet i betragtning. Med en forpligtelse til at opnå en årlig reduktion af den offentlige sektors energiforbrug vil det blive sikret, at den offentlige sektor udfylder sin rolle som forbillede, samtidig med at medlemsstaterne bevarer fuld fleksibilitet angående valget af foranstaltninger til at forbedre energieffektiviteten med henblik på at opnå den nødvendige reduktion af det endelige energiforbrug. Desuden vil direktivet om energieffektivitet fortsat angive en obligatorisk årlig renoveringsrate for bygningers etageareal. Anvendelsesområdet for denne forpligtelse udvides til at omfatte bygninger, der ejes af offentlige organer på en medlemsstats område. Denne foranstaltning skal sikre, at medlemsstaterne fortsat går foran med et godt eksempel ved at opgradere bygningers energimæssige ydeevne i deres regi, samtidig med at fleksibiliteten med hensyn til valget af foranstaltninger opretholdes. Desuden vil direktivet om energieffektivitet tilvejebringe de nødvendige rammer for at sikre en høj energieffektivitet for produkter, tjenesteydelser, bygge- og anlægsarbejder og bygninger, der indkøbes af offentlige organer, og for, hvor det er relevant, mere almene overvejelser vedrørende bæredygtighed samt sociale, miljømæssige og cirkulære økonomiske aspekter. En harmoniseret tilgang, herunder inddragelse af energieffektivitetsaspekter i udbudsprocedurer, vil opretholde konkurrencen, sikre langsigtede og omkostningseffektive energibesparelser og skabe grundlaget for varige markeder af en vis størrelsesorden. Med direktivet om energieffektivitet øges energibesparelserne, idet besparelsesprocenten forhøjes. Medlemsstaterne bør løbende opnå nye årlige energibesparelser som følge af politiktiltag på tværs af alle sektorer. Eftersom energispareforpligtelsen er en effektiv foranstaltning til at forbedre energieffektiviteten i forskellige sektorer, er den også et nyttigt redskab til at støtte medlemsstaterne i bekæmpelsen

af energifattigdom. Energispareforpligtelsen vil således pålægge medlemsstaterne at opnå en individuelt beregnet andel af den samlede mængde energibesparelser, der kræves af sårbare kunder og slutbrugere, personer, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. En harmoniseret tilgang kan bidrage til en retfærdig energiomstilling for alle europæiske borgere. Energispareforpligtelsen bevarer fuld fleksibilitet for medlemsstaterne med hensyn til de forskellige typer af politiktiltag og deres omfang, anvendelsesområde og indhold. Direktivet om energieffektivitet vil sikre samme niveau af grundlæggende kontraktlige rettigheder for alle europæiske borgere med hensyn til opvarmning, køling og varmt brugsvand. Direktivet om energieffektivitet vil gøre det påkrævet at indføre visse grundlæggende kontraktlige rettigheder for kunder, men de nationale kompetencer vil ikke blive begrænset. Der er også behov for lige konkurrencevilkår i hele EU med hensyn til forbrugeroplysnings- og bevidstgørelsesaktiviteter. Medlemsstaterne pålægges at træffe egnede foranstaltninger, men den konkrete udformning af sådanne foranstaltninger overlades fortsat til deres skønsbeføjelse. Konsekvenserne i hele Unionen af den økonomiske krise og sundhedskrisen viser, at der også er behov for en harmoniseret tilgang for at styrke og beskytte sårbare kunder og slutbrugere og personer, der er berørt af energifattigdom.

For at sikre den samme grad af beskyttelse og indflydelse kræves det i direktivet om energieffektivitet, at der gennemføres og finansieres foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten som en prioritet blandt disse personer, hvilket også vil hjælpe medlemsstaterne med at afbøde fordelingsmæssige virkninger. Netværket af sagkyndige, som bør etableres i alle medlemsstater, vil lette medlemsstaternes indsats i denne henseende. Selv om der stilles krav om obligatoriske energisyn for store virksomheder, da energibesparelserne her kan være betydelige, vil medlemsstaterne fortsat have råderum til at opstille programmer, der tilskynder SMV'er til at få foretaget energisyn. Hvad angår sektoren for opvarmning og køling bevarer medlemsstaterne deres kompetence til at foretage en omfattende vurdering af potentialet for højeffektiv kraftvarmeproduktion og effektiv fjernvarme og fjernkøling, og de kan indrømme undtagelser på området for genvinding af spildvarme via højeffektiv kraftvarmeproduktion eller ved at forsyne et fjernvarme- eller fjernkølenet. Med direktivet om energieffektivitet vil medlemsstaterne få mulighed for at indføre foranstaltninger og procedurer til fremme af kraftvarmeanlæg. For at bidrage til at skabe et indre marked bør alle medlemsstater, nationale tilsynsmyndigheder og transmissions- og distributionssystemoperatører anvende princippet om "energieffektivitet først" og fjerne alle lovgivningsmæssige, tekniske og ikkelovgivningsmæssige hindringer for forbedringer af energieffektiviteten i forbindelse med driften af energinet. Udviklingen af et marked for energitjenester for at sikre, at der findes både efterspørgsel efter og udbud af energitjenester, vil fortsat være underlagt medlemsstaternes skønsbeføjelse. Med direktivet om energieffektivitet opretholdes medlemsstaternes råderum til at træffe foranstaltninger for at udpege og imødegå lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige hindringer for forbedringer af energieffektiviteten. Medlemsstaterne og regionerne vil blive tilskyndet til at gøre fuld brug af struktur- og investeringsfondene og andre finansieringsfaciliteter for at udløse investeringer i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, afhjælpe energifattigdom og afbøde eventuelle fordelingsmæssige virkninger for sårbare kunder og slutbrugere, personer, der er berørt af energifattigdom, og personer, der bor i socialt boligbyggeri.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

På grundlag af den ledsagende konsekvensanalyse[33] og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går de foreslåede ændringer overordnet set ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målene om et højere ambitionsniveau for energieffektivitet i lyset af det øgede klimamål for 2030. For energieffektivitetsmålenes vedkommende står ændringerne i et rimeligt forhold til Unionens påkrævede ambitionsniveau ifølge det øgede klimamål om en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 55 % som foreslået i klimaplanen. I flere ændringer fastsættes specifikke mål og forpligtelser for offentlige forvaltninger til at opnå energibesparelser på bestemte områder — den offentlige sektor og energifattigdom, og de vil overordnet set være forholdsmæssigt afpasset. Hvad angår energispareforpligtelsen for den offentlige sektor, er offentlige organer defineret i direktiv 2014/24/EU om offentlige udbud (ordregivende myndigheder). Medlemsstaterne vil skulle oprette en database over de offentlige organer og herunder deres årlige energiforbrug. Den foreslåede forpligtelse til at reducere energiforbruget giver medlemsstaterne et betydeligt råderum med hensyn til, hvor og hvordan energibesparelserne kan opnås. I betragtning af den lønsomhed, som gennemførelsen af besparelsesforanstaltningerne vil indebære, anses denne indsats for at være virkningsfuld uden at være uforholdsmæssig. Forslaget har også til formål at imødegå de fordelingsmæssige virkninger af at udvide emissionshandelen til sektoren bygninger og transport. De fastsatte definitioner og forpligtelser, navnlig i forbindelse med opvarmning og køling, vil stå i et rimeligt forhold til de yderligere energibesparelser og synergier, der kan opnås i disse sektorer med andre instrumenter. I hvilket omfang de yderligere overvågnings- og rapporteringskrav er forholdsmæssige, afhænger af balancen mellem de øgede omkostninger og de opnåede besparelser som følge af en bedre forståelse af de relevante foranstaltningers virkninger.

De begrænsninger, der pålægges, står således i et rimeligt forhold til det mål, der skal opfyldes.

- **Valg af retsakt**

Som reguleringsmiddel er valgt et direktiv, som medlemsstaterne skal gennemføre. Et direktiv er det rette instrument, fordi det klart fastsætter de EU-mål, der skal nås, og samtidig overlader medlemsstaterne et tilstrækkeligt råderum til at gennemføre det på den måde, der passer til deres særlige nationale forhold.

Med forslaget kombineres en kodificering og en ændring af direktivet om energieffektivitet. I forbindelse med Borgernes Europa lægger Kommissionen stor vægt på at forenkle EU-lovgivningen for at gøre den klarere og lettere tilgængelig for borgerne, således at de får nye muligheder og kan udnytte de specifikke rettigheder, som fællesskabslovgivningen giver dem. Forslaget indebærer en indholdsmæssig ændring af direktivet om energieffektivitet, som er blevet ændret flere gange.

Af hensyn til overensstemmelsen mellem de to processer, dvs. revisions- og kodificeringssprocessen, foreslår Kommissionen en omarbejdning af direktivet om energieffektivitet. Med omarbejdningsteknikken bidrages der til at forenkle EU-lovgivningen, idet den åbner mulighed for at vedtage en enkelt retsakt, som på én gang foretager den ønskede ændring, kodificerer denne og tidligere ændringer samt de uændrede bestemmelser i

[33] SWD(2021) 623.

den tidligere retsakt, og samtidigt ophæves denne retsakt og tidligere ændringsretsakter. Et omarbejdet direktiv er derfor det rette instrument, og det er i overensstemmelse med Kommissionens tilsagn, jf. punkt 46 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning[34]. Den nye retsakt træder i stedet for og ophæver den tidligere retsakt 2012/27/EU.

Hvor artiklerne har fået nye numre, vises sammenhængen mellem de gamle og de nye numre i en tabel i bilag XVI til det omarbejdede direktiv.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- Efterfølgende evaluering af eksisterende lovgivning[35]

Direktivet om energieffektivitet er fortsat relevant for bestræbelserne på at opnå øget energieffektivitet i Unionen og bidrage til et øget klimamål på 55 %. Det høster også andre fordele som f.eks. mindsket afhængighed af energiimport, og det ansporer til innovation og konkurrenceevne. Evalueringen har vist, at det er op til direktivet om energieffektivitet at sikre, at medlemsstaterne træffer tilstrækkelige foranstaltninger på specifikke energiforbrugende områder. Det fremgår af forskellige undersøgelser foretaget af Kommissionen samt dokumentation fra interessenterne[36], at der selv med de eksisterende teknologier stadig findes betydelige muligheder for at investere i energieffektivitet og omkostningseffektive besparelser i medlemsstaternes økonomiske sektorer og i samfundet som helhed.

I et scenarie uden ændringer og i endnu højere grad som følge af de negative socioøkonomiske virkninger og indkomsttab grundet covid-19-krisen vil en stor del af dette energieffektivitets- og energibesparelsespotentiale imidlertid forblive uudnyttet, bl.a. på grund af markedssvigt og lovgivningsmæssige mangler, hvilket står i vejen for omkostningseffektive energieffektivitetsinvesteringer og -foranstaltninger. I betragtning af det betydelige potentiale for energibesparelser er det nødvendigt yderligere at fremme energieffektivitetsforanstaltninger og fjerne hindringer for energieffektiv adfærd, herunder for investeringer.

Evalueringen tyder på en vis modvilje i den offentlige sektor mod systematisk at medtage energieffektivitetskrav i forbindelse med udbud, primært på grund af udbudsprisen. Der er således mulighed for at styrke og strømline direktivet om energieffektivitet, for at det bidrager til at nå de højere klimamål og målene i den europæiske grønne pagt. Desuden har direktivet om energieffektivitet potentielt bedre muligheder for at imødegå socioøkonomiske udfordringer såsom beskyttelse og styrkelse af sårbare kunder og slutbrugere og afhjælpning af energifattigdom. For industriens vedkommende viser evalueringen, at en væsentlig hindring sandsynligvis vil bestå i, at de fleste virksomheder ikke har den fornødne ekspertise til at vide, hvilke tekniske energibesparelsesmuligheder der er til rådighed, eller hvad deres økonomiske fordele kan være for virksomheden.

---

34 EUT L 123 af 12. maj 2016, s. 1.

35 SWD(2021) 623.

36 Jf. eksempelvis https://www.eiif.org/sites/default/files/2020-12/EiiF_White%20paper_2020_REV.15.pdf.

Angående effektivitet har direktivet om energieffektivitet ført til forbedringer af energieffektiviteten i hele Unionen takket være dets mål (navnlig artikel 3 og artikel 5) og bindende foranstaltninger (navnlig artikel 7 om energispareforpligtelser), selv om fremskridtene med hensyn til at nå Unionens energieffektivitetsmål for 2020 ikke har været tilstrækkelige. Opnåelsen af det nødvendige niveau for energieffektivitetsforbedringer afhænger i høj grad af medlemsstaternes ambitioner, når de fastsætter mål, og deres indsats, når de udvikler og gennemfører energieffektivitetsforanstaltninger på nationalt plan. Selv om der i direktivet om energieffektivitet fastsættes grænseværdier for endeligt energiforbrug og primærenergiforbrug for Unionen som helhed, og forvaltningsforordningen fastsætter yderligere EU-foranstaltninger, hvis målene ikke nås, støtter målets vejledende karakter ikke opfyldelsen heraf. Artikel 7 er fortsat en effektiv foranstaltning, hvormed der genereres energibesparelser, primært i byggesektoren. Forpligtelser for den offentlige sektor (artikel 5 og 6) viste sig at være afgørende for at vise centralregeringernes rolle som forbillede med hensyn til at fremme energieffektivitet gennem renoveringer og offentlige udbud. Foranstaltningerne blev imidlertid kun gennemført i begrænset omfang, og en række begrænsninger hindrer udnyttelsen af energibesparelsespotentialet i den offentlige sektor. Direktivet om energieffektivitet har også været afgørende for at fremme anvendelsen af energisyn i hele Unionen (artikel 8). Der er dog fortsat betydelige begrænsninger såsom opfølgning på energisyn og udfordringer i forbindelse med anvendelsen af SMV-definitionen samt manglende krav om og incitamenter til at indføre energistyringssystemer. Kravene i artikel 14 om opvarmning og køling, navnlig kravet om at udarbejde omfattende vurderinger, bidrog til at øge den overordnede betydning af og bevidsthed om opvarmning og køling i alle medlemsstater. Analysen viste imidlertid, at den samlede virkning var ret lav, navnlig på grund af den manglende opfølgning på resultaterne af de omfattende vurderinger, der blev foretaget i overensstemmelse med artikel 14, og den udbredte anvendelse af de indrømmede undtagelser. Direktivet om energieffektivitet bidrog i høj grad til at udvikle markeder for energitjenester og indgå kontrakter om energimæssig ydeevne (artikel 18). Der findes dog stadig vigtige hindringer, der må imødegås.

Overordnet set har direktivet om energieffektivitet bidraget til at opnå energibesparelser i Unionen på en omkostningseffektiv måde. Flere bestemmelser, der er underlagt "konditionalitet" (f.eks. i artikel 5, 6, 9-11 og 14), kræver handling, hvis det er omkostningseffektivt eller økonomisk eller teknisk gennemførligt. Medlemsstaterne fik overladt et betydeligt råderum til at vælge foranstaltninger. Medlemsstaterne har imidlertid ikke altid påvist, på hvilken måde gennemførligheden blev fastslået. Der er ingen tegn på væsentlige forskelle i omkostningsniveauet blandt medlemsstaterne for de fleste af bestemmelserne i direktivet om energieffektivitet, bortset fra artikel 7 (omkostningerne afhænger af foranstaltningens udformning og omfang).

Med hensyn til sammenhængen er direktivet om energieffektivitet overordnet set i overensstemmelse med bredere energi- og klimapolitikker, men de tiltagende indbyrdes forbindelser med vedvarende energi henholdsvis EU's emissionshandelssystem nødvendiggør en passende strømlining og en nærmere undersøgelse af, hvordan den administrative byrde mindskes. Desuden skal bestemmelserne i direktivet om energieffektivitet tilpasses for at støtte målene om dekarbonisering og nulforurening i forbindelse med initiativerne inden for rammerne af den europæiske grønne pagt.

Med hensyn til EU-merværdi var Unionens indsats afgørende for at opnå forbedringer af energieffektiviteten i hele Unionen. Det står klart, at uden målet på EU-plan og de bindende foranstaltninger ville det ikke være blevet nået i det konstaterede omfang. Det er dog muligt at styrke og strømline nogle bestemmelser for at sikre, at direktivet om energieffektivitet

udmønter sig i den nødvendige indsats i lyset af det højere EU-klimamål på mindst 55 % for 2030.

- **Høringer af interesserede parter**

Evalueringskøreplanen/den indledende konsekvensanalyse blev offentliggjort den 3. august 2020 og var tilgængelig indtil den 21. september 2020.

Kommissionen modtog 189 svar, og 99 interessenter indsendte supplerende redegørelser og oplysninger til deres svar. Det største antal besvarelser blev modtaget fra erhvervssammenslutninger (80 svar) efterfulgt af virksomheder (36 svar) og NGO'er (26 svar). Desuden blev der afholdt ni særlige interessentmøder i perioden september-oktober 2020 med målrettede interessentgrupper om specifikke emner, og der blev afholdt et møde i den særlige ekspertgruppe, der er nedsat inden for rammerne af direktivet om energieffektivitet den 10. november 2020. Kommissionen iværksatte også den internetbaserede offentlige høring fra den 17. november 2020 til den 9. februar 2021 i overensstemmelse med Kommissionens regler om bedre regulering. Høringen indeholdt flere valgmuligheder og åbne spørgsmål, der dækkede en lang række aspekter vedrørende den efterfølgende evaluering og mulighederne for at revidere direktivet om energieffektivitet. Der blev modtaget 344 svar i alt. Den største gruppe af respondenter var erhvervssammenslutninger (132 svar), individuelle virksomheder og selskaber (92 svar) efterfulgt af NGO'er (34 besvarelser). 21 respondenter indsendte svar som enkeltpersoner. 24 offentlige myndigheder indsendte et svar, herunder de nationale myndigheder fra 9 medlemsstater (Cypern, Tjekkiet, Estland, Finland, Frankrig, Litauen, Nederlandene, Spanien og Sverige).

Et klart flertal blandt interessenterne (86 % af respondenterne) gav udtryk for, at energieffektivitet bør spille en central rolle i at støtte mere ambitiøse klimamål for 2030 med henblik på at gøre Unionens kulstofneutral senest i 2050. Interessenterne bakkede i denne henseende i høj grad op om styrkelsen af direktivet om energieffektivitet. Et flertal blandt interessenterne (53 %) gik ind for bindende energieffektivitetsmål, også på nationalt plan (47 %). Interessenterne var af den opfattelse, at der er behov for en yderligere indsats for at øge energieffektiviteten i bygninger (76 %) og inden for transport (62 %) efterfulgt af industrien (52 %) og IKT (40 %).

Der er taget hensyn til de synspunkter, som interessenterne gav udtryk for under den offentlige høring og under workshopperne, i forbindelse med opstillingen af de forskellige politiske løsninger inden for de respektive politikområder i konsekvensanalysen.

I juni var Europa-Kommissionen vært for en høring af de europæiske arbejdsmarkedsparter om pakken "Fit for 55". De europæiske arbejdsmarkedsparter blev anmodet om at dele deres umiddelbare reaktioner på denne pakke og give udtryk for deres holdning til, hvilke ledsageforanstaltninger og mekanismer der kunne indføres for at sikre, at ingen lades i stikken. Behovet for et styrket samspil mellem den europæiske søjle for sociale rettigheder og den europæiske grønne pagt blev fremhævet, og der blev givet udtryk for, at målene for begge dimensioner bør være to sider af samme sag.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

COWI-støtteundersøgelsen var den eneste kontrakt, der udtrykkeligt havde til formål at støtte udarbejdelsen af konsekvensanalysen direkte. Mange andre rapporter har tilvejebragt relevante oplysninger. Angående kravene til energisyn blev der foretaget en specifik vurdering af problemerne med at gennemføre definitionen i artikel 8, stk. 4, i direktivet om energieffektivitet.

- **Konsekvensanalyse**

Det overordnede ambitionsniveau for energibesparelser og niveauet for energispareforpligtelserne følger af en omkostningseffektiv tilgang til at nå det overordnede ambitionsniveau for drivhusgasbesparelser på 55 %. De foranstaltninger, der undersøges i konsekvensanalysen[37], er yderligere elementer med henblik på at støtte og muliggøre energibesparende foranstaltninger, der vil lette investeringer i energieffektivitetsforbedringer og dermed sænke de samlede omkostninger ved at nå målene for energibesparelser og reduktion af drivhusgasemissioner.

Der blev overvejet foranstaltninger inden for ti forskellige områder, som ikke udelukker hinanden. Disse varierer og omfatter ikkelovgivningsmæssige og lovgivningsmæssige foranstaltninger. Der blev set nærmere på forskellige reguleringsforanstaltninger af varierende strenghed. Udpegningen af den foretrukne løsning forudsætter en vurdering af den optimale virkning for hvert område set i forhold til den lovgivningsmæssige indsats og den administrative byrde.

Hovedvirkningen af foranstaltningen vil være, at Unionens energiforbrug mindskes, uden at leveringen af de ønskede tjenester påvirkes. Denne reduktion af energiforbruget vil blive ledsaget af sidegevinster såsom forbedret energisikkerhed og færre miljøpåvirkninger. De lavere miljøpåvirkninger skyldes primært ca. 8 % lavere emissioner af luftforurenende stoffer, men der forventes også at være miljøfordele som følge af det reducerede behov for forsyning med brændsler og brændstoffer, reducerede infrastrukturbehov og lavere udledninger i recipienter, f.eks. fra røggasrensningsudstyr. En passende målrettet offentlig støtte til renovering af bygninger kan også føre betydelige sociale fordele med sig takket være bekæmpelse af energifattigdom og tilsvarende forbedringer af folkesundheden.

På alle områder forventes energibesparelserne primært opnået ved hjælp af energibesparende investeringer, hvor investeringsomkostningerne er tjent ind i løbet af få år. Oplysningerne om de forventede tilbagebetalingsperioder opdeles efter sektor og investeringstype.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Revisionen sker i form af en omarbejdning af direktivet. I konsekvensanalysen[38] blev der peget på muligheder for at forenkle den eksisterende lovgivning og nedbringe reguleringsomkostningerne, samtidig med at det blev tilstræbt at gøre de foreslåede ændringer virkningsfulde. Bestemmelserne forenkles ved at fjerne den alternative tilgang til renovering af offentlige organers bygninger, i og med at der udelukkende fokuseres på renoveringer. Specifikke tekniske aspekter i forbindelse med offentlige bygninger og visse undtagelser udgår, fordi de er reguleret i direktivet om bygningers energimæssige ydeevne. Fjernelse af betingelser om omkostningseffektivitet samt teknisk eller økonomisk gennemførlighed for så vidt angår energieffektivitetskrav i forbindelse med offentlige udbud vil forenkle gennemførelsen af energieffektivitetskravene, da de vil gælde ligeligt for alle offentlige myndigheder. Valg, der træffes i forbindelse med IT-udvikling og offentlige udbud, skal forhåndsgodkendes af Europa-Kommissionens Råd for Informationsteknologi og Cybersikkerhed.

---

37 SWD(2021) 623.
38 SWD(2021) 623.

Ved at sikre, at energisyn målrettes større energiforbrugere, fører disse til relativt højere energibesparelser, hvilket vil resultere i en betydelig reduktion af byrden for virksomheder med et relativt lavt energiforbrug samt en forenkling af byrden for de offentlige forvaltninger, da de vil have et enklere kriterium, hvormed behovet for energisyn skal vurderes, og færre virksomheder, der skal kontrolleres. De øgede efterlevelsesomkostninger for de virksomheder, der forbliver omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde, forventes at blive opvejet gennem en øget anvendelse af omkostningseffektive forbedringsforanstaltninger.

Med ændringerne styrkes de eksisterende overvågnings- og rapporteringskrav, navnlig for så vidt angår foranstaltninger rettet mod energifattigdom inden for rammerne af energispareforpligtelsen (artikel 8) og renovering af bygninger i den offentlige sektor, hvilket vil sikre mere effektive resultater, men også medføre en øget administrativ byrde for de offentlige myndigheder. Krav om yderligere overvågnings- og rapporteringskrav i forbindelse med offentlige udbud og kontrakter om energimæssig ydeevne vil gøre disse bestemmelser mere virkningsfulde, men forventes i et vist omfang at øge den administrative byrde for virksomheder og offentlige myndigheder.

Yderligere vejledning og støtte med henblik på medlemsstaternes foranstaltninger, f.eks. vedrørende bevidstgørelse, vil på kort sigt forøge den administrative byrde, da medlemsstaterne vil skulle iværksætte de forskellige oplysningskampagner, videnudvekslinger eller støtteordninger, men dette forventes at være lønsomt på mellemlang sigt som følge af øgede energibesparelser.

De yderligere rapporterings- og overvågningskrav vil ikke skabe nye rapporteringssystemer, men vil være underlagt den eksisterende overvågnings- og rapporteringsramme i henhold til forordningen om forvaltning (EU(2018) 1999).

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget er i overensstemmelse med artikel 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvorved det pålægges, at et højt miljøbeskyttelsesniveau og forbedring af miljøkvaliteten skal integreres i Unionens politikker og sikres i overensstemmelse med princippet om en bæredygtig udvikling.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget Ændringerne vil påføre de offentlige myndigheder moderate administrative omkostninger.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Efter medlovgivernes vedtagelse af dette omarbejdede direktiv vil Kommissionen i løbet af gennemførelsesperioden træffe følgende foranstaltninger for at lette gennemførelsen heraf:

– Der udarbejdes en sammenligningstabel, der fungerer som tjekliste for gennemførelsen for både medlemsstaterne og Kommissionen.

– Tilrettelæggelse af møder med medlemsstaternes eksperter med ansvar for at gennemføre de forskellige dele af direktivet for at drøfte gennemførelsen og løse

tvivlsspørgsmål, enten inden for rammerne af den samordnede indsats for direktivet om energieffektivitet (CA-EED) eller i et udvalgs regi.

– Mulighed for bilaterale møder og samtaler med medlemsstaterne om specifikke spørgsmål vedrørende gennemførelsen af direktivet.

– Efter gennemførelsesfristen vil Kommissionen foretage en omfattende vurdering af, om medlemsstaterne har gennemført direktivet fuldstændigt og korrekt.

Ved forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen er der indført en integreret energi- og klimarelateret planlægnings-, overvågnings- og rapporteringsramme med henblik på at overvåge fremskridtene hen imod opfyldelsen af klima- og energimålene i overensstemmelse med Parisaftalens gennemsigtighedskrav. Medlemsstaterne var forpligtet til inden udgangen af 2019 at forelægge Kommissionen deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, som dækker energiunionens fem dimensioner for perioden 2021-2030. Medlemsstaterne skal hvert andet år aflægge rapport om de fremskridt, der gøres med hensyn til at gennemføre planerne; senest den 30. juni 2023 skal de desuden underrette Kommissionen om deres udkast til ajourføring af planerne, og de endelige ajourføringer skal foreligge senest den 30. juni 2024. Denne ajourføring vil omfatte eventuelle nye mål, der er aftalt i forbindelse med revisionen af direktivet om energieffektivitet. Dette rapporteringssystem inden for rammerne af forordningen om forvaltning anses for at have været virkningsfuldt med hensyn til at overvåge medlemsstaternes fremskridt hen imod energieffektivitetsbidrag på EU-plan og nationalt plan.

Dette forslag indeholder nye bestemmelser, primært vedrørende fastsættelse af nationale bidrag, mekanismer til at afhjælpe underopfyldelse og rapporteringsforpligtelser. Disse forslag bør overføres og strømlines med forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning, når den er revideret, for at undgå overlappende krav. Nogle bestemmelser i forordningen om forvaltning bør muligvis også tages op til fornyet overvejelse i lyset af de foreslåede ændringer i dette direktiv.

I det omarbejdede direktivs artikel 33 foreslås en evaluering af ambitionsniveauet i artikel 4, 5, 6 og 8.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

I direktivet om energieffektivitet indføres en ny artikel (artikel 3) om princippet om energieffektivitet først for at sikre, at princippet anvendes, hvor det er relevant, og overvåges tilstrækkeligt over hele linjen. I direktivet præciseres det ikke, hvordan dette skal gøres, i betragtning af princippets brede anvendelsesområde. For at lette gennemførelsen af bestemmelserne i direktivet om energieffektivitet vil Europa-Kommissionen udstede en henstilling til medlemsstaterne med en vejledning om, hvordan princippet bør fortolkes og anvendes i forskellige sammenhænge. Denne vejledning bør bidrage til at gøre princippet mere operationelt.

Ifølge Domstolens dom i sagen Kommissionen mod Belgien (sag C-543/17) skal medlemsstaterne vedlægge deres meddelelser om nationale gennemførelsesforanstaltninger tilstrækkeligt klare og præcise oplysninger med angivelse af, hvilke bestemmelser i national ret der gennemfører hvilke af direktivets bestemmelser. Dette skal angives for hver enkelt forpligtelse og ikke kun på "artikelniveau".

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

De vigtigste bestemmelser, der i væsentligt omfang ændrer eller tilføjer nye elementer til direktiv 2012/27/EU, er følgende:

I artikel 1 og 4 fastsættes et øget bindende EU-energieffektivitetsmål for det endelige forbrug og primærforbruget samt vejledende nationale energieffektivitetsbidrag, og der angives en formel, hvormed medlemsstaterne kan beregne deres bidrag. EU-målene er fastsat i forhold til niveauet for det endelige energiforbrug og primærenergiforbruget, der skal opnås i 2030, og ambitionsniveauet udtrykkes ved at sammenligne disse niveauer med fremskrivningerne i referencescenariet fra 2020 for 2030. Det således udtrykte ambitionsniveau afspejler en yderligere indsats i forhold til den indsats, der er iværksat eller angivet i de nationale energi- og klimaplaner. Sammenligninger med det tidligere referencescenarie, dvs. fremskrivningerne i referencescenariet fra 2007 for 2030 og historiske værdier fra 2005, bibeholdes i betragtningerne.

De nationale bidrag er fortsat vejledende, da flertallet af medlemsstaterne kraftigt modsætter sig bindende nationale mål, hvilket kom til udtryk under den offentlige høring og i andre fora. Der foreslås dog benchmarks og nye mekanismer til at afhjælpe underopfyldelse som supplement til dem, der blev foreslået i forordningen om forvaltning.

Ved artikel 3 indføres en ny bestemmelse angående princippet om energieffektivitet først, hvorved der skabes et retsgrundlag for anvendelsen af princippet, samtidig med at den administrative byrde minimeres. Dette omfatter en forpligtelse til at overveje energieffektivitetsløsninger i politiske beslutninger og i beslutninger om investering i energisystemer og i andre sektorer end energisektoren, herunder socialt boligbyggeri.

Ved artikel 5 pålægges den offentlige sektor at reducere sit energiforbrug til offentlige tjenester og offentlige organers installationer. Dette kan opnås i alle delsektorer af den offentlige sektor, herunder transport, offentlige bygninger, fysisk planlægning samt vandforvaltning og affaldshåndtering.

Ved artikel 6 udvides renoveringsforpligtelsens anvendelsesområde. Forpligtelsen vil fremover blive pålagt alle offentlige organer på alle forvaltningsniveauer og i alle sektorer af offentlige organers aktiviteter, herunder sundhedspleje, uddannelse og offentligt ejet lejeboligbyggeri. Derved vil alle borgere i alle medlemsstater få større gavn af fordelene ved at renovere offentlige bygninger, og det vil mangedoble andelen af renoveringer i den offentlige sektor. Artikel 6 omhandler renoveringer, der opfylder standarden for næsten energineutrale bygninger, som er en forbedret omkostningseffektiv standard for renoveringer. Renoveringsprocenten forbliver på mindst 3 %, hvilket er den laveste fællesnævner for en mindste renoveringsprocent, samtidig med at det anerkendes, at nogle medlemsstater, regioner og byer allerede har indført højere renoveringskrav og -standarder i den offentlige sektor. Endelig udgår de alternativer, der gjorde det muligt for medlemsstaterne at opnå tilsvarende energibesparelser via andre foranstaltninger end renoveringer. Sådanne foranstaltninger kan fortsat medregnes i energispareforpligtelserne i henhold til artikel 8 og bidrage til at opfylde forpligtelsen i henhold til artikel 8. Artikel 6 omhandler renoveringer i overensstemmelse med renoveringsbølgestrategien.

I artikel 7 styrkes bestemmelserne om offentlige udbud med en udvidet forpligtelse til at tage hensyn til energieffektivitetskravene på alle niveauer i den offentlige forvaltning og ved at fjerne betingelser med hensyn til omkostningseffektivitet samt teknisk og økonomisk gennemførlighed. I ændringerne vil der indgå en bestemmelse om, at medlemsstaterne kan pålægge offentlige organer, hvor det er relevant, at tage hensyn til aspekter vedrørende den cirkulære økonomi og grønne kriterier for offentlige indkøb i forbindelse med offentlige udbud. Medlemsstaterne vil skulle støtte offentlige organer ved at udarbejde retningslinjer og metoder, hvormed livscyklusomkostninger vurderes, og ved at oprette kompetencecentre og

tilskynde til at anvende samlede udbud og digitale udbud. Medlemsstaterne vil blive pålagt at offentliggøre oplysninger om valgte udbud (i overensstemmelse med de tærskler, der er fastsat i udbudsdirektiverne).

Som led i den offentlige sektors rolle som forbillede indeholder artikel 7 også en bestemmelse om, at ordregivende myndigheder kan kræve, at tilbud skal indeholde oplysninger om nye bygningers globale opvarmningspotentiale (en numerisk indikator i kgCO2e/m² (for nettoetagearealet) for hver livscyklusfase angivet som et årligt gennemsnit i en referenceundersøgelsesperiode på 50 år), navnlig for nye bygninger på mere end 2 000 kvadratmeter. Den er knyttet til en bestemmelse, der har til formål at øge bevidstheden om den cirkulære økonomi og den samlede livscyklus for CO_2-emissioner i forbindelse med offentlige udbud.

Med ændringer af artikel 8 øges den årlige energispareforpligtelse til 1,5 % for alle medlemsstater (herunder Cypern og Malta), og der indføres specifikke krav om at afhjælpe energifattigdom. Der skal gennemføres politiske foranstaltninger som en prioritet blandt sårbare kunder og slutbrugere, personer, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, personer, som bor i socialt boligbyggeri. Der skal gøres bedst mulig brug af offentlige midler og det skal overvejes at anvende indtægter fra ETS-kvoter, hvor det er relevant. Ifølge artikel 8 skal medlemsstaterne sikre, at det nationale policy mix ikke har ugunstige virkninger for sårbare kunder og slutbrugere, personer, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, og at disse politikker effektivt afhjælper og mindsker energifattigdom. I artikel 8 pålægges medlemsstaterne at opnå en andel af den samlede mængde påkrævede energibesparelser i slutanvendelserne blandt sårbare kunder og slutbrugere, personer, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Ved artikel 8 indføres en mekanisme til at afhjælpe underopfyldelse for så vidt angår den påkrævede mængde af energibesparelser, der skal opnås i en given forpligtelsesperiode. Energispareforpligtelsen pålægger ikke at anvende fleksibiliteten til at beregne den påkrævede mængde energibesparelser alternativt fra den 1. januar 2024 (artikel 8, stk. 6-9). Med artikel 9 optages transmissionssystemoperatører som potentielle forpligtede parter, og medlemsstaterne gives mulighed for at pålægge forpligtede parter at opnå en vis mængde energibesparelser blandt sårbare kunder og slutbrugere, personer, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Ifølge bilag V er det ikke tilladt at regnskabsføre energibesparelser fra politiske foranstaltninger vedrørende anvendelsen af teknologier, hvori direkte forbrænding af fossile brændsler indgår; det præciseres, at en reduktion af energiforbruget via foranstaltninger inden for rammerne af ETS-direktivet ikke må medregnes i opfyldelsen af energispareforpligtelsen, og desuden styrkes additionalitetskravet i forbindelse med beskatningsforanstaltninger.

I artikel 11 ændres grundlaget for kriteriet angående energisyn og energistyringssystemer fra virksomhedstype til energiforbrugsniveauerne, og virksomhedens ledelse pålægges at undertegne anbefalingerne fra energisynene. Der skal indføres energistyringssystemer for de største energiforbrugende virksomheder, som sandsynligvis vil kunne indføre flere omkostningsbesparende investeringer i energibesparelser, samtidig med at den samlede omkostningsbyrde sandsynligvis vil være relativt lavere for disse virksomheder. Endelig indføres der ved artiklen en pligt til at overvåge datacentrenes energimæssige ydeevne for senere at fastlægge et sæt "indikatorer for datacentres bæredygtighed".

Ved artikel 20 styrkes beskyttelsen af forbrugerne, idet der indføres grundlæggende kontraktlige rettigheder for fjernvarme, fjernkøling og varmt brugsvand i overensstemmelse med de rettigheder, der blev indført ved direktiv (EU) 2019/944 for elektricitet.

Ved artikel 21 strammes der op på forpligtelserne over for forbrugerne, navnlig hvad angår tilgængelighed og formidling af oplysninger, bevidstgørelsesforanstaltninger og den tekniske og finansielle rådgivning eller bistand, der tilbydes. Oprettelsen af kvikskranker, fælles kontaktpunkter og udenretslige mekanismer til bilæggelse af tvister er strukturer, der i væsentlig grad vil bidrage til at styrke kundernes og slutbrugernes indflydelse. Endelig indeholder artiklen forpligtelser til at udpege og fjerne hindringer, der er relevante for problemet med en skæv incitamentfordeling mellem lejere og ejere eller mellem ejere indbyrdes.

I artikel 22 henvises der til begrebet sårbare kunder, som medlemsstaterne bør fastlægge i henhold til artikel 28 og 29 i direktiv (EU) 2019/944 og artikel 3, stk. 3, i direktiv 2009/73/EF. Ved artikel 22 pålægges medlemsstaterne at indføre dette begreb ved også at tage hensyn til slutbrugere, som ikke har en direkte eller individuel kontrakt med energileverandører.

Med artikel 22 indføres en forpligtelse for medlemsstaterne til at gennemføre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten som en prioritet blandt sårbare kunder, personer, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, for at afhjælpe energifattigdom. Medlemsstaterne pålægges at gennemføre foranstaltninger til at forbedre energieffektiviteten for at afbøde de fordelingsmæssige virkninger af andre politikker og foranstaltninger såsom beskatningsforanstaltninger, der gennemføres i henhold til dette direktivs artikel 9, eller anvendelsen af emissionshandel i henhold til EU's emissionshandelssystem, og fremme udrulningen af støttefinansiering og finansielle værktøjer. Artikel 22 styrker ekspertnetværkenes rolle.

I artikel 23 og 24 fastsættes strengere krav til planlægning af og opfølgning på omfattende vurderinger af opvarmning og køling, herunder fremme af lokale og regionale niveauer. Med disse artikler indføres mindstekrav til effektive fjernvarme- og fjernkølingssystemer, bredere cost-benefit-krav og forpligtelser vedrørende genbrug af spildvarme. Mindstekravene til effektiv fjernvarme vil gradvist blive forøget med henblik på at sikre fuldstændig dekarboniseret varme- eller køleforsyning i effektive fjernvarme- eller fjernkølingssystemer senest i 2050. Kravene til højeffektiv kraftvarmeproduktion vil blive suppleret med et kriterium for direkte CO_2-emissioner fra kraftvarmeproduktion, hvis der ikke benyttes vedvarende energikilder eller affald som brændsel.

I artikel 25 præciseres og styrkes de nationale tilsynsmyndigheders rolle i gennemførelsen af princippet om "energieffektivitet først" i planlægningen og driften af energinet. Den gør også brug af ENTSO-E's, ENTSO's og EU DSO-enhedens viden med henblik på at overvåge fremskridt. På grund af det meget store antal systemoperatører er en indirekte tilgang mere fordelagtig.

I artikel 26 præciseres og styrkes bestemmelserne om kvalifikations-, akkrediterings- og certificeringsordningers tilgængelighed for forskellige energitjenesteleverandører, eksperter i udførelse af energisyn, ansvarlige for energistyringen og montører. Med nye bestemmelser pålægges medlemsstaterne at vurdere ordningerne hvert fjerde år fra december 2024.

Ved artikel 27 indføres yderligere krav for at øge udbredelsen af kontrakter om energimæssig ydeevne.

I artikel 28 indføres et krav om, at medlemsstaterne skal rapportere om investeringer i energieffektivitet, herunder om indgåede kontrakter om energimæssig ydeevne (som led i forordningen om forvaltning). Medlemsstaterne vil skulle oprette mekanismer for projektudviklingsbistand på nationalt, regionalt og lokalt plan for at fremme investeringer i energieffektivitet og derigennem bidrage til at nå de højere energieffektivitetsmål.

↓ 2012/27/EU (tilpasset)

2021/0203 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om energieffektivitet~~, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF~~ (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[39],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[40],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

⇩ nyt

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU[41] er blevet ændret væsentligt flere gange[42]. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.

↓ 2012/27/EU betragtning 1 (tilpasset)

~~Den Europæiske Union står over for hidtil usete udfordringer som følge af øget afhængighed af importeret energi og knappe energiressourcer samt behovet for at begrænse klimaændringerne og overvinde den økonomiske krise. Energieffektivitet er en virkningsfuld måde at håndtere disse udfordringer på. Den forbedrer Unionens forsyningssikkerhed ved at~~

[39] EUT C […] af […], s. […].

[40] EUT C […] af […], s. […].

[41] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

[42] Jf. bilag XV, del A.

~~reducere primærenergiforbruget og reducere energiimporten. Den bidrager til en omkostningseffektiv reduktion af drivhusgasemissioner og dermed til at mindske klimaændringerne. Et skift til en mere energieffektiv økonomi bør også kunne fremskynde udbredelsen af innovative teknologiske løsninger og forbedre industriens konkurrenceevne i Unionen, hvilket vil fremme økonomisk vækst og skabe job af høj kvalitet i flere sektorer med tilknytning til energieffektivitet.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 2 (tilpasset)

~~Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 8.- 9. marts 2007 understregede nødvendigheden af at øge energieffektiviteten i Unionen for at nå målsætningen om at reducere Unionens primærenergiforbrug med 20 % senest i 2020 i forhold til prognoserne. Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 4. februar 2011 understregede, at energieffektivitetsmålet på 20 % for 2020 som vedtaget af Det Europæiske Råd i juni 2010, der i øjeblikket ikke er på rette spor, skal opfyldes. Prognoser udarbejdet i 2007 viste et primærenergiforbrug i 2020 på 1842 Mtoe. En reduktion på 20 % giver 1474 Mtoe i 2020, dvs. en reduktion på 368 Mtoe i forhold til prognoserne.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 3 (tilpasset)

~~Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 17. juni 2010 bekræftede, at energieffektivitetsmålet er et af de primære mål i Unionens nye strategi for beskæftigelse og intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst ("Europa 2020-strategien"). Denne proces og gennemførelsen af dette mål på nationalt plan kræver, at medlemsstaterne fastsætter nationale mål i tæt dialog med Kommissionen og angiver i deres nationale reformprogrammer, hvordan de agter at nå disse mål.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 4 (tilpasset)

~~Kommissionens meddelelse af 10. november 2010 om energi 2020 angiver energieffektivitet som en hjørnesten i Unionens energistrategi for 2020 og understreger behovet for en ny energieffektivitetsstrategi, der gør det muligt for alle medlemsstaterne at afkoble energiforbruget fra den økonomiske vækst.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 5 (tilpasset)

~~Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 15. december 2010 om handlingsplanen om energieffektivitet Kommissionen til i sin reviderede handlingsplan for energieffektivitet at inkludere tiltag til at sikre opnåelsen af Unionens overordnede energieffektivitetsmål i 2020.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 6 (tilpasset)

~~Et af initiativerne i Europa 2020-strategien er flagskibsinitiativet vedrørende "Et ressourceeffektivt Europa", som Kommissionen vedtog den 26. januar 2011. Deri peges der~~

~~på energieffektivitet som et vigtigt element i at sikre bæredygtig anvendelse af energiressourcerne.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 7 (tilpasset)

~~Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 4. februar 2011 erkendte, at Unionens mål for energieffektivitet ikke er på rette spor, og at en målrettet indsats er påkrævet for at udnytte det betydelige potentiale for større energibesparelser i bygninger, transport, produkter og processer. Af disse konklusioner fremgår det desuden, at gennemførelsen af Unionens energieffektivitetsmål vil blive evalueret i 2013, og at der om nødvendigt vil blive overvejet yderligere foranstaltninger.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 8 (tilpasset)

~~Den 8. marts 2011 vedtog Kommissionen sin meddelelse om en energieffektivitetsplan 2011. Meddelelsen bekræftede, at Unionen ikke er på rette spor for at opnå sit mål for energieffektivitet. Det er til trods for fremskridtene i de nationale energieffektivitetspolitikker, der er skitseret i de første nationale energieffektivitetshandlingsplaner, som medlemsstaterne har forelagt for at opfylde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF af 5. april 2006 om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester[43]. En første gennemgang af det andet sæt af handlingsplaner bekræfter, at Unionen ikke er på rette spor. For at afhjælpe dette er der i energieffektivitetsplanen 2011 præciseret en række energieffektivitetspolitikker og -foranstaltninger, som dækker hele energikæden, herunder energiproduktion, -transmission og -distribution; den offentlige sektors ledende rolle inden for energieffektivitet; bygninger og apparater; industri; og behovet for at give slutkunderne mulighed for selv at styre deres energiforbrug. Energieffektivitet i transportsektoren blev behandlet parallelt i hvidbogen om transport, der blev vedtaget den 28. marts 2011. Især initiativ nr. 26 i hvidbogen kræver passende standarder for CO2-emissioner fra køretøjer inden for alle transportformer, om nødvendigt suppleret med krav om energieffektivitet for at løse problemer med alle typer af fremdrivningssystemer.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 9 (tilpasset)

~~Den 8. marts 2011 vedtog Kommissionen ligeledes køreplanen for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050, der ud fra dette perspektiv afdækkede behovet for mere fokus på energieffektivitet.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 10 (tilpasset)

~~På den baggrund er det nødvendigt at opdatere Unionens retlige ramme for energieffektivitet med et direktiv, der forfølger den overordnede målsætning for energieffektivitet om at~~

---

43 ~~EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64.~~

~~reducere Unionens primærenergiforbrug med 20 % senest i 2020 og foretage yderligere forbedringer af energieffektiviteten efter 2020. Til dette formål bør der i dette direktiv fastlægges en fælles ramme til fremme af energieffektiviteten inden for Unionen og træffes særlige foranstaltninger til at gennemføre nogle af de forslag, der indgår i energieffektivitetsplanen 2011, og opnå de betydelige urealiserede potentialer for energibesparelser den identificerer.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 11 (tilpasset)

~~Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020[44] kræver, at Kommissionen senest i 2012 vurderer og aflægger rapport om de fremskridt, Unionen og dens medlemsstater har gjort hen imod målet om at reducere energiforbruget med 20 % senest i 2020 i forhold til fremskrivningen. Det fastslås også, at Kommissionen for at hjælpe medlemsstaterne med at opfylde Unionens forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne senest den 31. december 2012 bør forelægge forslag til mere gennemgribende eller nye foranstaltninger til at fremskynde forbedringer af energieffektiviteten. Dette direktiv er et resultat af dette krav. Det bidrager også til, at målene i køreplanen for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050 opfyldes, navnlig ved at reducere drivhusgasemissionerne fra energisektoren, og til at opnå elproduktion med nuludledning senest i 2050.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 12 (tilpasset)

~~Der skal anvendes en integreret tilgang for at udnytte alt eksisterende potentiale for energibesparelser, herunder besparelser i energiforsyningen og slutanvendelsessektorerne. Samtidig bør bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked[45] og direktiv 2006/32/EF styrkes.~~

⇩ nyt

(2) I klimaplanen[46] foreslog Kommissionen at øge Unionens ambition ved at øge målet for drivhusgasemissioner til mindst 55 % under 1990-niveauerne senest i 2030. Dette er en væsentlig stigning i forhold til det eksisterende mål på 40 %. Med forslaget blev der fulgt op på tilsagnet i meddelelsen om den europæiske grønne pagt[47] om at forelægge

---

44 ~~EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136.~~

45 ~~EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.~~

46 MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne (COM(2020) 562 final).

47 MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE RÅD, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final/3).

en omfattende plan for at øge Unionens mål for 2030 hen imod 55 % på en ansvarlig måde. Det er også i overensstemmelse med de mål, der er aftalt på den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ("Parisaftalen"), om at holde den globale temperaturstigning et godt stykke under 2 °C og fortsætte bestræbelserne på at holde den på 1,5 °C.

(3) I december 2020 godkendte Det Europæiske Råd et bindende EU-mål om en nettoreduktion af EU's interne drivhusgasemissioner på mindst 55 % senest i 2030 i forhold til 1990[48]. Det Europæiske Råd konkluderede, at der er behov for at styrke klimaambitionen på en måde, som vil anspore til bæredygtig økonomisk vækst, skabe arbejdspladser, give EU-borgerne sundheds- og miljømæssige fordele og bidrage til EU-økonomiens langsigtede globale konkurrenceevne ved at fremme innovation inden for grønne teknologier.

(4) Med gennemførelsen af disse mål for øje blev der i Kommissionens arbejdsprogram[49] for 2021 bebudet en "Fit for 55"-pakke, hvormed det tilsigtes at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 55 % senest i 2030 og opnå en klimaneutral Europæisk Union senest i 2050. Denne pakke dækker en vifte af politikområder, herunder energieffektivitet, vedvarende energi, arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, energibeskatning, indsatsfordeling og emissionshandel.

(5) Af fremskrivningerne fremgår det, at med en fuld gennemførelse af de nuværende politikker vil reduktionen af drivhusgasemissionerne frem til 2030 udgøre ca. 45 % i forhold til 1990-niveauerne, hvis der ses bort fra emissioner og optag som følge af arealanvendelse, og ca. 47 % hvis disse medregnes. I klimaplanen for 2030 skitseres derfor en række påkrævede foranstaltninger på tværs af alle sektorer i økonomien samt revisioner af de vigtigste lovgivningsinstrumenter for at kunne nå dette højere ambitionsniveau.

(6) Energieffektivitet er et centralt indsatsområde, som er en forudsætning for at opnå en fuldstændig dekarbonisering af Unionens økonomi[50]. Behovet for at udnytte de omkostningseffektive muligheder for at opnå energibesparelser har udmøntet sig i Unionens nuværende energieffektivitetspolitik. I december 2018 blev et nyt overordnet EU-energieffektivitetsmål for 2030 på mindst 32,5 % (sammenlignet med det forventede energiforbrug i 2030) medtaget som en del af "pakken om ren energi til alle europæere".

(7) Ifølge den konsekvensanalyse, der ledsager klimaplanen, må forbedringerne af energieffektiviteten forøges betydeligt i forhold til det nuværende ambitionsniveau på 32,5 % for at opfylde den øgede klimaambition.

(8) Summen af de nationale bidrag, som medlemsstaterne har meddelt i deres nationale energi- og klimaplaner, ligger under Unionens ambitionsniveau på 32,5 %. Bidragene

---

48 https://www.consilium.europa.eu/media/47296/1011-12-20-euco-conclusions-en.pdf.

49 MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET Kommissionens arbejdsprogram 2021 — En Union med ny vitalitet i en skrøbelig verden (COM(2020) 690 final).

50 Meddelelse: En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi (COM(2018) 773 final/2), hvori energieffektivitetens rolle som en ufravigelig betingelse for alle dekarboniseringsscenarier vurderes.

set under ét vil føre til en reduktion på 29,4 % af det endelige energiforbrug og 29,7 % af primærenergiforbruget sammenholdt med fremskrivningerne i referencescenariet fra 2007 for 2030. Dette indebærer en kollektiv underopfyldelse på 2,8 procentpoint for primærenergiforbruget og 3,1 procentpoint for det endelige energiforbrug for EU27.

(9) Selv om potentialet for energibesparelser fortsat er betydeligt i alle sektorer, er der en særlig udfordring i forbindelse med transport, der tegner sig for mere end 30 % af det endelige energiforbrug, og bygninger, eftersom 75 % af Unionens bygningsmasse har en dårlig energimæssig ydeevne. En anden stadig vigtigere sektor er informations- og kommunikationsteknologisektoren (IKT), der tegner sig for 5-9 % af verdens samlede elforbrug og mere end 2 % af alle emissioner. I 2018 tegnede datacentrene sig for 2,7 % af efterspørgslen efter elektricitet i EU28. Energieffektive cloud-computerteknologier og -politikker med henblik på et miljøvenligt cloudmarked. I den forbindelse belyste Unionens digitale strategi[51] behovet for meget energieffektive og bæredygtige datacentre og forpligtelser for teleoperatører om åbenhed, hvad angår deres miljøaftryk. Desuden bør der også tages hensyn til den mulige stigning i industriens energiefterspørgsel som følge af dekarboniseringen, navnlig i forbindelse med energiintensive processer.

(10) Det højere ambitionsniveau gør det påkrævet, at omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger fremmes i endnu højere grad inden for alle områder af energisystemet samt i alle relevante sektorer, hvor aktiviteten påvirker energiefterspørgslen såsom transport-, vand- og landbrugssektoren. Forbedring af energieffektiviteten i hele energikæden, herunder energiproduktion, -transmission, -distribution og -slutanvendelse, vil gavne miljøet, forbedre luftkvaliteten og folkesundheden, reducere drivhusgasemissionerne, forbedre energisikkerheden, reducere energiomkostningerne for husholdninger og virksomheder, bidrage til at afhjælpe energifattigdom og føre til øget konkurrenceevne, øget beskæftigelse og øget økonomisk aktivitet i hele økonomien og dermed forbedre borgernes livskvalitet. Dette er i tråd med Unionens forpligtelser inden for rammerne af energiunionen og den globale klimadagsorden, der blev oprettet ved Parisaftalen af 2015.

↓ 2018/2002 betragtning 1

~~Begrænsning af energiefterspørgslen er en af de fem dimensioner af strategien for energiunionen, som blev fastlagt ved Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 med titlen "En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik". Forbedring af energieffektiviteten gennem hele energikæden, herunder energiproduktion, -transmission og -distribution samt i slutanvendelsen af energi, vil være til gavn for miljøet, forbedre luftkvaliteten og folkesundheden, reducere drivhusgasemissioner, øge energisikkerheden ved at reducere afhængigheden af import af energi fra lande uden for Unionen, mindske energiomkostningerne for husholdninger og virksomheder, bidrage til at afhjælpe energifattigdom og føre til øget konkurrenceevne, mere beskæftigelse og øget økonomisk aktivitet i hele økonomien og derved forbedre borgernes livskvalitet. Dette er i overensstemmelse med Unionens tilsagn inden for rammerne af energiunionen og den globale klimadagsorden, som blev fastlagt ved Parisaftalen fra 2015 om klimaændringer, som fulgte~~

---

[51] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Europas digitale fremtid i støbeskeen (COM(2020) 67 final).

~~den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer[52] ("Parisaftalen"), hvor parterne forpligtede sig til at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur et godt stykke under 2 °C i forhold til det førindustrielle niveau og fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C i forhold til det førindustrielle niveau.~~

↓ 2018/2002/EU betragtning 2 (tilpasset)
⇨ nyt

(11) ⌦ Dette direktiv ⌫ ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU[53] er~~ ⇨ tager et skridt fremad ⇦ ~~et element i udviklingen~~ hen imod ~~energiunionen~~ ⇨ klimaneutralitet senest i 2050 ⇦, hvor energieffektivitet skal behandles som en selvstændig energikilde. Der bør ⇨ som et overordnet princip ⇦ tages hensyn til princippet "energieffektivitet først" ⇨ på tværs af alle sektorer, og det rækker ud over energisystemet på alle niveauer — herunder i den finansielle sektor. Energieffektivitetsløsninger bør betragtes som det første alternativ i planlægnings- og investeringsbeslutninger ⇦ ved fastsættelsen af nye regler for forsyningssiden og på andre politikområder. ⇨ Selv om princippet om energieffektivitet først bør anvendes, uden at det berører andre retlige forpligtelser, målsætninger og principper, bør disse ej heller hindre princippets anvendelse eller fritage fra anvendelsen heraf. ⇦ Kommissionen bør sikre, at energieffektivitet og efterspørgselsstyring kan konkurrere på lige vilkår med produktionskapaciteten. ~~Energieffektivitet skal indgå i overvejelserne, når der træffes beslutninger vedrørende planlægning af energisystemet eller vedrørende finansiering.~~ Forbedringer af energieffektiviteten skal foretages, når de er mere omkostningseffektive end tilsvarende løsninger på forsyningssiden. ⌦ Det bør ⌫ ~~Dette burde~~ bidrage til at udnytte de mange fordele ved energieffektivitet for Unionen, navnlig for borgere og virksomheder. ⇨ Gennemførelse af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten bør også være en prioritet i forbindelse med afhjælpning af energifattigdom. ⇦

↓ 2018/2002 betragtning 3
⇨ nyt

(12) Energieffektivitet bør anerkendes som et afgørende element og et prioriteret hensyn i fremtidige investeringsbeslutninger vedrørende Unionens energiinfrastruktur. ⇨ Princippet om energieffektivitet først bør anvendes, idet der primært tages hensyn til en tilgang baseret på systemeffektivitet og det samfundsmæssige perspektiv. Dette bør derfor bidrage til at øge effektiviteten i de enkelte slutbrugersektorer og energisystemet som helhed. Anvendelsen af princippet bør også støtte investeringer i energieffektive løsninger, der bidrager til de miljømål, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852[54]. ⇦

---

[52] ~~EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.~~

[53] ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).~~

[54] EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13.

⇩ nyt

(13) Princippet om energieffektivitet først blev defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999[55] og udgør kernen i strategien for integration af energisystemet[56]. Princippet er baseret på omkostningseffektivitet, men dets anvendelse har vidtrækkende konsekvenser, som kan variere afhængigt af omstændighederne. Kommissionen har udarbejdet særlige retningslinjer for gennemførelsen og anvendelsen af princippet med et forslag til specifikke redskaber og eksempler på anvendelse i forskellige sektorer. Kommissionen har også udstedt en henstilling til medlemsstaterne på grundlag af kravene i dette direktiv og opfordrer til, at der træffes specifikke foranstaltninger i forbindelse med anvendelsen af princippet.

(14) Af hensyn til gennemslagskraften må beslutningstagerne konsekvent anvende princippet om energieffektivitet først i alle relevante politiske og planlægningsrelaterede beslutninger og større investeringsbeslutninger — dvs. større enkeltinvesteringer til en værdi af mere end 50 mio. EUR eller 75 mio. EUR for transportinfrastrukturprojekters vedkommende — som påvirker energiforbruget eller -forsyningen. En korrekt anvendelse af princippet forudsætter, at den rigtige metode til cost-benefit-analyser anvendes, og at der fastsættes grundforudsætninger for energieffektive løsninger og tilstrækkelig overvågning. Fleksibilitet på efterspørgselssiden kan medføre betydelige fordele for forbrugerne og samfundet som helhed, og den kan øge energisystemets effektivitet og mindske energiomkostningerne, f.eks. ved at reducere systemets driftsomkostninger og derved sikre lavere takster for alle forbrugere. Medlemsstaterne bør tage hensyn til de potentielle fordele ved fleksibilitet på efterspørgselssiden, når de anvender princippet om energieffektivitet først, og, hvis det er relevant, tage hensyn til efterspørgselsreaktion, energilagring og intelligente løsninger som led i deres bestræbelser på at øge det integrerede energisystems effektivitet.

(15) Princippet om energieffektivitet først bør altid anvendes ud fra en rimelighedsbetragtning, og kravene i dette direktiv bør ikke pålægge medlemsstaterne overlappende eller modstridende forpligtelser, hvis anvendelsen af princippet sikres direkte af anden lovgivning. Dette kan være tilfældet for de projekter af fælles interesse, der er opført på EU-listen i henhold til [artikel 3 i den reviderede TEN-E-forordning], hvorved der indføres krav om at tage hensyn til princippet om energieffektivitet først i forbindelse med udviklingen og vurderingen af disse projekter.

(16) En retfærdig omstilling til en klimaneutral Union senest i 2050 er af central betydning for den europæiske grønne pagt. Energifattigdom er et centralt begreb, der konsolideres i lovgivningspakken med titlen "Ren energi til alle europæere", og som har til formål at fremme en retfærdig energiomstilling. I henhold til forordning (EU)

[55] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013, PE/55/2018/REV/1 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

[56] En EU-strategi for integration af energisystemet (COM(2020) 299 final).

2018/1999 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944[57] forelagde Kommissionen vejledende retningslinjer for relevante indikatorer til at måle energifattigdom og en definition af begrebet et "betydeligt antal husholdninger, der lever i energifattigdom"[58]. Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 og direktiv 2009/73/EF[59] pålægges medlemsstaterne at træffe egnede foranstaltninger for at imødegå energifattigdom, hvor den konstateres, herunder generelt i forbindelse med fattigdom.

(17) Husholdninger med lav og mellemhøj indkomst, sårbare kunder, herunder slutbrugere, personer, der er udsat for eller risikerer energifattigdom, og personer, der bor i socialt boligbyggeri, bør tilgodeses ved anvendelsen af princippet om energieffektivitet først. Der bør lægges vægt på gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger for at forbedre vilkårene for disse enkeltpersoner og husholdninger eller for at afhjælpe energifattigdom. En helhedsorienteret tilgang til udformningen og gennemførelsen af politikker og foranstaltninger forudsætter, at medlemsstaterne sikrer, at andre politikker og foranstaltninger ikke har ugunstige virkninger for disse enkeltpersoner og husholdninger.

(18) Dette direktiv indgår i en bredere politisk ramme for energieffektivitetspolitikker, der omhandler energieffektivitetspotentialer på specifikke politikområder, herunder bygninger (direktiv 2010/31/EF[60]), produkter (direktiv 2009/125/EF, forordning (EU) 2017/1369 og forordning (EU) 2020/740[61]) og forvaltningsmekanismen (forordning (EU) 2018/1999). Disse politikker spiller en meget vigtig rolle med hensyn til at virkeliggøre energibesparelser, når produkter udskiftes, eller bygninger opføres eller renoveres[62].

↓ 2018/2002/EU betragtning 4 (tilpasset)
⇨ nyt

~~(19)~~ At nå et ambitiøst energieffektivitetsmål kræver, at hindringer ryddes af vejen~~,~~ med henblik på at gøre det lettere at investere i energieffektivitetsforanstaltninger. ⇨ I Life-delprogrammet Omstilling til Ren Energi vil der blive afsat midler til at støtte udviklingen af bedste europæiske praksis for gennemførelse af energieffektivitetspolitikker, der tager fat på adfærdsmæssige, markedsmæssige og

---

57 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).

58 Kommissionens henstilling om energifattigdom, C(2020) 9600 final.

59 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).

60 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EF af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne.

61 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter; Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/740 af 25. maj 2020 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstofeffektivitet og andre parametre.

62 Desuden vil gennemførelsen af produktrevisionerne inden for rammerne af arbejdsplanen for miljøvenligt design 2020-2024 og "renoveringsbølge"-handlingsplanen tillige med revisionen af bygningsdirektivet yde et vigtigt bidrag til at nå energisparemålet for 2030.

lovgivningsmæssige hindringer for energieffektivitet. ⇦ ~~Et skridt i den retning er Eurostats præcisering af 19. september 2017 om, hvordan kontrakter om energimæssig ydeevne kan registreres i nationale opgørelser, som fjerner usikkerheder og letter brugen af sådanne kontrakter.~~

↓ 2018/2002/EU betragtning 5 (tilpasset)

(20) Det Europæiske Råd, der fandt sted den 23. og 24. oktober 2014, støttede et energieffektivitetsmål på 27 % for 2030 på EU-plan, som skal revideres i 2020 med et mål på 30 % på EU-plan for øje. I sin beslutning af 15. december 2015 med titlen "Mod en europæisk energiunion" opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til tillige at vurdere, hvorvidt et mål for energieffektivitet på 40 % kan gennemføres inden for samme periode. ~~Det er derfor hensigtsmæssigt at ændre direktiv 2012/27/EU med henblik på at tilpasse det til 2030-perspektivet.~~

⇩ nyt

(21) Det forventes, at Unionens energieffektivitetsmål på 32,5 % for 2030 og de øvrige politikinstrumenter i den eksisterende ramme vil føre til en reduktion af drivhusgasemissionerne på ca. 45 % senest i 2030[63]. Med henblik på en øget klimaambition om en reduktion af drivhusgasemissionerne på 55 % senest i 2030 blev det i konsekvensanalysen af klimaplanen for 2030 vurderet, hvor stor en indsats der vil være behov for på de forskellige politikområder. Det blev konkluderet, at set i forhold til grundscenariet vil opfyldelsen af målet for drivhusgasemissioner på en omkostningsoptimal måde være ensbetydende med, at det endelige energiforbrug og primærenergiforbruget skal aftage med henholdsvis mindst 36-37 % og 39-41 %.

(22) Unionens energieffektivitetsmål blev oprindeligt fastsat og beregnet ved hjælp af fremskrivningerne i referencescenariet fra 2007 for 2030 som grundscenarie. Ændringen i Eurostats metode til beregning af energibalancen og forbedringerne i de efterfølgende modelfremskrivninger nødvendiggør en ændring af grundscenariet. Ved at anvende samme tilgang til at fastsætte målet, dvs. at sammenholde det med de fremtidige fremskrivninger af grundscenariet, fastsættes ambitionen for Unionens energieffektivitetsmål for 2030 i forhold til fremskrivningerne i referencescenariet fra 2020 for 2030, der afspejler de nationale bidrag fra de nationale energi- og klimaplaner. Med dette ajourførte grundscenarie vil Unionen skulle øge sit ambitionsniveau for energieffektivitet yderligere med mindst 9 % i 2030 i forhold til indsatsniveauet under referencescenariet fra 2020. Den nye metode til at udtrykke ambitionsniveauet for Unionens mål påvirker ikke det faktiske niveau for den nødvendige indsats, der svarer til en reduktion på henholdsvis 36 % for det endelige energiforbrug og 39 % for primærenergiforbruget sammenholdt med fremskrivningerne i referencescenariet fra 2007 for 2030.

---

[63] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank — En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi (COM(2018) 773 final/2).

(23) Metoden til beregning af endeligt energiforbrug og primærenergiforbrug er tilpasset den nye Eurostat-metode, men de indikatorer, der anvendes i forbindelse med dette direktiv, har et andet anvendelsesområde — dvs. de udelukker omgivende varme og indregner energiforbruget i den internationale lufttrafik i målet for slutenergien. Anvendelsen af nye indikatorer indebærer også, at eventuelle ændringer i højovnes energiforbrug nu kun afspejles i primærenergiforbruget.

↓ 2018/2002/EU betragtning 6 (tilpasset) ⇨ nyt

(24) Behovet for, at Unionen ~~når~~ ⇨ forbedrer ⇦ sine energieffektivitet~~smål på EU-plan udtrykt~~ ⇨ , bør udtrykkes ⇦ i primærenergiforbrug og~~/eller~~ endeligt energiforbrug~~, bør fastlægges tydeligt i form af et mål på mindst 32,5 % i 2030. Prognoser udarbejdet i 2007 viste et primærenergiforbrug i 2030 på 1887 Mtoe og et endeligt energiforbrug på 1416 Mtoe. En reduktion på 32,5 % giver henholdsvis 1273 Mtoe og 956 Mtoe i 2030. Dette mål, der er af samme art som Unionens 2020-mål, bør vurderes af Kommissionen med henblik på at opjustere det senest i 2023 i tilfælde af væsentlige nedbringelser af omkostningerne eller om nødvendigt for at opfylde Unionens internationale forpligtelser med hensyn til dekarbonisering.~~ ⇨ , der skal nås i 2030, med angivelse af det fornødne yderligere indsatsniveau sammenholdt med de foranstaltninger, der er indført eller planlagt i de nationale energi- og klimaplaner. Ifølge referencescenariet fra 2020 forventes det, at 864 Mtoe endeligt energiforbrug og 1 124 Mtoe primærenergiforbrug nås i 2030 (fraregnet omgivende varme og medregnet international lufttrafik). En yderligere reduktion på 9 % giver henholdsvis 787 Mtoe og 1 023 Mtoe i 2030. Sammenholdt med niveauerne i 2005 indebærer dette, at det endelige energiforbrug i Unionen bør reduceres med ca. 23 %, og primærenergiforbruget bør reduceres med ca. 32 %. ⇦ Der er ingen bindende mål på medlemsstatsplan i 2020- og 2030-perspektivet~~ene~~, og ⇨ medlemsstaterne bør fastsætte deres bidrag til opfyldelsen af Unionens energieffektivitetsmål under hensyntagen til formlen i dette direktiv. ⇦ Medlemsstaterne~~medlemsstaternes frihed til at~~ ⌦ bør frit kunne ⌫ fastsætte deres nationale ~~bidrag~~ ⇨ mål ⇦ på grundlag af enten primærenergiforbrug eller endeligt energiforbrug, primærenergibesparelser eller endelige energibesparelser eller energiintensitet~~bør fortsat ikke begrænses~~. ⇨ Ved dette direktiv ændres den måde, hvorpå medlemsstaterne bør udtrykke deres nationale bidrag til Unionens mål. Medlemsstaternes bidrag til Unionens mål bør udtrykkes i endeligt energiforbrug og primærenergiforbrug for at sikre sammenhæng og overvågning af fremskridt. ⇦ ~~Medlemsstaterne bør fastsætte deres vejledende nationale energieffektivitetsbidrag under hensyntagen til, at Unionens energiforbrug i 2030 skal være på maksimalt 1 273 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 956 Mtoe endelig energi. Det betyder, at der i Unionen bør ske en reduktion på 26 % af primærenergiforbruget og 20 % af det endelige energiforbrug, sammenlignet med niveauet i 2005.~~ Der er behov for en regelmæssig evaluering af fremskridtene hen imod at nå Unionens mål for 2030, og en sådan evaluering er foreskrevet i ~~Europa-Parlamentets og Rådets~~ forordning (EU) 2018/1999.

↓ 2012/27/EU betragtning 13
⇨ nyt

(25) Det ville være at foretrække, hvis energieffektivitetsmålet ~~på 20 %~~ kunne opnås som et resultat af den samlede gennemførelse af specifikke nationale og europæiske foranstaltninger til fremme af energieffektiviteten inden for forskellige områder. Medlemsstaterne bør derfor være forpligtet til at opstille ~~vejledende~~ nationale ~~mål, ordninger og programmer~~ ⇨ politikker og foranstaltninger ⇦for energieffektivitet. Kommissionen bør vurdere disse ⇨ politikker og foranstaltninger ⇦ ~~mål~~ og den individuelle indsats i hver enkelt medlemsstat og sammenholde dem med data om fremskridt for dermed at vurdere sandsynligheden for, at Unionens overordnede mål opnås, og i hvilket omfang den individuelle indsats er tilstrækkelig til at opfylde det fælles mål. ~~Kommissionen bør derfor nøje overvåge gennemførelsen af de nationale energieffektivitetsprogrammer på baggrund af de reviderede lovgivningsmæssige rammer og Europa 2020-processen. I forbindelse med fastsættelse af de vejledende nationale mål for energieffektivitet bør medlemsstaterne kunne tage højde for nationale forhold, der påvirker primærenergiforbruget, som f.eks. resterende potentiale for omkostningseffektive energibesparelser, ændringer i import og eksport af energi, udviklingen inden for alle former for vedvarende energikilder, atomenergi, CO_2-opsamling og -lagring og tidlige foranstaltninger. I forbindelse med modelberegningerne bør Kommissionen høre medlemsstaterne rettidigt og på en gennemsigtig måde med hensyn til modelantagelser og udkast til modelresultater. Der er behov for en bedre modelberegning af energieffektivitetsforanstaltninger, af beholdningen af teknologier og af deres ydeevne.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 14
(tilpasset)

~~Det konstateres i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder[64], at Cypern og Malta på grund af deres insulære og perifere karakter er afhængige af luftfart som en transportform, der er af afgørende betydning for deres borgere og deres økonomi. Cypern og Malta har som følge heraf en uforholdsmæssig stor andel af luftfart i deres udvidede endelige energiforbrug, dvs. mere end tre gange fællesskabsgennemsnittet i 2005, og berøres derfor uforholdsmæssigt meget af de nuværende teknologiske og lovgivningsmæssige begrænsninger.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 15
⇨ nyt

(26) ~~De samlede offentlige udgifter svarer til 19 % af Unionens bruttonationalprodukt.~~ ⇨ Den offentlige sektor tegner sig for ca. 5-10 % af Unionens samlede endelige energiforbrug. De offentlige myndigheder bruger ca. 1,8 billion EUR om året. Dette udgør ca. 14 % af Unionens bruttonationalprodukt. ⇦ Af samme grund udgør den offentlige sektor en vigtig drivkraft, der kan stimulere markedet i retning af mere effektive produkter, bygninger og tjenesteydelser og udløse adfærdsmæssige

64 ~~EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.~~

ændringer hos borgerne og virksomhederne med hensyn til energiforbrug. Desuden kan faldende energiforbrug som følge af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten frigøre offentlige ressourcer til andre formål. Offentlige organer på nationalt, regionalt og lokalt plan bør gå foran med et godt eksempel med hensyn til energieffektivitet.

↓ 2012/27/EU betragtning 16 (tilpasset)

~~I betragtning af, at det i Rådets konklusioner af 10. juni 2011 om energieffektivitetsplanen 2011 blev understreget, at bygninger tegner sig for 40 % af Unionens endelige energiforbrug og med det formål at udnytte vækst- og beskæftigelsesmulighederne inden for håndværks- og byggesektorerne og inden for fremstillingen af byggevarer såvel som inden for erhverv som arkitektur, konsulentvirksomhed og ingeniørarbejde, bør medlemsstaterne opstille en langsigtet strategi for tiden efter 2020 for tilvejebringelse af investeringer i renovering af beboelsesejendomme og erhvervsejendomme med henblik på at forbedre bygningsmassens energimæssige ydeevne. Denne strategi bør tage sigte på omkostningseffektive gennemgribende renoveringer, dvs. renoveringer, som reducerer både det leverede og det endelige energiforbrug i en bygning med en væsentlig procentdel i forhold til niveauet før renoveringen, resulterende i en meget høj energimæssig ydeevne. Sådanne gennemgribende renoveringer kan også udføres i etaper.~~

⇩ nyt

(27) For at vise det gode eksempel bør den offentlige sektor fastsætte sine egne dekarboniseringsmål og energieffektivitetsmål. Forbedringerne af energieffektiviteten i den offentlige sektor bør afspejle den påkrævede indsats på EU-plan. For at opfylde målet for det endelige energiforbrug bør Unionen reducere sit endelige energiforbrug med 19 % senest i 2030 sammenholdt med det gennemsnitlige energiforbrug i årene 2017, 2018 og 2019. Med en forpligtelse til at opnå en årlig reduktion af den offentlige sektors energiforbrug på mindst 1,7 % bør det sikres, at den offentlige sektor udfylder sin rolle som forbillede. Medlemsstaterne bevarer fuld fleksibilitet med hensyn til valget af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på at opnå en reduktion af det endelige energiforbrug. Kravet om en årlig reduktion af det endelige energiforbrug medfører en mindre administrativ byrde, end hvis der fastlægges metoder til måling af energibesparelser.

(28) For at opfylde deres forpligtelse bør medlemsstaterne fokusere på det endelige energiforbrug for alle offentlige tjenester og installationer i de offentlige organer. Med henblik på at fastlægge kredsen af adressater bør medlemsstaterne anvende definitionen af ordregivende myndigheder i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU[65]. Forpligtelsen kan opfyldes ved at reducere det endelige energiforbrug inden for ethvert område af den offentlige sektor, herunder transport, offentlige bygninger, sundhedspleje, fysisk planlægning, vandforvaltning og spildevandsbehandling, spildevands- og vandrensning, affaldshåndtering, fjernvarme

---

[65] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

og fjernkøling, energidistribution, -forsyning og -lagring, offentlig belysning og infrastrukturplanlægning. For at mindske den administrative byrde for offentlige organer bør medlemsstaterne oprette digitale platforme eller redskaber til indsamling af aggregerede forbrugsdata fra offentlige organer, gøre dem offentligt tilgængelige og indberette dataene til Kommissionen.

(29) Medlemsstaterne bør spille en forbilledlig rolle ved at sikre, at alle kontrakter om energimæssig ydeevne og energiledelsessystemer gennemføres i den offentlige sektor i overensstemmelse med europæiske eller internationale standarder, eller at energisyn i vid udstrækning anvendes i de dele af den offentlige sektor, hvor energiforbruget er højt.

(30) Offentlige myndigheder tilskyndes til at få bistand fra enheder som f.eks. agenturer for bæredygtig energi, der er etableret på regionalt eller lokalt plan, hvor dette er relevant. Disse agenturers organisation afspejler normalt de offentlige myndigheders individuelle behov i en bestemt region eller i et bestemt område af den offentlige sektor. Centraliserede agenturer kan opfylde behovene bedre og arbejde mere effektivt i andre henseender, f.eks. i mindre eller centraliserede medlemsstater, eller når det drejer sig om komplekse eller tværregionale aspekter såsom fjernvarme og fjernkøling. Agenturer for bæredygtig energi kan fungere som fælles kontaktpunkter i henhold til artikel 21. Disse agenturer er ofte ansvarlige for at udvikle lokale eller regionale dekarboniseringsplaner, som også kan omfatte andre dekarboniseringsforanstaltninger såsom udskiftning af kedler til fossile brændsler, og for at støtte offentlige myndigheder i gennemførelsen af energirelaterede politikker. Agenturer for bæredygtig energi eller andre enheder, som har til opgave at bistå regionale og lokale myndigheder, kan have klare kompetencer, målsætninger og ressourcer på området bæredygtig energi. Agenturer for bæredygtig energi kan tilskyndes til at tage hensyn til initiativer, der tages inden for rammerne af borgmesteraftalen, som samler lokale myndigheder, der frivilligt forpligter sig til at gennemføre Unionens klima- og energimål, og andre eksisterende initiativer til dette formål. Dekarboniseringsplanerne bør knyttes til territoriale udviklingsplaner og tage hensyn til den omfattende vurdering, som medlemsstaterne bør foretage.

(31) Medlemsstaterne bør støtte offentlige organer i forbindelse med planlægningen og udbredelsen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder på regionalt og lokalt plan, ved at udstikke retningslinjer, der fremmer kompetenceopbygning og uddannelsesmuligheder samt tilskynder til samarbejde mellem offentlige organer, herunder mellem agenturer. Til dette formål kan medlemsstaterne oprette nationale kompetencecentre, som tager sig af komplekse spørgsmål såsom rådgivning af lokale eller regionale energiagenturer om fjernvarme eller fjernkøling.

↓ 2012/27/EU betragtning 17 (tilpasset) ⇨ nyt

~~(32) Renoveringsprocenten for bygninger skal øges, da den eksisterende bygningsmasse udgør den største enkeltstående potentielle sektor for energibesparelser.~~ ⇨ Bygninger

og transport er sammen med industrien de største energiforbrugere og de største emissionskilder[66]. Bygninger tegner sig for ca. 40 % af Unionens samlede energiforbrug og for 36 % af dens drivhusgasemissioner fra energi[67]. I Kommissionens meddelelse med titlen renoveringsbølgen[68] behandles den dobbelte udfordring med hensyn til energi- og ressourceeffektivitet og prisoverkommelighed i byggesektoren, og det tilsigtes at fordoble renoveringsprocenten. Heri fokuseres der på bygningerne med den dårligste ydeevne samt energifattigdom og offentlige bygninger. ⇦ Endvidere er bygninger afgørende for at nå Unionens mål om at ~~reducere drivhusgasemissionerne med 80-95 %~~ ⇨ opnå klimaneutralitet ⇦ ~~i forhold til 1990~~ senest i 2050. Bygninger, der ejes af offentlige organer, udgør en betydelig del af bygningsmassen og er meget synlige i det offentlige liv. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at en bestemt andel af bygninger, der ejes af ~~statsforvaltningen~~ ⇨ offentlige organer ⇦ på en medlemsstats område, hvert år renoveres til en højere energimæssig ydeevne. ⇨ Medlemsstaterne opfordres til at fastsætte en højere renoveringsprocent, hvis dette er omkostningseffektivt, i forbindelse med renoveringen af deres bygningsmasse og i overensstemmelse med deres langsigtede renoveringsstrategier eller nationale renoveringsprogrammer. ⇦ Denne renoveringsprocent bør ikke indskrænke forpligtelserne med hensyn til næsten energineutrale bygninger ⌦ (NZEB) ⌫ som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ~~af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne~~[69]. ⇨ Kommissionen bør i forbindelse med den næste revision af direktiv 2010/31/EU vurdere, hvilke fremskridt medlemsstaterne har opnået med hensyn til at renovere offentlige organers bygninger. Kommissionen bør overveje at forelægge et lovgivningsforslag med henblik på at revidere renoveringsprocenten, samtidig med at der tages hensyn til de fremskridt, der er opnået i medlemsstaterne, væsentlige økonomiske eller tekniske udviklingstendenser eller om nødvendigt Unionens tilsagn angående dekarbonisering og nulforurening. ⇦ Forpligtelsen i nærværende direktiv til at renovere ~~statslige~~ ⇨ offentlige organers ⇦ bygninger supplerer nævnte direktiv, der kræver, at medlemsstaterne, når eksisterende bygninger gennemgår større renoveringsarbejder, sikrer, at bygningernes energimæssige ydeevne opgraderes med henblik på at opfylde ~~mindstekravene til energimæssig ydeevne~~ ⌦ kravene ⌫ ⇨ til næsten energineutrale bygninger ⇦. ~~Medlemsstaterne bør kunne træffe alternative omkostningseffektive foranstaltninger for at opnå en tilsvarende forbedring af den energimæssige ydeevne for statslige bygninger. Forpligtelsen til at renovere etageareal af statslige bygninger bør gælde for administrative afdelinger, hvis kompetence dækker hele området i en medlemsstat. Når der i en given medlemsstat og for en given kompetence ikke findes en sådan administrativ afdeling, hvis kompetence omfatter hele området, bør forpligtelsen gælde de administrative afdelinger, hvis kompetencer tilsammen omfatter hele området.~~

---

66 COM(2020) 562 final.

67 Jf. IRP, Resource Efficiency and Climate Change, 2020, og UN Environment Emissions Gap Report, 2019. Disse tal vedrører anvendelsen og driften af bygninger, herunder indirekte emissioner i kraftvarmesektoren, og ikke deres fulde livscyklus. Det indlejrede CO_2 i bygge- og anlægssektoren anslås at tegne sig for ca. 10 % af de samlede årlige drivhusgasemissioner på verdensplan, jf. IRP, Resource Efficiency and Climate Change, 2020, og UN Environment Emissions Gap Report, 2019.

68 COM(2020) 662 final.

69 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

⇩ nyt

(33) Med henblik på at fastsætte renoveringsprocenten har medlemsstaterne behov for at have et overblik over de bygninger, der ikke kvalificerer sig som næsten energineutrale bygninger. Medlemsstaterne bør derfor offentliggøre og ajourføre en fortegnelse over offentlige bygninger som en del af en samlet database over energiattester. Denne fortegnelse bør også gøre det muligt for private aktører, herunder energitjenesteselskaber, at foreslå renoveringsløsninger, og de kan aggregeres af EU-overvågningsorganet for bygningsmassen.

⇩ 2012/27/EU betragtning 18
⇨ nyt

(34) ⇨ I 2020 levede mere end halvdelen af verdens befolkning i byområder. Dette tal forventes at nå op på 68 % i 2050[70]. Dertil kommer, at halvdelen af de byinfrastrukturer, som findes i 2050, endnu ikke er bygget[71]. Byer og storbyområder er centre for økonomisk aktivitet, videnskabelse, innovation og ny teknologi. Byerne påvirker livskvaliteten for de borgere, der bor eller arbejder i dem. Medlemsstaterne bør bistå kommunerne teknisk og finansielt. ⇦ En række kommuner og andre offentlige organer i medlemsstaterne har allerede indført integrerede strategier for energibesparelser og energiforsyning, for eksempel via handlingsplaner for bæredygtig energi, såsom dem, der er udviklet under borgmesteraftalen, samt integrerede byplanlægningstilgange, der dækker bredere end de enkelte indgreb i bygninger og transportformer.

⇩ 2012/27/EU betragtning 19
⇨ nyt

(35) Med hensyn til køb af visse produkter og tjenester samt køb og leje af bygninger bør ~~en statsforvaltning~~ ⇨ ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ⇦, der indgår kontrakter vedrørende offentlige arbejder, forsyningsvirksomhed eller tjenesteydelser, vise det gode eksempel og træffe energieffektive købsbeslutninger ⇨ og derudover anvende princippet om energieffektivitet først, herunder for de offentlige kontrakter og koncessioner, for hvilke der ikke er fastsat specifikke krav i bilag IV ⇦. Dette bør gælde for administrative afdelinger, hvis kompetence dækker hele området i en medlemsstat. Når der i en given medlemsstat og for en given kompetence ikke findes en sådan administrativ afdeling, hvis kompetence omfatter hele området, bør forpligtelsen gælde de administrative afdelinger, hvis kompetencer tilsammen omfatter hele området. Bestemmelserne i Unionens direktiver om offentlige indkøb bør dog ikke påvirkes heraf. ⇨ Medlemsstaterne bør fjerne hindringer for fælles udbud inden for en medlemsstat eller på tværs af landegrænserne, hvis omkostningerne derved kan mindskes eller fordelene ved det indre marked øges, idet der skabes forretningsmuligheder for leverandører, bl.a. leverandører af energitjenester. ⇦

[70] https://www.unfpa.org/world-population-trends.
[71] https://www.un.org/en/ecosoc/integration/pdf/fact_sheet.pdf.

⇩ nyt

(36) Alle offentlige enheder, der investerer offentlige ressourcer gennem offentlige udbud, bør gå foran med et godt eksempel, når de tildeler kontrakter og koncessioner, ved at de vælger produkter, tjenesteydelser og bygninger med den højeste energieffektivitet, og dette gælder også i forbindelse med udbud, der ikke er underlagt specifikke krav i henhold til direktiv 2009/30/EF. I den forbindelse må der i alle procedurer for tildeling af offentlige kontrakter og koncessioner med en værdi over de tærskelværdier, der er fastsat ved artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU[72], artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU[73] og artikel 3 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU, tages hensyn til produkters, bygningers og tjenesteydelsers energimæssige ydeevne som fastsat i EU-retten eller national lovgivning, idet der gives forrang til princippet om energieffektivitet først i deres udbudsprocedurer.

(37) Det er også vigtigt, at medlemsstaterne overvåger, hvordan de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder tager hensyn til energieffektivitetskravene i forbindelse med udbud vedrørende produkter, bygninger, bygge- og anlægsarbejder og tjenesteydelser, idet det sikres, at oplysninger om, i hvilket omfang de valgte bud fremmer energieffektiviteten ud over de tærskelværdier, der er omhandlet i udbudsdirektiverne, gøres offentligt tilgængelige. Dette giver interessenter og borgere mulighed for at vurdere den offentlige sektors rolle med hensyn til at sikre princippet om energieffektivitet først i forbindelse med offentlige udbud på en gennemsigtig måde.

(38) I den europæiske grønne pagt anerkendes den cirkulære økonomis rolle med hensyn til at bidrage til Unionens overordnede dekarboniseringsmål. Den offentlige sektor kan bidrage til disse mål ved at bruge sin købekraft til, hvis det er relevant, at vælge miljøvenlige produkter, bygninger, tjenesteydelser og bygge- og anlægsarbejder med de redskaber, som kan benyttes til grønne offentlige udbud, og dermed yde et vigtigt bidrag til at reducere energiforbruget og miljøpåvirkningerne.

(39) Det er vigtigt, at medlemsstaterne yder offentlige organer den støtte, som er nødvendig for at udbrede energieffektivitetskrav i forbindelse med offentlige udbud og, hvis det er relevant, anvende grønne offentlige udbud, idet de nødvendige retningslinjer og metoder stilles til rådighed med henblik på at vurdere livscyklusomkostningerne samt miljøpåvirkningerne og -omkostningerne. Veludformede redskaber, navnlig digitale værktøjer, forventes at lette udbudsprocedurerne og mindske de administrative omkostninger, navnlig i mindre medlemsstater, som måske ikke har tilstrækkelig kapacitet til at udarbejde udbud. I den forbindelse bør medlemsstaterne aktivt fremme brugen af digitale værktøjer og samarbejdet mellem ordregivende myndigheder, også på tværs af landegrænserne, med henblik på at udveksle bedste praksis.

(40) Eftersom bygninger tegner sig for drivhusgasemissioner før og efter deres driftslevetid, bør medlemsstaterne også tage hensyn til hele livscyklussen for CO_2-

[72] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

[73] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

emissioner fra bygninger. Dette sker i forbindelse med bestræbelserne på at øge bevågenheden om ydeevnen i hele livscyklussen, aspekter vedrørende den cirkulære økonomi og miljøpåvirkninger som led i den offentlige sektors rolle som forbillede. Offentlige udbud kan således tjene som en mulighed for at imødegå det indlejrede CO_2 i bygninger i løbet af deres livscyklus. I den forbindelse er ordregivende myndigheder vigtige aktører, der som led i udbudsprocedurer kan styrke indsatsen ved at købe nye bygninger, der imødegår det globale opvarmningspotentiale i hele livscyklussen.

(41) Det globale opvarmningspotentiale i hele livscyklussen er et mål for de drivhusgasemissioner, der knytter sig til bygningen på forskellige stadier af dens livscyklus. Derved måles bygningens samlede bidrag til de emissioner, der fører til klimaændringer. Dette kaldes undertiden en "vurdering af CO_2-fodaftrykket" eller en "måling af CO_2-emissioner i hele livscyklussen". Derigennem kumuleres CO_2-emissioner indlejret i byggevarer med direkte og indirekte CO_2-emissioner fra brugsfasen. Bygninger udgør en vigtig materialebank, der i mange årtier fungerer som et lager for CO_2-intensive ressourcer, og det er derfor vigtigt at udforske konstruktioner, der letter fremtidig genbrug og genanvendelse ved udløbet af driftslevetiden.

(42) Det globale opvarmningspotentiale udtrykkes som en numerisk indikator i $kgCO_{2e}/m^2$ (for nettoetagearealet) for hver livscyklusfase angivet som et årligt gennemsnit i en referenceundersøgelsesperiode på 50 år. Dataudvælgelsen, scenariedefinitionen og beregningerne udføres i overensstemmelse med standarden EN 15978. Anvendelsesområdet for bygningsdele og teknisk udstyr er fastsat i den fælles EU-niveauramme for indikator 1.2. Hvis der findes et nationalt beregningsværktøj, eller det er nødvendigt for at afgive oplysninger eller for at opnå byggetilladelser, bør dette nationale værktøj kunne benyttes til at forelægge de krævede oplysninger. Det bør være muligt at anvende andre beregningsværktøjer, hvis de opfylder de minimumskriterier, der er fastsat i den fælles EU-niveauramme.

↓ 2012/27/EU betragtning 20 (tilpasset)

~~En vurdering af muligheden for at oprette en "hvid attest"-ordning på EU-plan har vist, at et sådant system i den nuværende situation ville medføre for meget store administrative omkostninger, og at der er risiko for, at energibesparelserne ville blive koncentreret i nogle enkelte medlemsstater og ikke finde sted over hele Unionen. Målet for en sådan ordning på EU-plan kunne i hvert fald på nuværende tidspunkt bedre opnås ved hjælp af nationale ordninger for energispareforpligtelser for energiselskaber eller andre alternative politiktiltag, der fører til energibesparelser af samme størrelse. Ambitionsniveauet for sådanne ordninger bør fastsættes i form af en fælles ramme på EU-niveau, men medlemsstaterne bør samtidig overlades en betydelig fleksibilitet med mulighed for at tage fuldt hensyn til, hvordan det nationale marked er organiseret, og til de specifikke forhold i energisektoren og slutkundernes vaner. Den fælles ramme bør give energiselskaberne mulighed for at tilbyde energitjenester til alle slutkunder og ikke kun til dem, de sælger energi til. Dette øger konkurrencen på energimarkedet, da energiselskaberne kan differentiere deres produkt ved at levere supplerende energitjenester. Den fælles ramme bør give medlemsstaterne mulighed for at stille krav i deres nationale ordning, der forfølger et socialt sigte, navnlig for at sikre, at sårbare kunder får adgang til fordelene ved højere energieffektivitet. Medlemsstaterne bør på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier fastsætte, hvilke energidistributører~~

~~eller energileverandører i detailleddet der bør være forpligtet til at nå de energisparemål for slutanvendelsen, der er fastlagt i dette direktiv.~~

~~Medlemsstaterne bør navnlig kunne undlade at pålægge små energidistributører, små energileverandører i detailleddet og små energisektorer denne forpligtelse for at undgå en uforholdsmæssige administrative byrder. Kommissionens meddelelse af 25. juni 2008 opstiller principper, som medlemsstater, der afstår fra at anvende denne mulighed, bør tage hensyn til. For at støtte nationale initiativer til forbedring af energieffektiviteten kunne de forpligtede parter under nationale ordninger for energispareforpligtelser opfylde deres forpligtelser ved at yde et årligt bidrag til en national energisparefond, der svarer til de investeringer, der kræves i henhold til ordningen.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 21 (tilpasset)

~~I betragtning af det overordnede krav om genoprettelse af de offentlige finansers holdbarhed og finanspolitisk konsolidering bør der i forbindelse med gennemførelsen af bestemte foranstaltninger, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, på medlemsstatsniveau tages behørigt hensyn til omkostningseffektiviteten ved gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger på grundlag af et passende omfang af analyse og evaluering.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 22 (tilpasset)

~~Kravet om at opnå besparelser i det årlige energisalg til slutkunder i forhold til, hvad energisalget ville have været, udgør ikke et loft over salget eller energiforbruget. Medlemsstaterne bør kunne udelukke hele eller en del af energisalget målt i mængder, der anvendes i de industrielle aktiviteter, som er opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet[74], ved beregningen af energisalget til slutkunder, da det anerkendes, at visse sektorer eller delsektorer inden for disse aktiviteter kan være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage. Medlemsstaterne bør være opmærksomme på omkostningerne ved ordningerne, således at de kan vurdere omkostningerne ved foranstaltningerne præcist.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 23 (tilpasset)

~~Med forbehold af kravene i artikel 7 og med henblik på at begrænse den administrative byrde kan hver medlemsstat gruppere alle individuelle politiktiltag til gennemførelse af artikel 7 i et samlet nationalt energieffektivitetsprogram.~~

---

74 ~~EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.~~

↓ 2018/2002 betragtning 7
⇨ nyt

(43) ⇨ Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU[75] reguleres anlæg, der bidrager til energiproduktion eller anvender energi til produktionsformål, og oplysninger om den energi, der anvendes i eller produceres af anlægget, skal indgå i ansøgninger om integrerede godkendelser (artikel 12, stk. 1, litra b)). Desuden præciseres det i direktivets artikel 11, at en effektiv energiudnyttelse er et af de generelle principper for driftslederens grundlæggende forpligtelser og et af kriterierne for bestemmelse af den bedste tilgængelige teknik i henhold til bilag III til direktiv 2010/75/EU. ⇦ Energisystemernes operationelle effektivitet er på ethvert givet tidspunkt påvirket af evnen til at tilføre nettet strøm fra forskellige kilder — med forskellige grader af inerti og opstartstider — på en let og fleksibel måde. En forbedring af denne effektivitet vil muliggøre en bedre udnyttelse af vedvarende energi.

↓ 2018/2002 betragtning 8

(44) Forbedring af energieffektiviteten kan bidrage til højere økonomisk output. Medlemsstaterne og Unionen bør sigte mod at nedbringe energiforbruget, uanset niveauet for økonomisk vækst.

↓ 2018/2002/EU betragtning 10 (tilpasset)
⇨ nyt

(45) ~~I lyset af klima- og energirammen for 2030 bør~~ Denden energispareforpligtelse, der er fastsat i ⌦ dette ⌫ direktiv ~~2012/27/EU~~ ⇨ , bør øges og ⇦ ~~forlænges ud over~~ ⌦ bør også gælde efter ⌫ ~~2020~~ ⇨ 2030 ⇦ . ~~Denne forlængelse vil skabe større~~ ⌦ Dette vil sikre ⌫ stabilitet for investorer og derved tilskynde til langsigtede investeringer og energieffektivitetsforanstaltninger, såsom gennemgribende renovering af bygninger med det langsigtede mål at fremme en omkostningseffektiv omdannelse af eksisterende bygninger til næsten energineutrale bygninger. Energispareforpligtelsen har en central rolle i skabelsen af lokal vækst , ~~og~~ beskæftigelse, ⇨ konkurrenceevne og afhjælpning af energifattigdom. ⇦ ~~og~~ ⌦ Den ⌫ bør ~~fastholdes for at~~ sikre, at Unionen kan nå sine energi- og klimamål ved at skabe yderligere muligheder, og for at bryde forbindelsen mellem energiforbrug og vækst. Samarbejde med den private sektor er vigtigt for at kunne vurdere de betingelser, hvorefter der kan frigøres private investeringer til energieffektivitetsprojekter, og for at udvikle nye indtægtsmodeller for innovation på energieffektivitetsområdet.

[75] Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

↓ 2018/2002 betragtning 11

(46) Foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten har også en positiv indvirkning på luftkvaliteten, da mere energieffektive bygninger bidrager til at mindske efterspørgslen efter opvarmningsbrændsel, herunder fast opvarmningsbrændsel. Energieffektivitetsforanstaltninger bidrager derfor til at forbedre luftkvaliteten i og uden for bygninger, ligesom de medvirker til en omkostningseffektiv opnåelse af målene for Unionens luftkvalitetspolitik, som navnlig fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284[76].

↓ 2018/2002/EU betragtning 12 (tilpasset)
⇨ nyt

~~(47)~~ Medlemsstaterne er forpligtet til at opnå kumulative energibesparelser i slutanvendelserne for hele forpligtelsesperioden ~~2021~~ ⌦ indtil ⌫ 2030, hvilket svarer til nye årlige besparelser på mindst 0,8 % af det endelige energiforbrug ⇨ indtil den 31. december 2023 og mindst [xx] % fra og med den 1. januar 2024 ⇦. Dette krav vil kunne opfyldes af nye politiktiltag, der vedtages i ~~den nye~~ forpligtelsesperioden fra 1. januar 2021 til 31. december 2030, eller ved hjælp af nye individuelle foranstaltninger som følge af politiktiltag, der er vedtaget i eller før den foregående periode, forudsat at de individuelle foranstaltninger, som medfører energibesparelser, indføres i ⌦ efter ⌫~~den nye~~ periode. Med henblik herpå bør medlemsstaterne kunne anvende en ordning for energispareforpligtelser, alternative politiktiltag eller begge dele. ~~Derudover bør der indføres forskellige muligheder, herunder hvorvidt energi anvendt til transport helt eller delvis medtages i det beregningsmæssige grundscenarie, for at give medlemsstaterne fleksibilitet med hensyn til, hvordan de beregner mængden af deres energibesparelser, samtidig med at det sikres, at kravet om nye årlige kumulative energibesparelser i slutanvendelserne svarende til mindst 0,8 % opfyldes.~~

↓ 2018/2002/EU betragtning 13 (tilpasset)
⇨ nyt

(48) ~~Det ville dog være uforholdsmæssigt at pålægge Cypern og Malta et sådant krav. Energimarkedet i disse små ømedlemsstater har særlige karakteristika, der i væsentlig grad begrænser det spektrum af foranstaltninger, der er til rådighed med henblik på at opfylde energispareforpligtelsen, såsom eksistensen af en enkelt distributør af elektricitet, manglen på naturgasnet og fjernvarme- og fjernkølingssystemer såvel som oliedistributionsselskabernes ringe størrelse. Til disse særlige karakteristika kommer energimarkedets ringe størrelse i disse medlemsstater. Derfor~~ ⇨ For perioden 2021 til den 31. december 2023 ⇦ bør Cypern og Malta ~~kun~~ være forpligtet til at opnå nye

[76] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF (EUT L 344 af 17.12.2016, s. 1).

kumulative energibesparelser i slutanvendelserne svarende til 0,24 % af det endelige energiforbrug ⌦ alene ⌫ for perioden 2021-2030. ⇨ Denne individuelle besparelsesprocent bør ophøre med at finde anvendelse fra den 1. januar 2024. ⇦

🡻 2018/2002/EU betragtning 14 (tilpasset)
⇨ nyt

(49) Når ~~de~~ ~~anvender~~ ⌦ der anvendes ⌫ en ordning for energispareforpligtelser, bør medlemsstaterne på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier udpege forpligtede parter blandt ⇨ transmissionssystemoperatører, ⇦ energidistributører, energileverandører i detailleddet og distributører eller detailforhandlere af brændstof til transport. Udpegelse eller fritagelse for udpegelse af visse kategorier af sådanne distributører eller detailforhandlere bør ikke anses for at være uforenelig med princippet om ikkediskrimination. Medlemsstaterne kan derfor vælge, om sådanne ⇨ transmissionssystemoperatører, ⇦ distributører eller detailforhandlere eller kun visse kategorier heraf udpeges som forpligtede parter. ⇨ For at styrke og beskytte sårbare kunder, personer, der er berørt af energifattigdom, og personer, der bor i socialt boligbyggeri, og for at prioritere gennemførelsen af politiktiltag blandt disse personer kan medlemsstaterne pålægge forpligtede parter at opnå energibesparelser blandt sårbare kunder, personer, der er berørt af energifattigdom, og personer, der bor i socialt boligbyggeri. Til dette formål kan medlemsstaterne også fastsætte mål for reduktion af energiomkostningerne. Forpligtede parter kan nå disse mål ved at fremme installation af foranstaltninger, der fører til energibesparelser og økonomiske besparelser på energiregninger, f.eks. installation af isolerings- og opvarmningsforanstaltninger. ⇦

⇩ nyt

(50) Ved udformningen af politiktiltag til opfyldelse af energispareforpligtelsen bør medlemsstaterne overholde Unionens standarder og prioriteter på klima- og miljøområdet og overholde princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" som omhandlet i forordning (EU) 2020/852[77]. Medlemsstaterne bør afholde sig fra at fremme aktiviteter, der ikke er miljømæssigt bæredygtige, såsom anvendelse af faste fossile brændsler. Energispareforpligtelsen har til formål at styrke modforholdsreglerne mod klimaændringer ved at fremme incitamenter for medlemsstaterne til at gennemføre et bæredygtigt og rent policy mix, som er modstandsdygtigt og afbøder klimaændringerne. Energibesparelser fra politiktiltag, som involverer direkte forbrænding af fossile brændsler, vil derfor ikke komme i betragtning som energibesparelser i henhold til energispareforpligtelsen fra det tidspunkt, hvor dette direktiv er omsat i national ret. Det vil gøre det muligt at tilpasse energispareforpligtelsen til målene i den europæiske grønne pagt, klimaplanen og renoveringsbølgestrategien og afspejle det behov for handling, som IEA har påpeget i

---

[77] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

sin rapport om nul netto[78]. Begrænsningen har til formål at tilskynde medlemsstaterne til kun at bruge offentlige midler på fremtidssikrede, bæredygtige teknologier. Det er vigtigt, at medlemsstaterne giver markedsaktørerne klare politiske rammer og investeringsmæssig sikkerhed. Gennemførelsen af beregningsmetoden i relation til energispareforpligtelsen bør give alle markedsaktører mulighed for at tilpasse deres teknologier inden for en rimelig tidsramme. Hvis medlemsstaterne støtter udbredelsen af effektive teknologier baseret på fossile brændsler eller en tidlig udskiftning af en sådan teknologi, f.eks. gennem støtteordninger eller ordninger for energispareforpligtelser, er energibesparelserne muligvis ikke længere støtteberettigede inden for rammerne af energispareforpligtelsen. Selv om energibesparelser som følge af f.eks. fremme af naturgasbaseret kraftvarmeproduktion ikke vil være støtteberettigede, vil begrænsningen ikke gælde for indirekte brug af fossile brændsler, f.eks. hvis elproduktionen omfatter produktion af fossilt brændsel. Politiktiltag målrettet adfærdsændringer med henblik på at mindske forbruget af fossilt brændsel, f.eks. gennem oplysningskampagner og miljøvenlig kørsel, bør fortsat være berettiget til støtte. Energibesparelserne fra politiktiltag målrettet renovering af bygninger kan omfatte foranstaltninger såsom udskiftning af varmesystemer baseret på fossilt brændsel tillige med forbedringer af bygningsstrukturen, hvilket bør afgrænses til de teknologier, der gør det muligt at opnå de påkrævede energibesparelser i henhold til de nationale bygningsreglementer, der er fastsat i en medlemsstat. Ikke desto mindre bør medlemsstaterne fremme opgradering af varmesystemer som led i gennemgribende renoveringer i tråd med det langsigtede mål om CO_2-neutralitet, dvs. reducere varmebehovet og dække det resterende varmebehov med en CO_2-fri energikilde.

↓ 2018/2002/EU betragtning 15 (tilpasset)
⇨ nyt

(51) Medlemsstaternes foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten på transportområdet kan medregnes i opnåelsen af deres forpligtelse til energibesparelser i slutanvendelserne. Sådanne foranstaltninger omfatter politikker, der bl.a. er dedikeret til at fremme mere effektive køretøjer, skift i transportform til cykling, gang og kollektiv transport, eller mobilitets- og byplanlægning, der reducerer behovet for transport. Desuden er ordninger, som fremskynder udbredelsen af nye, mere effektive køretøjer, eller politikker til fremme af overgangen til ~~mere effektive~~ brændstoffer ⇨ med lavere emissionsniveauer, undtagen politiktiltag, som involverer direkte forbrænding af fossile brændstoffer ⇦, der nedbringer energiforbruget pr. kilometer, også mulige at medregne, forudsat at reglerne om væsentlighed og additionalitet i bilag V til ~~direktiv 2012/27/EU, som ændret ved~~ nærværende direktiv, er overholdt. ⇨ Politiktiltag, der fremmer udbredelsen af nye køretøjer, der anvender fossile brændstoffer, bør ikke betragtes som støtteberettigede foranstaltninger i henhold til energispareforpligtelsen. ⇦~~Sådanne foranstaltninger bør, hvis det er relevant, være i~~

---

[78] IEA (International Energy Agency) (2021), Net Zero by 2050 A Roadmap for the Global Energy Sector, https://www.iea.org/reports/net-zero-by-2050.

~~overensstemmelse med medlemsstaternes nationale politikrammer, der er fastlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU[79].~~

↓ 2018/2002/EU betragtning 16 (tilpasset)

(52) Foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842[80], og som resulterer i verificerbare forbedringer af energieffektiviteten, der kan måles eller anslås, kan anses for at være en omkostningseffektiv måde for medlemsstaterne at opfylde deres energibesparelsesforpligtelse i henhold til ~~direktiv 2012/27/EU som ændret ved~~ nærværende direktiv.

↓ 2018/2002/EU betragtning 17 (tilpasset)
⇨ nyt

(53) Som alternativ til kravet om, at de forpligtede parter skal opnå den mængde kumulative energibesparelser i slutanvendelserne, der kræves i henhold til artikel ~~8~~7, stk. 1, i ~~direktiv 2012/27/EU som ændret ved~~ nærværende direktiv, bør det være muligt for medlemsstaterne at tillade eller kræve i deres forpligtelsesordninger, at de forpligtede parter bidrager til en national energisparefond ⇨ , som kan anvendes til at prioritere gennemførelsen af politiktiltag blandt sårbare kunder, personer, der er berørt af energifattigdom, og personer, der bor i socialt boligbyggeri. ⇦

↓ 2018/2002/EU betragtning 18 (tilpasset)
⇨ nyt

(54) ~~Uden at det berører artikel 7, stk. 4 og 5, som indført ved nærværende direktiv,~~ Medlemsstaterne og de forpligtede parter bør~~medlemsstaterne og de forpligtede parter~~ gøre brug af alle tilgængelige midler og teknologier ⇨ , undtagen ved anvendelse af teknologier, hvori direkte forbrænding af fossile brændsler indgår, ⇦ for at opnå de krævede kumulative energibesparelser i slutanvendelserne, herunder ved at fremme ~~af~~ bæredygtig teknologi i effektive fjernvarme- og fjernkølingssystemer, effektiv opvarmnings- og kølingsinfrastruktur og energisyn eller tilsvarende forvaltningssystemer, forudsat at de angivne energibesparelser overholder kravene i artikel ~~8~~7 i og bilag V til ~~direktiv 2012/27/EU som ændret ved~~ nærværende direktiv. Medlemsstaterne bør tilstræbe en høj grad af fleksibilitet i forbindelse med tilrettelæggelsen og gennemførelsen af alternative politiktiltag. ⇨ Medlemsstaterne

[79] ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU af 22. oktober 2014 om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer (EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1).~~

[80] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

bør tilskynde til foranstaltninger, der fører til energibesparelser over en lang driftslevetid. ⇦

↓ 2018/2002 betragtning 19

(55) Langsigtede energieffektivitetsforanstaltninger vil fortsat give energibesparelser efter 2020, men for at bidrage til opfyldelsen af Unionens energieffektivitetsmål for 2030 bør disse foranstaltninger give nye besparelser efter 2020. På den anden side bør energibesparelser opnået efter den 31. december 2020 ikke medregnes i de kumulative energibesparelser i slutanvendelserne, som kræves for perioden fra 1. januar 2014 til 31. december 2020.

↓ 2018/2002 betragtning 20
⇨ nyt

(56) De nye besparelser bør være supplerende i forhold til status quo, således at besparelser, der under alle omstændigheder ville være fremkommet, ikke bør medregnes i opnåelsen af energibesparelseskravene. Ved beregning af virkningen af indførte foranstaltninger bør der kun medregnes nettobesparelser, målt som den ændring i energiforbruget, der direkte kan tilskrives den pågældende energieffektivitetsforanstaltning ⇨ , som gennemføres med dette direktivs artikel 8 for øje ⇦. Med henblik på at beregne nettobesparelserne bør medlemsstaterne fastlægge et grundscenarie for, hvordan situationen ville udvikle sig uden den pågældende foranstaltning. Det pågældende politiktiltag bør vurderes på baggrund af dette grundscenarie. Medlemsstaterne ⇨ bør tage hensyn til de mindstekrav, der er fastsat i den relevante lovgivningsmæssige ramme på EU-plan, og ⇦ bør tage hensyn til, at der i samme periode kan blive iværksat andre politiktiltag, som også kan have en indvirkning på mængden af energibesparelser, så ikke alle ændringer, der er konstateret siden indførelsen af et bestemt politiktiltag, der evalueres, kan tilskrives udelukkende dette politiktiltag. Den forpligtede, deltagende eller bemyndigede parts handlinger bør reelt bidrage til opnåelsen af de angivne energibesparelser for at sikre opfyldelsen af væsentlighedskravet.

↓ 2018/2002 betragtning 21
⇨ nyt

(57) Det er vigtigt, hvor det er relevant, at tage alle led i energikæden i betragtning i beregningen af energibesparelser for at øge potentialet for energibesparelser ved transmission og distribution af elektricitet. ⇨ Undersøgelser og høring af interessenter har afsløret et betydeligt potentiale. De fysiske og økonomiske forhold er imidlertid meget forskellige fra medlemsstat til medlemsstat — ofte selv inden for de enkelte medlemsstater — og der er et stort antal systemoperatører. Disse omstændigheder peger i retning af en decentraliseret tilgang i overensstemmelse med nærhedsprincippet. De nationale regulerende myndigheder har den nødvendige viden, juridiske kompetence og administrative kapacitet til at fremme udviklingen af et energieffektivt elnet. Enheder såsom det europæiske net af elektricitetstransmissionssystemoperatører (ENTSO-E) og den europæiske enhed for distributionssystemoperatører (EU DSO-enheden) kan også yde nyttige bidrag og bør støtte deres medlemmer i udbredelsen af energieffektivitetsforanstaltninger. ⇦

⇩ nyt

(58) Lignende overvejelser gør sig gældende for det meget store antal naturgassystemoperatører. Naturgassens rolle og forsynings- og dækningsgraden af området er meget forskellig fra medlemsstat til medlemsstat. I disse tilfælde er de nationale regulerende myndigheder bedst placeret til at overvåge og styre systemudviklingen i retning af øget effektivitet, og enheder såsom Det Europæiske Net af Transmissionssystemoperatører på Gasområdet (ENTSOG) kan yde nyttige bidrag og bør støtte deres medlemmer i udbredelsen af energieffektivitetsforanstaltninger.

🡻 2018/2002 betragtning 22
⇨ nyt

(59) Effektiv vandforvaltning kan yde et væsentligt bidrag til energibesparelser. Vand- og spildevandssektorerne står for 3,5 % af elforbruget i Unionen, og denne andel forventes at stige. Samtidig står vandlækager for 24 % af den samlede vandmængde, der forbruges i Unionen, og energisektoren er den største forbruger af vand med 44 % af forbruget. Potentialet for energibesparelser ved hjælp af intelligente teknologier og processer bør undersøges fuldt ud ⇨ og tages i anvendelse, når det er omkostningseffektivt, og princippet om energieffektivitet først bør tages i betragtning. Omvendt kan avancerede kunstvandingsteknologier i væsentlig grad reducere vandforbruget i landbruget og den energi, der anvendes til behandling og transport af vand ⇦.

🡻 2018/2002 betragtning (tilpasset)
⇨ nyt

(60) I overensstemmelse med artikel 9 i traktaten ~~om Den Europæiske Unions funktionsmåde~~ bør Unionens energieffektivitetspolitikker være inkluderende og derfor sikre ⇨ ligelig adgang til ⇦ energieffektivitetsforanstaltningers ~~tilgængelighed~~ for ⌦ alle ⌫ forbrugere, der er berørt af energifattigdom. Forbedringer ~~af~~ ⌦ på området ⌫ ~~bygningers~~ energieffektivitet bør ~~navnlig gavne~~ ⇨ som en prioritet gennemføres blandt ⇦ sårbare ~~husholdninger,~~ ⇨ kunder og slutbrugere ⇦, ~~herunder husholdninger~~ ⇨ personer ⇦ , der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, ⇨ blandt husholdninger med mellemhøj indkomst og ⇦ personer, der bor i socialt boligbyggeri ⇨ , samt ældre medborgere og personer, der lever i rurale og fjerntliggende områder. ⇦ ⇨ I den forbindelse må der sættes særlig fokus på bestemte grupper med en relativt større risiko for at blive ramt af energifattigdom, eller som er mere udsatte over for de ugunstige virkninger af energifattigdom, f.eks. kvinder, personer med handicap, ældre medborgere, børn og personer med racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund. ⇦ Medlemsstaterne kan ~~allerede~~ kræve, at forpligtede parter medtager det sociale sigte i energibesparende foranstaltninger i relation til energifattigdom, og denne mulighed ~~bør udvides~~ ⌦ har allerede været udvidet ⌫ til alternative politiktiltag og ⌦ europæiske ⌫ nationale energieffektivitetsfonde. ~~og~~ ⌦ Dette ⌫ bør ændres til en forpligtelse ⇨ til at beskytte og styrke sårbare kunder og slutbrugere og afhjælpe energifattigdom ⇦, samtidig med at medlemsstaterne får mulighed for at bevare fuld fleksibilitet med hensyn til ⇨ typen af politiktiltag samt ⇦ deres størrelse, omfang og indhold. Hvis en ordning for energispareforpligtelser ikke

tillader foranstaltninger vedrørende individuelle energiforbrugere, kan medlemsstaten træffe foranstaltninger til at afhjælpe energifattigdom alene ved hjælp af alternative politiktiltag. ⇨ Medlemsstaterne bør i deres policy mix sikre, at andre politiktiltag ikke får ugunstige virkninger for sårbare kunder og slutbrugere, personer, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Medlemsstaterne bør gøre bedst mulig brug af investeringerne med offentlige midler i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder finansiering og finansielle faciliteter etableret på EU-plan. ⇦

⇩ nyt

(61) I dette direktiv henvises til sårbare kunder som det begreb, medlemsstaterne skal fastlægge en definition af i henhold til direktiv (EU) 2019/944. Endvidere præciseres det, jf. direktiv 2012/27/EU, i udtrykket "slutbrugere", som supplerer udtrykket "slutkunde", at rettighederne til fakturerings- og forbrugsoplysninger også gælder for forbrugere uden en individuel eller direkte kontrakt med leverandøren af den energi, som anvendes i kollektive anlæg til opvarmning, køling og varmt brugsvand i bygninger med flere beboere. Begrebet sårbare kunder sikrer ikke nødvendigvis bevågenhed over for slutbrugerne. For at sikre at foranstaltningerne i dette direktiv når ud til alle enkeltpersoner og husholdninger, der befinder sig i en sårbar situation, bør medlemsstaterne derfor ikke kun inddrage kunder i snæver forstand, men også slutbrugere, når de fastlægger deres definition af sårbare kunder.

🡻 2018/2002 betragtning 24
⇨ nyt

(62) Omkring ~~50~~ ⇨ 34 ⇦ millioner husholdninger i Unionen ~~er berørt af energifattigdom~~ ⇨ var ude af stand til at holde deres hjem tilstrækkeligt varmt i 2019[81] ⇦. ⇨ I den europæiske grønne pagt prioriteres omstillingens sociale dimension med et tilsagn om at følge princippet om, at ingen lades i stikken. Den grønne omstilling, herunder omstillingen til ren energi, påvirker kvinder og mænd forskelligt og kan have en særlig indvirkning på visse dårligt stillede grupper, herunder personer med et handicap. ⇦ Energieffektivitetsforanstaltninger må derfor nødvendigvis stå i centrum for enhver omkostningseffektiv strategi til at bekæmpe energifattigdom og forbrugersårbarhed, og de supplerer socialsikringspolitikker på medlemsstatsplan. For at sikre, at energieffektivitetsforanstaltninger mindsker energifattigdommen for lejere på bæredygtig vis, bør sådanne foranstaltningers omkostningseffektivitet samt deres overkommelighed for ejere og lejere af fast ejendom tages i betragtning, og der bør garanteres passende økonomisk ⇨ og teknisk ⇦ støtte til sådanne foranstaltninger på medlemsstatsplan. ⇨ Medlemsstaterne bør støtte arbejdet på lokalt og regionalt plan med at afdække og afhjælpe energifattigdom. ⇦ Det er nødvendigt, at Unionens bygningsmasse på lang sigt overgår til næsten energineutrale bygninger i overensstemmelse med målene i Parisaftalen. Det nuværende tempo for bygningsrenoveringer er utilstrækkeligt, og de bygninger, der bebos af borgere med lave indkomster, som er berørt af energifattigdom, er de vanskeligste at nå. De

---

[81] Kommissionens henstilling af 14.10.2020 om energifattigdom, C(2020) 9600 final.

foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, med hensyn til energispareforpligtelser, ordningerne for energispareforpligtelser og alternative politiktiltag er derfor af særlig betydning.

↓ 2012/27/EU betragtning 24
⇨ nyt

(63) For at udnytte potentialet for energibesparelser i visse markedssegmenter, hvor der normalt ikke tilbydes energisyn på forretningsmæssigt grundlag (eksempelvis i små og mellemstore virksomheder (SMV'er)), bør medlemsstaterne udvikle programmer for at opfordre SMV'erne til at få foretaget energisyn. Energisyn bør være obligatoriske og regelmæssige for større virksomheder, da der kan være tale om betydelige energibesparelser. Energisyn bør tage hensyn til relevante europæiske eller internationale standarder såsom EN ISO 50001 (energiledelsessystemer) eller pr EN 16247-1 (energisyn) eller, hvis de omfatter et energisyn, EN ISO 14000 (miljøledelsessystemer) og dermed også være i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag VI til dette direktiv, da sådanne bestemmelser ikke rækker videre end kravene i disse relevante standarder. ⇨ I øjeblikket arbejdes der på en specifik europæisk standard for energisyn. Energisyn kan udføres separat eller indgå i et bredere miljøledelsessystem eller en kontrakt om energimæssig ydeevne. I alle sådanne tilfælde bør disse systemer opfylde mindstekravene i bilag VI. Desuden kan specifikke mekanismer og ordninger, der er indført for at overvåge visse transportoperatørers emissioner og brændstofforbrug, f.eks. Den Europæiske Unions emissionshandelssystem inden for rammerne af EU-retten, anses for at være forenelige med energisyn, herunder i energiledelsessystemer, hvis de opfylder mindstekravene i bilag VI. ⇦

⇩ nyt

(64) Virksomhedens gennemsnitlige forbrug bør lægges til grund for at fastlægge anvendelsen af energiledelsessystemer og energisyn for at øge disse mekanismers følsomhed med hensyn til at udpege relevante muligheder for omkostningseffektive energibesparelser. Virksomheder, hvis forbrug ligger under de tærskler, der er fastsat for energiledelsessystemer og energisyn, bør tilskyndes til at få foretaget energisyn og gennemføre anbefalingerne fra disse energisyn.

↓ 2012/27/EU betragtning 25

(65) Når energisyn udføres af egne eksperter, kræves det for at opnå den nødvendige uafhængighed, at disse eksperter ikke er direkte engageret i den aktivitet, der underkastes energisyn.

⇩ nyt

(66) Informations- og kommunikationsteknologisektoren (IKT) er en anden vigtig sektor, som får stadig større bevågenhed. I 2018 udgjorde datacentrenes energiforbrug i EU

76,8 TWh. Det forventes at stige til 98,5 TWh senest i 2030, dvs. en stigning på 28 %. Denne stigning i absolutte tal kan også iagttages i relative tal: I EU tegnede datacentrene sig for 2,7 % af efterspørgslen efter el i 2018, og andelen vil nå op på 3,21 % i 2030, hvis udviklingen fortsætter uændret[82]. Allerede i Europas digitale strategi blev behovet for meget energieffektive og bæredygtige datacentre fremhævet, og telekommunikationsoperatører blev opfordret til at vise åbenhed vedrørende deres miljøaftryk. For at fremme en bæredygtig udvikling i IKT-sektoren, navnlig i datacentre, bør medlemsstaterne indsamle og offentliggøre data, som er relevante for datacentrenes energimæssige ydeevne og vandfodaftryk. Medlemsstaterne bør kun indsamle og offentliggøre data om datacentre med et betydeligt fodaftryk, for hvilke passende design- eller effektivitetsrelaterede indgreb for henholdsvis nye eller eksisterende anlæg kan medføre en betydelig reduktion af energi- og vandforbruget eller genbrug af spildvarme i nærliggende anlæg og varmenet. Der kan fastlægges en indikator for datacentres bæredygtighed på grundlag af de indsamlede data.

(67) Indikatorerne for datacentres bæredygtighed kan anvendes til at måle fire grundlæggende dimensioner af et bæredygtigt datacenter, nemlig hvor effektivt det bruger energi, hvor stor en del af denne energi der stammer fra vedvarende energikilder, genbrug af eventuel spildvarme, som det producerer, og anvendelsen af ferskvand. Indikatorerne for datacentres bæredygtighed bør øge bevidstheden blandt datacenterejere og -operatører, producenter af udstyr, udviklere af software og tjenester, brugere af datacentertjenester på alle niveauer samt enheder og organisationer, der udbyder, anvender eller indkøber cloud- og datacentertjenester. De bør også skabe tillid til de faktiske forbedringer, der opnås som følge af bestræbelserne og foranstaltningerne med henblik på at øge bæredygtigheden i nye eller eksisterende datacentre. Endelig bør de anvendes som grundlag for gennemsigtig og evidensbaseret planlægning og beslutningstagning. Det bør være frivilligt for medlemsstaterne at anvende indikatorer for datacentres bæredygtighed. Det bør være frivilligt for medlemsstaterne at anvende indikatoren for datacentres bæredygtighed.

🡻 2018/2002 betragtning 25

(68) Lavere forbrugerudgifter til energi bør opnås ved at hjælpe forbrugerne med at nedbringe deres energiforbrug gennem nedbringelse af bygningers energibehov og forbedringer af apparaters effektivitet, hvilket bør kombineres med tilgængeligheden af lavenergitransportformer, som er integreret med offentlig transport og cykling. Medlemsstaterne bør også overveje at forbedre konnektiviteten i rurale og fjerntliggende områder.

🡻 2018/2002 betragtning 26

(69) Det er afgørende at øge bevidstheden hos alle unionsborgere om fordelene ved øget energieffektivitet og at give dem nøjagtige oplysninger om måder, hvorpå det kan opnås. Borgere i alle aldre bør også involveres i energiomstillingen via den europæiske klimapagt og konferencen om Europas fremtid. Øget energieffektivitet er

---

[82] https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/energy-efficient-cloud-computing-technologies-and-policies-eco-friendly-cloud-market.

også yderst vigtig for Unionens energiforsyningssikkerhed, da det reducerer afhængigheden af import af brændsel og brændstof fra tredjelande.

↓ 2018/2002 betragtning 27

(70) Omkostninger og fordele ved alle de energieffektivitetsforanstaltninger, der træffes, herunder tilbagebetalingstider, bør gøres fuldstændig gennemsigtige for forbrugerne.

↓ 2018/2002/EU betragtning 28 (tilpasset)

(71) Medlemsstaterne bør ved gennemførelsen af ~~direktiv 2012/27/EU som ændret ved~~ nærværende direktiv, og når de træffer andre foranstaltninger på energieffektivitetsområdet, være særligt opmærksomme på synergier mellem energieffektivitetsforanstaltninger og den effektive udnyttelse af naturressourcerne i overensstemmelse med den cirkulære økonomis principper.

↓ 2018/2002 betragtning 29

(72) Medlemsstaterne bør, når de benytter nye forretningsmodeller og teknologier, bestræbe sig på at fremme og lette udbredelsen af energieffektivitetsforanstaltninger, herunder gennem innovative energitjenester for store og små kunder.

↓ 2018/2002/EU betragtning 30 (tilpasset)

(73) ~~Som en del af foranstaltningerne i Kommissionens meddelelse af 15. juli 2015 med titlen "En ny aftale for energiforbrugere" og inden for rammerne af energiunionen og strategien for opvarmning og køling er der behov for at styrke forbrugernes minimumsrettigheder til nøjagtige, pålidelige, klare og rettidige oplysninger om deres energiforbrug. Artikel 9-11 i og bilag VII til direktiv 2012/27/EU bør ændres for~~ ⌦ Det er nødvendigt ⌫ at give mulighed for hyppig og øget feedback om energiforbrug, hvor det er teknisk gennemførligt og omkostningseffektivt henset til de måleanordninger, der er installeret. Det præciseres i nærværende direktiv, at hvorvidt fordelingsmåling er omkostningseffektiv eller ej, afhænger af, om de dermed forbundne omkostninger står i et rimeligt forhold til de potentielle energibesparelser. Vurderingen af, om fordelingsmåling er omkostningseffektiv, kan tage hensyn til virkningerne af andre konkrete, planlagte foranstaltninger i en given bygning, såsom en eventuel kommende renovering.

↓ 2018/2002/EU betragtning 31 (tilpasset)

(74) Ifølge nærværende direktiv bør rettigheder vedrørende fakturering og oplysninger om fakturering eller forbrug gælde forbrugere, der køber opvarmning, køling eller varmt brugsvand, der leveres fra en central kilde, selv om de ikke har et direkte, individuelt kontraktforhold med en energileverandør. ~~Definitionen af begrebet "slutkunde" kan forstås således, at den kun omfatter fysiske eller juridiske personer, der køber energi på grundlag af en direkte, individuel kontrakt med en energileverandør. Med henblik på de relevante bestemmelser bør udtrykket "slutbruger" derfor indføres for at henvise~~

~~til en bredere gruppe af forbrugere og bør ud over slutkunder, der køber opvarmning, køling eller varmt brugsvand til egen slutanvendelse, også omfatte beboere i individuelle bygninger eller individuelle enheder i ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål, hvor sådanne enheder forsynes fra en central kilde, og beboerne ikke har nogen direkte eller individuel kontrakt med energileverandøren. Udtrykket "fordelingsmåling" bør henvise til måling af forbruget i de individuelle enheder i sådanne bygninger.~~

↓ 2018/2002 betragtning 32

(75) For at opnå gennemsigtighed i opgørelsen af det individuelle forbrug af varmeenergi og derved lette gennemførelsen af fordelingsmåling bør medlemsstaterne sikre, at de har indført gennemsigtige, offentligt tilgængelige nationale regler om fordeling af omkostningerne i forbindelse med opvarmning, køling og forbrug af varmt brugsvand i ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål. Ud over at sikre gennemsigtighed kunne medlemsstaterne overveje at træffe foranstaltninger til at styrke konkurrencen inden for levering af fordelingsmålingstjenester og derved bidrage til at sikre, at eventuelle omkostninger, der bæres af slutbrugerne, er rimelige.

↓ 2018/2002/EU betragtning 33 (tilpasset)

(76) ~~Senest den 25. oktober 2020~~ Nyinstallerede varmemålere og varmefordelingsmålere bør~~nyinstallerede varmemålere og varmefordelingsmålere~~ kunne fjernaflæses for at sikre en omkostningseffektiv og hyppig levering af forbrugsoplysninger. Det er hensigten, at ⌦ bestemmelserne i ⌫ ~~de ændringer af direktiv 2012/27/EU, der indføres ved~~ nærværende direktiv~~,~~ vedrørende måling af opvarmning, køling og varmt brugsvand, fordelingsmåling og omkostningsfordeling i forbindelse med opvarmning, køling og varmt brugsvand, fjernaflæsningskrav, fakturerings- og forbrugsoplysninger om opvarmning og køling samt varmt brugsvand, omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger samt forbrugsoplysninger om opvarmning, køling og varmt brugsvand og mindstekrav til fakturerings- og forbrugsoplysninger om varme, køling og varmt brugsvand, kun anvendes på opvarmning, køling og varmt brugsvand fra en central kilde. Medlemsstaterne kan frit beslutte, om walk-by- eller drive-by-teknologier skal betragtes som fjernaflæselige eller ej. Fjernaflæselige anordninger kræver ikke adgang til individuelle lejligheder eller enheder for at kunne aflæses.

↓ 2018/2002 betragtning 34

(77) Medlemsstaterne bør tage det faktum i betragtning, at en vellykket implementering af nye teknologier til måling af energiforbruget kræver øgede investeringer i uddannelse og kompetencer for både brugere og energileverandører.

↓ 2018/2002 betragtning 35

(78) Faktureringsoplysninger og årsopgørelser er en vigtig måde at informere kunderne om deres energiforbrug. Data om forbrug og omkostninger kan også indeholde andre oplysninger, som giver forbrugerne mulighed for at sammenligne deres nuværende aftale med andre tilbud og at gøre brug af klagebehandling og alternative

tvistbilæggelsesmekanismer. I betragtning af at tvister vedrørende fakturaer er en almindelig kilde til forbrugerklager og en faktor, der bidrager til en vedvarende lav grad af forbrugertilfredshed og -engagement i forhold til deres energileverandører, er det imidlertid nødvendigt at gøre fakturaerne enklere, klarere og lettere at forstå, samtidig med at det sikres, at særskilte instrumenter, såsom faktureringsoplysninger, informationsværktøjer og årsopgørelser, indeholder alle de nødvendige oplysninger til at sætte forbrugerne i stand til at regulere deres energiforbrug, sammenligne tilbud og skifte leverandør.

↓ 2012/27/EU betragtning 26

~~I forbindelse med udarbejdelsen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten bør der tages hensyn til de effektivitetsgevinster og -besparelser, der opnås ved at udbrede anvendelsen af omkostningseffektive teknologiske nyskabelser som f.eks. intelligente målere. Hvis der er installeret intelligente målere, bør virksomhederne ikke anvende disse til uberettiget tilbagefakturering.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 27 (tilpasset)

~~For så vidt angår elektricitet og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet[83] skal mindst 80 % af forbrugerne udstyres med intelligente målersystemer senest i 2020, hvis indførelsen af intelligente målere vurderes at være positiv. For så vidt angår gas og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas[84] bør medlemsstaterne eller en kompetent myndighed, som de udpeger, forberede en tidsplan for gennemførelsen af intelligente målersystemer, hvis indførelsen af intelligente målersystemer vurderes at være positiv.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 28 (tilpasset)

~~Anvendelsen af individuelle målere eller varmefordelingsmålere til måling af individuelt varmeforbrug i ejendomme med flere lejligheder, der har fjernvarme eller fælles centralvarme, er gavnlig, når slutkunderne har mulighed for at kontrollere deres eget individuelle forbrug. Det giver derfor kun mening at anvende dem i bygninger, hvor radiatorerne er udstyret med termostatregulerede radiatorventiler.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 29 (tilpasset)

~~I nogle ejendomme med flere lejligheder, der har fjernvarme eller fælles centralvarme, vil det være teknisk kompliceret og bekosteligt at anvende præcise individuelle varmemålere, da det varme vand, der anvendes til opvarmning, løber ind og ud af lejlighederne flere forskellige~~

---

83 ~~EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55.~~

84 ~~EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94.~~

~~steder. Individuel måling af varmeforbrug i ejendomme med flere lejligheder kan dog antages at være teknisk mulig, når installationen af individuelle målere ikke kræver ændring af de eksisterende vandrør til varmtvandsforsyning i bygningen. I sådanne bygninger kan måling af det individuelle varmeforbrug udføres ved hjælp af individuelle varmefordelingsmålere, der er installeret på hver enkelt radiator.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 30 (tilpasset)

~~Ifølge direktiv 2006/32/EF skal medlemsstaterne sørge for, at slutkunder udstyres med individuelle målere til en konkurrencedygtig pris, som nøjagtigt afspejler deres faktiske energiforbrug og angiver det faktiske forbrugstidspunkt. I de fleste tilfælde er dette krav underlagt betingelser om, at det skal være teknisk muligt, økonomisk fornuftigt og stå i et rimeligt forhold til den potentielle energibesparelse. Når der oprettes en forbindelse i en ny bygning, eller der foretages større renoveringsarbejder som defineret i direktiv 2010/31/EU, bør der dog altid stilles sådanne individuelle målere til rådighed. Ifølge direktiv 2006/32/EF kræves også, at klar fakturering på grundlag af det faktiske forbrug bør fremsendes hyppigt nok til, at forbrugerne kan regulere deres eget energiforbrug.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 31 (tilpasset)

~~Ifølge direktiv 2009/72/EF og 2009/73/EF skal medlemsstaterne sikre gennemførelse af intelligente målersystemer, som skal bidrage til forbrugernes aktive deltagelse på markederne for elektricitets- og gasforsyning. Hvad angår elektricitet gælder det, at hvis indførelsen af intelligente målere anses for at være omkostningseffektiv, skal mindst 80 % af forbrugerne udstyres med intelligente målersystemer senest i 2020. Hvad angår naturgas er der ikke fastsat nogen frist, men det kræves, at der udarbejdes en tidsplan. Det hedder også i nævnte direktiver, at slutkunderne skal have fyldestgørende oplysninger om det faktiske elektricitets- eller gasforbrug og priser tilstrækkeligt hyppigt til, at de kan regulere deres eget forbrug.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 32 (tilpasset)

~~Målings- og faktureringsbestemmelserne i direktiv 2006/32/EF, 2009/72/EF og 2009/73/EF har haft begrænsede energisparevirkninger. I mange dele af Unionen har disse bestemmelser ikke ført til, at kunderne modtager ajourførte oplysninger om deres energiforbrug, og at fakturering baseres på det faktiske forbrug med en hyppighed, som ifølge undersøgelser er nødvendig for, at kunderne kan regulere deres energiforbrug. Hvad angår rumopvarmning og varmt vand i ejendomme med flere lejligheder har den manglende klarhed af disse bestemmelser også ført til talrige klager fra borgerne.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 33 (tilpasset)

~~For at styrke slutkundernes stilling, når det gælder adgang til oplysninger om målingen og faktureringen af deres eget energiforbrug, og i betragtning af de muligheder, der er forbundet med gennemførelsen af intelligente målersystemer og indførelsen af intelligente målere i medlemsstaterne, er det derfor vigtigt, at EU-rettens krav på dette område gøres klarere. Dette bør hjælpe med til at reducere udgifterne til gennemførelse af intelligente målersystemer, der~~

~~er udstyret med funktioner, som øger energibesparelserne og støtter udviklingen af markederne for energitjenester og efterspørgselsstyringen. Gennemførelsen af intelligente målersystemer giver mulighed for hyppig fakturering baseret på faktisk forbrug. Der er imidlertid også behov for at tydeliggøre kravene om adgang til oplysninger og fair og nøjagtig fakturering baseret på faktisk forbrug i de tilfælde, hvor der ikke er intelligente målere til rådighed senest i 2020, bl.a. i forbindelse med måling og fakturering af det individuelle forbrug af varme, køling og varmt vand i ejendomme med flere enheder ved hjælp af fjernvarme eller fjernkøling eller eget fælles varmesystem, der er installeret i sådanne ejendomme.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 34 (tilpasset)

(79) Når medlemsstaterne tilrettelægger foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, bør de tage behørigt hensyn til nødvendigheden af at sikre, at det indre marked fungerer korrekt, og at gældende EU-ret gennemføres på en sammenhængende måde i overensstemmelse med ⌦ TEUF ⌫ ~~traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde~~.

↓ 2012/27/EU betragtning 35 (tilpasset)
⇨ nyt

(80) ~~I hH~~Højeffektiv kraftvarmeproduktion og ⌦ effektiv ⌫ fjernvarme og fjernkøling ~~ligger der~~ ⌦ har ⌫ et betydeligt potentiale for besparelse af primærenergi~~, som er stort set uudnyttet~~ i Unionen. Medlemsstaterne bør foretage en omfattende vurdering af potentialet for højeffektiv kraftvarmeproduktion og ⌦ effektiv ⌫ fjernvarme og fjernkøling. Disse vurderinger bør ~~opdateres på anmodning fra Kommissionen for at give investorerne kendskab til de nationale udviklingsplaner og bidrage til et stabilt og understøttende investeringsmiljø~~ ⇨ være i overensstemmelse med de integrerede nationale energi- og klimaplaner og de langsigtede renoveringsstrategier ⇦. Nye elproduktionsanlæg og eksisterende anlæg, der undergår omfattende renovering, eller hvis tilladelse eller licens bliver opdateret, bør, med forbehold af en cost-benefit-analyse, der viser et cost-benefit-overskud, udstyres med højeffektive kraftvarmeenheder, hvor spildvarmen fra elproduktion kan genvindes. ⇨ Tilsvarende bør andre anlæg med et betydeligt årligt gennemsnitligt energiinput udstyres med tekniske løsninger til udnyttelse af spildvarme fra anlægget, hvor cost-benefit-analysen viser et cost-benefit-overskud. ⇦ Denne spildvarme kan ~~derefter~~ overføres til steder, hvor der er et behov, gennem fjernvarmenet. De situationer, der udløser et krav om, at godkendelseskriterier skal anvendes, vil generelt være situationer, der også udløser krav om godkendelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ~~af 24. november 2010 om industrielle emissioner~~[85] og om bevilling i henhold til ~~direktiv 2009/72/EF~~direktiv (EU) 2019/944.

---

[85] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

🡻 2012/27/EU betragtning 36

(81) Det kan være hensigtsmæssigt at placere ~~atomkraftanlæg eller~~ elproduktionsanlæg, der er beregnet til at anvende geologisk lagring, der er tilladt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF ~~af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid~~[86], på steder, hvor genvinding af spildvarmen gennem højeffektiv kraftvarmeproduktion eller ved fjernvarme- eller fjernkølenet ikke er omkostningseffektiv. Medlemsstaterne bør derfor kunne undtage disse anlæg fra kravet om at gennemføre en cost-benefit-analyse for at udstyre anlægget med udstyr, der giver mulighed for at genvinde spildvarmen ved hjælp af en højeffektiv kraftvarmeenhed. Det bør også være muligt at undtage spidsbelastnings- og backupanlæg til elproduktion, der planlægges at være i drift mindre end 1500 driftstimer om året som rullende gennemsnit over en femårsperiode, fra kravet om også at producere varme.

🡻 2012/27/EU betragtning 37
⇨ nyt

(82) Medlemsstaterne bør tilskynde til indførelse af foranstaltninger og procedurer til fremme af kraftvarmeanlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mindre end ~~20~~ ⇨ 5 ⇦ MW med det formål at tilskynde til decentral energiproduktion.

⇩ nyt

(83) For at gennemføre nationale omfattende vurderinger bør medlemsstaterne tilskynde til, at der foretages en vurdering af potentialet for højeffektiv kraftvarmeproduktion og effektiv fjernvarme og fjernkøling på regionalt og lokalt plan. Medlemsstaterne bør tage skridt til at fremme og lette udbredelsen af det udpegede omkostningseffektive potentiale for højeffektiv kraftvarmeproduktion og effektiv fjernvarme og fjernkøling.

(84) Kravene til effektiv fjernvarme og fjernkøling bør være i overensstemmelse med Unionens langsigtede klimapolitiske mål samt standarder og prioriteter på klima- og miljøområdet og overholde princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" som omhandlet i forordning (EU) 2020/85. Alle fjernvarme- og fjernkølingssystemer bør stræbe mod bedre at kunne indgå i et samspil med andre dele af energisystemet for at optimere energianvendelsen og forebygge energispild, idet bygningers fulde potentiale til at lagre varme eller kulde udnyttes, herunder overskudsvarme fra servicefaciliteter og datacentre i nærheden. Det følger heraf, at et effektivt fjernvarme- og fjernkølingssystem bør sikre øget primærenergieffektivitet og en gradvis integration af vedvarende energi og spildvarme eller -kulde. Derfor bør der ved dette direktiv gradvist indføres strengere krav til varme- og køleforsyning — de bør finde anvendelse i specifikke fastlagte tidsperioder og bør finde varig anvendelse fra og med den 1. januar 2050.

[86] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).

↓ 2012/27/EU betragtning 38 (tilpasset)
⇨ nyt

(85) Højeffektiv kraftvarmeproduktion ~~bør defineres~~ ⌦ er blevet defineret ⌫ ved de energibesparelser, som kan opnås ved kombineret produktion sammenholdt med separat produktion af varme og elektricitet. ⇨ Kravene til højeffektiv kraftvarmeproduktion bør være i overensstemmelse med Unionens langsigtede klimapolitiske mål. ⇦ Definitionerne af kraftvarmeproduktion og højeffektiv kraftvarmeproduktion i EU-lovgivningen bør ikke berøre anvendelsen i national lovgivning af andre definitioner til andre end de af den pågældende EU-lovgivning omfattede formål. Med henblik på at optimere energibesparelserne og undgå, at besparelsesmuligheder fortabes, bør der lægges størst mulig vægt på, hvordan kraftvarmeenhederne drives.

↓ 2012/27/EU betragtning 39 (tilpasset)

(86) For at ~~øge~~ ⌦ sikre ⌫ gennemskueligheden ⌦ og gøre det muligt for ⌫ slutkunderne at ~~, så de kan~~ vælge mellem el fra kraftvarmeproduktion og el produceret på anden måde~~,~~ bør der udstedes oprindelsesgaranti for højeffektiv kraftvarmeproduktion på grundlag af harmoniserede referenceværdier for virkningsgraden. Oprindelsesgarantiordninger indebærer ikke i sig selv ret til at blive omfattet af de nationale støtteordninger. Det er vigtigt, at alle former for elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion kan omfattes af en oprindelsesgaranti. Der bør klart sondres mellem oprindelsesgarantier og salgbare certifikater.

↓ 2012/27/EU betragtning 40

(87) Ikke mindst ved revisionen af de administrative procedurer for meddelelse af bevillinger til opførelse af kraftvarmeværker eller anlæg af dertil knyttede net bør der under anvendelse af "tænk småt først"-princippet tages hensyn til den særlige struktur i kraftvarmesektoren og fjernvarme- og fjernkølesektoren, som i vidt omfang består af små og mellemstore producenter.

↓ 2012/27/EU betragtning 41

(88) De fleste EU-virksomheder er SMV'er. De udgør et enormt energibesparelsespotentiale for Unionen. For at hjælpe dem med at træffe energieffektivitetsforanstaltninger bør medlemsstaterne fastlægge gunstige rammer, der skal give SMV'er teknisk bistand og målrettet information.

↓ 2012/27/EU betragtning 42 (tilpasset)

~~Direktiv 2010/75/EU inddrager energieffektivitet som et af kriterierne for fastsættelse af bedste tilgængelige teknik, der skal fungere som reference for bestemmelse af vilkår for tilladelser til anlæg, der er omfattet af direktivet, dvs. fyringsanlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW og derover. Direktivet giver imidlertid medlemsstaterne~~

~~mulighed for ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsanlæg eller andre enheder, som udsender kuldioxid på anlægsområdet, for så vidt angår de aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF. Medlemsstaterne kunne medtage oplysninger om energieffektivitet i deres indberetning i henhold til direktiv 2010/75/EU.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 43

(89) Medlemsstaterne bør på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier fastsætte bestemmelser vedrørende afholdelse og deling af omkostningerne ved nettilslutninger og netforstærkninger samt til tekniske tilpasninger, der er nødvendige for at integrere nye producenter af elektricitet produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion, under hensyntagen til retningslinjer og regler udarbejdet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning ~~(EF) nr. 714/2009~~ (EU) 2019/943[87] ~~af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling~~[88] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009~~ af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet~~[89]. Producenter af elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion bør kunne give tilslutningsarbejdet i udbud. Adgangen til forsyningsnettet for elektricitet, der produceres ved højeffektiv kraftvarmeproduktion, bør gøres lettere, navnlig for små kraftvarmeenheder og mikrokraftvarmeenheder. I overensstemmelse med artikel 9~~3~~, stk. 2, i direktiv (EU) 2019/944~~2009/72/EF~~ og artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/73/EF kan medlemsstaterne pålægge selskaber i henholdsvis elektricitets- og gassektoren offentlige serviceforpligtelser, herunder vedrørende energieffektivitet.

⇩ nyt

(90) Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser vedrørende fakturering, et fælles kontaktpunkt, udenretslig tvistbilæggelse, energifattigdom og grundlæggende kontraktlige rettigheder med henblik på, hvor det er relevant, at tilpasse dem til de relevante bestemmelser vedrørende elektricitet i henhold til direktiv (EU) 2019/944 for at styrke forbrugerbeskyttelsen og give slutkunderne mulighed for at modtage hyppigere, klare og ajourførte oplysninger om deres forbrug af opvarmning, køling eller varmt brugsvand og for at regulere deres energiforbrug.

(91) Effektive, uafhængige ordninger til udenretslig bilæggelse af tvister, der er tilgængelige for alle forbrugere, såsom en energiombudsmand, et forbrugerorgan eller en regulerende myndighed, bør sikre en øget forbrugerbeskyttelse. Medlemsstaterne bør derfor indføre procedurer for en hurtig og effektiv klagebehandling.

---

87 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54).

88 ~~EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15.~~

89 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36).

⇩ nyt

(92) Bidraget fra VE-fællesskaber i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001[90] og borgerenergifællesskaber i henhold til direktiv (EU) 2019/944 til opfyldelse af målene i den europæiske grønne pagt og klimaplanen for 2030 bør anerkendes. Medlemsstaterne bør derfor tage hensyn til og fremme den rolle, som VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber spiller. Sådanne fællesskaber kan hjælpe medlemsstaterne med at nå målene i dette direktiv ved at fremme energieffektiviteten på lokalt plan eller i husholdningerne. De kan styrke og engagere forbrugerne og give visse grupper af privatkunder, herunder i rurale og fjerntliggende områder, mulighed for at deltage i energieffektivitetsprojekter og -tiltag. Energifællesskaber kan bidrage til at bekæmpe energifattigdom ved at fremme energieffektivitetsprojekter, lavere energiforbrug og lavere forsyningstakster.

(93) Bidraget fra fælles kontaktpunkter eller lignende strukturer såsom mekanismer, der kan sætte flere målgrupper, herunder borgere, SMV'er og offentlige myndigheder, i stand til at udforme og gennemføre projekter og foranstaltninger vedrørende omstillingen til ren energi, bør anerkendes. Dette bidrag kan omfatte teknisk, administrativ og finansiel rådgivning og bistand, lettelse af de nødvendige administrative procedurer eller adgang til finansielle markeder eller vejledning angående de nationale og europæiske retlige rammer, herunder regler og kriterier for offentlige udbud, og EU-klassificeringssystemet.

(94) Kommissionen bør vurdere virkningen af sine foranstaltninger til støtte for udviklingen af platforme eller fora, der blandt andet inddrager europæiske organer inden for den sociale dialog i at fremme uddannelsesprogrammer inden for energieffektivitet, og fremmer yderligere foranstaltninger, hvis det er relevant. Kommissionen bør også støtte de europæiske arbejdsmarkedsparters drøftelser om energieffektivitet, navnlig for sårbare kunder og slutbrugere, herunder dem, der er ramt af energifattigdom.

(95) En retfærdig omstilling til en klimaneutral Union senest i 2050 er af central betydning for den europæiske grønne pagt. Ifølge den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev proklameret af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 17. november 2017, er energi en af de basale tjenester, som alle har ret til adgang til. Støtte til adgang til disse tjenester skal være tilgængelig for dem, der har behov for det[91].

(96) Det er nødvendigt at sikre, at personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, beskyttes og til dette formål sættes i stand til aktivt at deltage i de tiltag og foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten og tilknyttede forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger eller informationsforanstaltninger, som medlemsstaterne gennemfører.

---

[90] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

[91] Den europæiske søjle for sociale rettigheder, princip 20 "Adgang til grundlæggende tjenesteydelser": https://ec.europa.eu/commission/priorities/deeper-and-fairer-economic-and-monetary-union/european-pillar-social-rights/european-pillar-social-rights-20-principles_da.

(97) Offentlige midler, der er til rådighed på nationalt plan og EU-plan, bør investeres strategisk i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, navnlig til gavn for sårbare kunder, personer, der er berørt af energifattigdom, og personer, der bor i socialt boligbyggeri. Medlemsstaterne bør drage fordel af ethvert finansielt bidrag, de måtte modtage fra Den Europæiske Socialfond [forordningen om Den Europæiske Socialfond], og af indtægter fra kvoter fra EU's emissionshandelssystem. Disse indtægter vil hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelse til at prioritere gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger og politiktiltag inden for rammerne af energispareforpligtelsen blandt sårbare kunder og personer, der er berørt af energifattigdom, hvilket kan omfatte dem, der bor i rurale og fjerntliggende regioner.

(98) De nationale finansieringsordninger bør suppleres med passende ordninger for bedre information, teknisk og administrativ bistand, lettere adgang til finansiering, som vil danne grundlag for bedst muligt at udnytte de disponible midler, navnlig for personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri.

(99) Medlemsstaterne bør styrke og beskytte alle mennesker ligeligt uanset køn, kønsidentitet, alder, handicap, race eller etnisk oprindelse, seksuel orientering, religion eller tro og sikre, at de personer, der er mest berørt eller i højere grad risikerer at blive berørt af energifattigdom, eller som er mest udsat for de negative virkninger af energifattigdom, beskyttes tilstrækkeligt. Desuden bør medlemsstaterne sikre, at energieffektivitetsforanstaltninger ikke forværrer eventuelle eksisterende uligheder, navnlig med hensyn til energifattigdom.

🡻 2012/27/EU betragtning 44 (tilpasset)

~~Efterspørgselsreaktion er et vigtigt instrument til forbedring af energieffektiviteten, fordi den væsentligt forbedrer mulighederne for forbrugerne eller tredjeparter, som de har udpeget, for at træffe foranstaltninger vedrørende forbrugs- og faktureringsoplysninger og dermed tilvejebringer en mekanisme til reduktion eller ændring af forbruget, hvilket fører til energibesparelser hvad angår både endeligt forbrug og, som følge af mere optimal anvendelse af net og produktionsaktiver, energiproduktion, -transmission og -distribution.~~

🡻 2012/27/EU betragtning 45
⇨ nyt

(100) ~~Efterspørgselsreaktion kan baseres på slutkundernes reaktion på prissignaler eller på bygningsautomatik. Betingelserne for og adgangen til efterspørgselsreaktion bør forbedres, også for små slutforbrugere. Under hensyn til den fortsatte udbygning af de intelligente net bør medlemsstaterne derfor sikre, at nationale energitilsynsmyndigheder kan sikre, at nettakster og -regler giver incitamenter til forbedringer af energieffektiviteten og understøtter dynamisk prissætning for slutkundernes foranstaltninger om efterspørgselsreaktion. Der bør stræbes efter markedsintegration og lige muligheder for markedsadgang for efterspørgselsrelaterede ressourcer (forsynings- og forbrugerbelastninger) samt produktion. Endvidere~~ Medlemsstaterne bør~~medlemsstaterne~~ sikre, at nationale energitilsynsmyndigheder anvender en integreret fremgangsmåde omfattende potentielle besparelser i energiforsyningen og slutanvendelsessektorerne. ⇨ Uden at det berører

forsyningssikkerheden, markedsintegrationen og de foregribende investeringer i offshorenet, der er nødvendige for at udbygge den vedvarende offshore-energi, bør de nationale energitilsynsmyndigheder sikre, at princippet om energieffektivitet først anvendes i planlægnings- og beslutningsprocesserne, og at nettakster og -regler giver incitamenter til forbedringer af energieffektiviteten. Medlemsstaterne bør ligeledes sikre, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne tager princippet om energieffektivitet først i betragtning. Dette vil bistå transmissions- og distributionssystemoperatørerne i deres overvejelser angående bedre energieffektivitetsløsninger og marginalomkostningerne i forbindelse med indkøb af ressourcer på efterspørgselssiden samt de miljømæssige og socioøkonomiske virkninger af forskellige netinvesteringer og driftsplaner. En sådan tilgang kræver et skift fra det snævre økonomiske effektivitetsperspektiv til den maksimale sociale velfærd. Princippet om "energieffektivitet først" bør navnlig anvendes i forbindelse med opstillingen af scenarier for udvidelse af energiinfrastrukturen, hvor løsninger på efterspørgselssiden kan betragtes som rentable alternativer og må vurderes i tilstrækkelig grad, og dette bør indgå som en uadskillelig del af vurderingen af netplanlægningsprojekter. Anvendelsen heraf bør granskes af de nationale regulerende myndigheder. ⇦

↓ 2012/27/EU betragtning 46
⇨ nyt

(101) Der bør være tilstrækkeligt mange pålidelige fagfolk med kompetencer inden for energieffektivitet til rådighed til at sikre en effektiv og rettidig gennemførelse af dette direktiv, eksempelvis med hensyn til overholdelse af kravene om energisyn og gennemførelse af ordninger for energispareforpligtelser. Medlemsstaterne bør derfor etablere attesterings ⇨ - og/eller tilsvarende kvalifikations- og passende uddannelses ⇦ ordninger til leverandører af energitjenester, energisyn og andre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten ⇨ i nært samarbejde med arbejdsmarkedets parter, udbydere af uddannelse og andre relevante interessenter. Ordningerne bør vurderes hvert fjerde år fra december 2024 og om nødvendigt ajourføres for at sikre det nødvendige kompetenceniveau for leverandører af energitjenester, eksperter i udførelse af energisyn, ansvarlige for energistyringen og montører af bygningsdele. ⇦

↓ 2012/27/EU betragtning 47 (tilpasset)
⇨ nyt

(102) Det er nødvendigt fortsat at udvikle markedet for energitjenester for at sikre, at der både efterspørges og udbydes energitjenester. Gennemsigtighed ~~kan medvirke hertil~~, eksempelvis ved hjælp af lister over ⇨ attesterede ⇦ leverandører af energitjenester, ⇨ og disponible ⇦ s~~S~~tandardkontrakter samt, udveksling af bedste praksis og retningslinjer, ~~især for~~ ⇨ bidrager meget til udbredelsen af energitjenester og ⇦ kontrakter om energimæssig ydeevne, ⌦ og ⌫ kan også bidrage til at stimulere efterspørgslen ⇨ og øge tilliden til leverandører af energitjenester ⇦. ~~Som ved andre former for ordninger med tredjepartsfinansiering,~~ Modtageren af en energitjeneste undgår ~~modtageren af en energitjeneste~~ investeringsomkostninger, når der foreligger en kontrakt om energimæssig ydeevne, ved at bruge en del af den økonomiske værdi af energibesparelsen til at betale den investering, der helt eller delvis finansieres af tredjepart. ⇨ Dette kan bidrage til at tiltrække privat kapital, hvilket er afgørende for

at øge renoveringsprocenten for bygninger i Unionen, tilføre markedet ekspertise og skabe innovative forretningsmodeller. Derfor bør der i forbindelse med erhvervsbygninger med et nettoetageareal på over 1 000 m² pålægges en pligt til at vurdere gennemførligheden af at anvende kontrakter om energimæssig ydeevne i forbindelse med renovering. Dette er et skridt på vejen til at øge tilliden til energitjenesteselskaber og bane vejen for at udbygge sådanne projekter fremover. ⇦

⇩ nyt

(103) I betragtning af de ambitiøse renoveringsmål for det næste årti, jf. Kommissionens meddelelse med titlen renoveringsbølgen, er det nødvendigt at styrke den rolle, som uafhængige markedsformidlere, herunder fælles kontaktpunkter eller lignende støttemekanismer, spiller for at stimulere markedsudviklingen på efterspørgsels- og udbudssiden og fremme indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne med henblik på renovering af både private og offentlige bygninger. Lokale energiagenturer kan spille en central rolle i den forbindelse og udpege og støtte etableringen af potentielle formidlere eller fælles kontaktpunkter.

(104) Kontrakter om energimæssig ydeevne påvirkes stadig af betydelige hindringer i flere medlemsstater på grund af de udestående lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige hindringer. Der må derfor tages fat på uklarhederne i de nationale lovgivningsrammer, manglen på ekspertise, navnlig med hensyn til udbudsprocedurer, samt konkurrerende lån og tilskud.

(105) Medlemsstaterne bør fortsat støtte den offentlige sektor i udbredelsen af kontrakter om energimæssig ydeevne ved at udarbejde standardkontrakter, hvori der tages hensyn til de tilgængelige europæiske eller internationale standarder, udbudsretningslinjer og vejledningen om den statistiske behandling af kontrakter om energimæssig ydeevne[92], der blev offentliggjort i maj 2018 af Eurostat og Den Europæiske Investeringsbank angående behandlingen af kontrakter om energimæssig ydeevne i offentlige regnskaber, som har åbnet mulighed for at imødegå de resterende lovgivningsmæssige hindringer for disse kontrakter i medlemsstaterne.

🡻 2012/27/EU betragtning 48 (tilpasset)
⇨ nyt

~~(106)~~ ⇨ Medlemsstaterne har truffet foranstaltninger for at udpege og afhjælpe lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige hindringer. Dog ⇦ er der~~Der er~~ behov for at ~~påpege og~~ ⇨ øge indsatsen med henblik på at ⇦ fjerne reguleringsmæssige og ikkereguleringsmæssige hindringer for brugen af kontrakter om energimæssig ydeevne og ~~andre~~ ordninger ~~for~~ ⇨ , som bidrager til at opnå ⇦ energibesparelser, og som finansieres af tredjepart. Disse hindringer er bl.a. regnskabsregler og -praksis, der forhindrer, at de kapitalinvesteringer og årlige økonomiske besparelser, som er en følge af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, i passende omfang afspejles i regnskabet for hele investeringens

---

[92] https://ec.europa.eu/eurostat/documents/1015035/8885635/guide_to_statistical_treatment_of_epcs_en.pdf/f74b474b-8778-41a9-9978-8f4fe8548ab1.

levetid. ~~Hindringer for renovering af den eksisterende bygningsmasse, der er baseret på en fordeling af incitamenter mellem de forskellige berørte aktører, bør også løses på nationalt plan.~~

⇩ nyt

(107) Medlemsstaterne anvendte de nationale energieffektivitetshandlingsplaner fra 2014 og 2017 til at rapportere om fremskridt med hensyn til at fjerne lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige hindringer for energieffektivitet for så vidt angår fordelingen af incitamenter mellem ejere og lejere eller mellem ejere af en bygning eller bygningsenhed. Medlemsstaterne bør dog fortsat arbejde i samme retning og udnytte potentialet for energieffektivitet i forbindelse med Eurostats statistikker fra 2016, som beror på det forhold, at mere end fire ud af ti europæere bor i lejligheder, og mere end tre ud af ti europæere er lejere.

🡻 2012/27/EU betragtning 49 (tilpasset)
⇨ nyt

(108) Medlemsstaterne og regionerne bør opfordres til at gøre fuld brug af ⇨ de EU-midler, som står til rådighed i FFR og Next Generation EU, herunder genopretnings- og resiliensfaciliteten, ⇦ ~~strukturfondene og~~ ⌦ fondene under ⌫samhørighedsfonden ⌦ politikken ⌫ ⇨, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Fonden for Retfærdig Omstilling, finansielle instrumenter og den tekniske bistand, der foreligger inden for InvestEU, ⇦ for at udløse ⇨ private og offentlige ⇦ investeringer i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten. Investeringer i energieffektivitet har potentiale til at bidrage til økonomisk vækst, beskæftigelse, innovation og en reduktion af energifattigdom i husholdningerne, og de yder derfor et positivt bidrag til økonomisk, social og territorial samhørighed ⇨ og grøn genopretning ⇦. Energieffektivitetsforanstaltninger for offentlige bygninger og boliger samt udvikling af nye færdigheder for at fremme beskæftigelsen i sektoren for energieffektivitet er potentielle områder for finansiering. ⇨ Kommissionen vil sikre synergier mellem de forskellige finansieringsinstrumenter, navnlig midlerne under delt forvaltning og direkte forvaltning (såsom de centralt forvaltede programmer: Horisont Europa eller Life) samt mellem tilskud, lån og teknisk bistand for at maksimere deres løftestangseffekt for privat finansiering og deres indvirkning på opfyldelsen af målene for energieffektivitetspolitikken. ⇦

🡻 2012/27/EU betragtning 50 (tilpasset)

(109) Medlemsstaterne bør tilskynde til anvendelse af finansieringsfaciliteter med henblik på at fremme dette direktivs mål. Sådanne finansieringsfaciliteter kunne omfatte finansielle bidrag og bøder i forbindelse med manglende opfyldelse af visse bestemmelserne i dette direktiv, ressourcer afsat til energieffektivitet i henhold til

artikel 10, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF[93], ressourcer afsat til energieffektivitet i ⌦ de europæiske fonde og programmer ⌫ ~~den flerårige finansielle ramme, særlig Samhørighedsfonden, strukturfondene og fonden til udvikling af landdistrikter,~~ og formålsbestemte europæiske finansielle instrumenter såsom den europæiske energisparefond.

↓ 2012/27/EU betragtning 51

(110) Finansieringsfaciliteter kunne i givet fald baseres på ressourcer afsat til energieffektivitet fra EU-projektobligationer, ressourcer afsat til energieffektivitet fra Den Europæiske Investeringsbank og andre europæiske finansielle institutioner, særlig Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og Europarådets Udviklingsbank, ressourcer lånefinansieret i finansielle institutioner, nationale ressourcer, bl.a. ved indførelse af lovgivnings- og skattemæssige rammer, der tilskynder til gennemførelse af initiativer og programmer vedrørende energieffektivitet, indtægter fra årlige emissionstildelinger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF[94].

↓ 2012/27/EU betragtning 52

(111) Finansieringsfaciliteterne kunne navnlig anvende disse bidrag, ressourcer og indtægter til at muliggøre og tilskynde til private kapitalinvesteringer, særlig ved at trække på institutionelle investorer, og anvende kriterier, der sikrer, at de tildelte midler fører til opnåelse af både miljømæssige og sociale mål, gøre brug af innovative finansieringsmekanismer (f.eks. lånegarantier for privat kapital, lånegarantier til fremme af indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne, tilskud, rentelettede lån og formålsbestemte kreditlinjer, tredjeparters finansieringssystemer), som reducerer risiciene i forbindelse med energieffektivitetsprojekter, og give mulighed for omkostningseffektive renoveringer selv blandt husholdninger med lav og mellemhøj indkomst, være tilknyttet programmer eller agenturer, som samler og vurderer kvaliteten af energispareprojekter, yder teknisk bistand, fremmer markedet for energitjenester og hjælper med at oparbejde forbrugerefterspørgsel efter energitjenester.

↓ 2012/27/EU betragtning 53

(112) Finansieringsfaciliteterne kunne også tilvejebringe passende ressourcer til at støtte uddannelses- og certificeringsprogrammer, som forbedrer og attesterer færdigheder med hensyn til energieffektivitet, tilvejebringe ressourcer til forskning i samt demonstration og fremskyndelse af anvendelsen af mindre teknologier og mikroteknologi til energiproduktion og optimere tilslutningen af disse generatorer til

---

93 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

94 Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

nettet, være tilknyttet programmer, som fremmer energieffektiviteten i alle boliger med henblik på at forebygge energifattigdom og stimulere udlejere til at gøre deres ejendomme så energieffektive som muligt, tilvejebringe passende ressourcer til fremme af den sociale dialog og fastlæggelse af standarder med henblik på at forbedre energieffektiviteten og sikre gode arbejdsforhold samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.

↓ 2012/27/EU betragtning 54
⇨ nyt

(113) Finansielle EU⇨ -programmer og ⇦-instrumenter og innovative finansieringsmekanismer, der står til rådighed, bør anvendes til at opfylde målet om at forbedre den energimæssige ydeevne for offentlige organers bygninger. I den henseende kan medlemsstaterne anvende deres indtægter fra årlige emissionstildelinger i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF i forbindelse med udvikling af sådanne mekanismer på frivillig basis og under hensyntagen til nationale budgetregler.

↓ 2012/27/EU betragtning 55
(tilpasset)

(114) ~~G~~Ved gennemførelsen af energieffektivitetsmålet ~~på 20 % kræver, at Kommissionen holder~~ ⌦ bør Kommissionen holde ⌫ øje med, hvilke virkninger ~~nye~~ ⌦ de relevante ⌫ foranstaltninger får for direktiv 2003/87/EF om Unionens emissionshandelssystem, for at fastholde systemets incitamenter, der belønner CO_2-besparende investeringer og forbereder de kvotebelagte sektorer på de innovationer, der kræves i fremtiden. Den vil skulle overvåge virkningerne for de industrisektorer, der er udsat for en betydelig risiko for ~~carbon leakage~~ kulstoflækage som fastsat i Kommissionens afgørelse 2014/746/EU[95] ~~Kommissionens afgørelse 2010/2/EU af 24. december 2009 om opstilling af en liste over, hvilke sektorer og delsektorer der anses for at være udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF~~[96], for at sikre, at nærværende direktiv fremmer og ikke hindrer udviklingen af disse sektorer.

↓ 2012/27/EU betragtning 56
(tilpasset)

~~I henhold til direktiv 2006/32/EF skal medlemsstaterne indføre og sigte mod senest i 2016 at opfylde et samlet nationalt vejledende energisparemål på 9 %, der nås ved hjælp af energitjenester og andre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten. I henhold til samme direktiv skal den anden energieffektivitetsplan, der er vedtaget af medlemsstaterne, efterfølges i relevant omfang, og hvor det er nødvendigt, af forslag fra Kommissionen om~~

---

95 Kommissionens afgørelse 2014/746/EU af 27. oktober 2014 om opstilling af en liste over sektorer og delsektorer, der anses for at være udsat for en betydelig risiko for kulstoflækage, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, for perioden 2015-2019 (EUT L 308 af 29.10.2014, s. 114).

96 ~~EUT L 1 af 5.1.2010, s. 10.~~

~~yderligere foranstaltninger, herunder om en forlængelse af anvendelsesperioden for målene. Hvis en rapport konkluderer, at der ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de nationale vejledende energisparemål som fastsat i direktivet, skal der i forslagene fokuseres på omfanget og arten af målene. Den konsekvensanalyse, der ledsager nærværende direktiv, fastslår, at medlemsstaterne er på vej til at nå målet på 9 %, hvilket er betydeligt mindre ambitiøst end de senere vedtagne energisparemål på 20 % for 2020, og der er derfor ingen grund til at røre ved målenes omfang.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 57 (tilpasset)

~~Programmet "Intelligent Energi — Europa", der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013)[97], har været medvirkende til at skabe et gunstigt miljø for den rette gennemførelse af Unionens politikker for bæredygtig energi ved at fjerne markedshindringer såsom utilstrækkelig bevidsthed og kapacitet for markedsaktørernes og institutionernes vedkommende, nationale tekniske eller administrative hindringer for et velfungerende indre marked for energi eller underudviklede arbejdsmarkeder set i forhold til den udfordring, der er forbundet med en lavemissionsøkonomi. Mange af disse hindringer er stadig relevante.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 58 (tilpasset)

~~For at udnytte det betydelige energibesparelsespotentiale i forbindelse med energirelaterede produkter bør gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter[98] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger[99] fremskyndes og udvides. Der bør gives prioritet til produkter, der tilbyder det største energibesparelsespotentiale som identificeret i arbejdsplanen for miljøvenligt design, og, hvor det er relevant, til revisionen af eksisterende foranstaltninger.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 59 (tilpasset)

~~For at præcisere de betingelser, der gælder for medlemsstaternes fastsættelse af krav til energimæssig ydeevne i henhold til direktiv 2010/31/EU, samtidig med at direktiv 2009/125/EF og dets gennemførelsesforanstaltninger overholdes, bør direktiv 2009/125/EF ændres i overensstemmelse hermed.~~

---

97 ~~EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15.~~

98 ~~EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.~~

99 ~~EUT L 153 af 18.6.2010, s. 1.~~

↓ 2018/2002/EU betragtning 36 (tilpasset)
⇨ nyt

(115) Medlemsstaternes foranstaltninger bør understøttes af veltilrettelagte og effektive finansielle EU-instrumenter ⌦ inden for rammerne af ⌫ ~~, såsom de europæiske struktur- og investeringsfonde, Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer~~ InvestEU-programmet og af finansiering fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), som bør støtte investeringer i energieffektivitet på alle trin i energikæden og anvende en omfattende cost-benefit-analyse med en model med differentierede kalkulationsrenter. Den finansielle støtte bør fokusere på omkostningseffektive metoder til at øge energieffektiviteten, hvilket ville føre til et fald i energiforbruget. EIB og EBRD bør sammen med nationale erhvervsfremmende banker tilrettelægge, skabe og finansiere programmer eller projekter, der er skræddersyet til effektivitetssektoren, herunder til energifattige husholdninger.

⇩ nyt

(116) Tværsektoriel ret udgør et solidt grundlag for forbrugerbeskyttelse for en lang række eksisterende energitjenesteydelser, og denne udvikling forventes at fortsætte. Ikke desto mindre bør der fastsættes visse klare grundlæggende kontraktlige rettigheder for kunder. Forbrugerne bør råde over letforståelige og utvetydige oplysninger om deres rettigheder inden for energisektoren.

(117) Effektive, uafhængige ordninger til udenretslig bilæggelse af tvister, der er tilgængelige for alle forbrugere, såsom en energiombudsmand, et forbrugerorgan eller en regulerende myndighed, sikrer en øget forbrugerbeskyttelse. Medlemsstaterne bør derfor indføre procedurer for en hurtig og effektiv behandling af klager.

↓ 2018/2002/EU betragtning 38 (tilpasset)
⇨ nyt

(118) Med henblik på at kunne evaluere effektiviteten af ~~direktiv 2012/27/EU som ændret ved~~ nærværende direktiv bør der ⌦ fastsættes ⌫ ~~indføres~~ et krav om at foretage en overordnet gennemgang af ~~det pågældende~~ ⌦ nærværende ⌫ direktiv og om at fremlægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 28. februar ⇨ 2027 ⇦ ~~2024~~. Denne gennemgang bør ~~finde sted efter den globale statusopgørelse under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer i 2023 for at~~ muliggøre ~~indførelsen af~~ nødvendige tilpasninger ~~til denne proces~~, idet der også tages hensyn til økonomiske og innovative udviklinger.

↓ 2018/2002/EU betragtning 39 (tilpasset)

(119) Lokale og regionale myndigheder bør tildeles en ledende rolle i forbindelse med udviklingen og tilrettelæggelsen, gennemførelsen og vurderingen af de foranstaltninger, der er fastsat i ⌦ nærværende ⌫ direktiv ~~2012/27/EU~~, således at de

er i stand til at tage behørigt hensyn til de særlige forhold, der kendetegner deres klima, kultur og samfund.

↓ 2018/2002/EU betragtning 40 (tilpasset)
⇨ nyt

(120) Som følge af de teknologiske fremskridt og den voksende andel af vedvarende energikilder i elproduktionssektoren bør standardkoefficienten for besparelser i kWh elektricitet revideres med henblik at afspejle ændringer i primærenergifaktoren (PEF) for elektricitet ⇨ og andre energibærere ⇦. Beregninger, som afspejler energimikset i PEF for elektricitet, baseres på årlige gennemsnitsværdier. Opgørelsesmetoden for "fysisk energiindhold" anvendes for nuklear el- og varmeproduktion, og metoden for "teknisk konverteringseffektivitet" anvendes for produktion af elektricitet og varme fra fossile brændsler og biomasse. For ikkebrændbar vedvarende energi anvendes direkte ækvivalens baseret på den "samlede primærenergi" som metode. Til beregning af primærenergiandelen for elektricitet i kraftvarmeproduktion anvendes den i bilag II til ⌦ nærværende ⌫ direktiv ~~2012/27/EU~~ fastlagte metode. Der anvendes en gennemsnitlig markedsstilling snarere end en marginal. Konverteringseffektiviteten antages at være 100 % for ikkebrændbar vedvarende energi, 10 % for geotermiske kraftværker og 33 % for atomkraftværker. Beregningen af den samlede effektivitet for kraftvarmeproduktion baseres på de seneste data fra Eurostat. Hvad angår systemgrænser, er PEF 1 for alle energikilder. PEF-værdien henviser til 2018 og bygger på data interpoleret fra den seneste udgave af PRIMES-referencescenariet for 2015 og 2020 og tilpasset med data fra Eurostat indtil 2016. Analysen omfatter medlemsstaterne og Norge. Datasættet for Norge er baseret på data fra ~~det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet~~ ⌦ ENTSO-E ⌫.

↓ 2018/2002 betragtning 41

(121) Energibesparelser, som er en følge af gennemførelsen af EU-ret, bør ikke medregnes, medmindre de stammer fra en foranstaltning, der går videre end det, der som minimum kræves af den pågældende EU-retsakt, enten ved at fastsætte mere ambitiøse energieffektivitetskrav på medlemsstatsplan eller ved at styrke foranstaltningens udbredelse. Bygninger rummer et betydeligt potentiale for yderligere at øge energieffektiviteten, og renovering af bygninger yder et vigtigt og langsigtet bidrag med stordriftsfordele til øgede energibesparelser. Det er derfor nødvendigt at tydeliggøre, at det er muligt at medregne alle energibesparelser som følge af foranstaltninger til fremme af renovering af eksisterende bygninger, forudsat at de overstiger de besparelser, som ville være fremkommet uden politiktiltaget, og forudsat at medlemsstaten dokumenterer, at den forpligtede, deltagende eller bemyndigede part faktisk har bidraget til opnåelsen af de energibesparelser, som er medregnet.

↓ 2018/2002/EU betragtning 42 (tilpasset)

(122) I overensstemmelse med strategien for energiunionen og principperne om bedre lovgivning bør der lægges større vægt på reglerne for overvågning og kontrol med henblik på gennemførelsen af ordninger for energispareforpligtelser og alternative politiktiltag, herunder kravet om at kontrollere et statistisk repræsentativt udvalg af

foranstaltninger. I ~~direktiv 2012/27/EU som ændret ved~~ nærværende direktiv bør der ved en statistisk signifikant andel og en repræsentativ prøve af foranstaltningerne til forbedring af energieffektiviteten forstås et krav om at udtage en delmængde af en statistisk population af de pågældende energibesparende foranstaltninger på en sådan måde, at den præcist afspejler hele populationen af alle energibesparende foranstaltninger, således at det bliver muligt at drage rimeligt pålidelige konklusioner med hensyn til tilliden til foranstaltningerne som helhed.

🡻 2018/2002 betragtning 43
⇨ nyt

(123) Energi produceret på eller i bygninger ved hjælp af vedvarende energiteknologier reducerer mængden af energi leveret fra fossile brændsler. Reduktionen af energiforbruget og anvendelsen af energi fra vedvarende kilder i bygningssektoren er vigtige foranstaltninger til at reducere Unionens energiafhængighed og drivhusgasemissioner, navnlig i betragtning af de ambitiøse klima- og energimål, der er fastsat for 2030, og den globale forpligtelse, der blev påtaget inden for rammerne af Parisaftalen. Med henblik på deres kumulative energispareforpligtelse kan medlemsstaterne ~~, hvor det er relevant,~~ medregne energibesparelser fra ⇨ politiktiltag, der fremmer ⇦ vedvarende ~~energi til eget brug, der produceres på eller i bygninger,~~ ⇨ teknologi ⇦ for at opfylde deres energibesparelseskrav ⇨ i overensstemmelse med den beregningsmetode, som er angivet i dette direktiv ⇦. ⇨ Energibesparelser fra politiktiltag, som involverer direkte forbrænding af fossile brændsler, bør ikke medregnes. ⇦

⇩ nyt

(124) Nogle af de ændringer, der indføres ved dette direktiv, kan gøre det påkrævet efterfølgende at ændre forordning (EU) 2018/1999 for at sikre sammenhæng mellem de to retsakter. Nye bestemmelser, primært vedrørende fastsættelse af nationale bidrag, mekanismer til afhjælpe underopfyldelse og rapporteringsforpligtelser, bør strømlines og overføres til samme forordning, når denne er ændret. Nogle bestemmelser i forordning (EU) 2018/1999 bør muligvis også tages op til fornyet overvejelse i lyset af de foreslåede ændringer i dette direktiv. De yderligere rapporterings- og overvågningskrav bør ikke skabe nye sideløbende rapporteringssystemer, men bør være underlagt den eksisterende overvågnings- og rapporteringsramme i henhold til forordning (EU) 2018/1999.

(125) For at fremme den praktiske gennemførelse af dette direktiv på nationalt, regionalt og lokalt plan bør Kommissionen fortsat støtte udvekslingen af erfaringer om praksis, benchmarking, netværksaktiviteter samt innovativ praksis via en onlineplatform.

🡻 2012/27/EU betragtning 60
(tilpasset)

~~Målet for dette direktiv, nemlig at opfylde Unionens energieffektivitetsmål på 20 % senest i 2020 og bane vejen for yderligere forbedringer af energieffektiviteten efter 2020, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, uden at der træffes yderligere energieffektivitetsforanstaltninger, og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten~~

~~om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.~~

↓ 2018/2002/EU betragtning 45
⇨ nyt

(126) Målene for dette direktiv, nemlig at opfylde Unionens mål for energieffektivitet ~~på 20 % senest i 2020 og på mindst 32,5 % senest i 2030 og~~ ved at bane vejen for yderligere energieffektivitetsforbedringer ~~derefter~~ ⇨ og for klimaneutralitet ⇦, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingernes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

↓ 2012/27/EU betragtning 61
(tilpasset)

(127) For at muliggøre tilpasning til den tekniske udvikling og ændringer i fordelingen af energikilder bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i ⌦ TEUF ⌫ ~~traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde~~ for så vidt angår gennemgangen af de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten, der er fastsat på grundlag af ⌦ nærværende ⌫ direktiv ~~2004/8/EF~~, og i overensstemmelse med værdier, beregningsmetoder, standardkoefficient for primærenergi og krav i bilagene til nærværende direktiv. ~~Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.~~

↓ 2018/2002/EU betragtning 37
(tilpasset)

(128) ~~Med henblik på at gøre det muligt for bilagene til direktiv 2012/27/EU og de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten at blive ajourført er det nødvendigt at udvide de beføjelser, der er delegeret til Kommissionen.~~ Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[100]. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

---

[100] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

↓ 2012/27/EU betragtning 62

(129) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ~~af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser~~[101].

↓ 2012/27/EU betragtning 63 (tilpasset)

~~Alle indholdsmæssige bestemmelser i direktiv 2004/8/EF og direktiv 2006/32/EF bør ophæves, dog ikke artikel 4, stk. 1-4, i og bilag I, III og IV til direktiv 2006/32/EF. Sidstnævnte bestemmelser bør fortsat anvendes indtil fristen for opfyldelsen af målet på 9 %. Artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2010/30/EU, som fastsætter en forpligtelse for medlemsstaterne til at bestræbe sig på kun at købe varer, der har den højeste energieffektivitetsklasse, bør udgå.~~

↓ 2012/27/EU betragtning 64 (tilpasset)

~~Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de nævnte direktiver.~~

⇩ nyt

(130) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af det tidligere direktiv.

↓ 2012/27/EU betragtning 65 (tilpasset)
⇨ nyt

(131) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til ⌦ de i bilag XV, del B, ⌫ ⌦ angivne ⌫ fristerne for gennemførelse

af direktiv⌦ erne ⌫ ~~2004/8/EF og 2006/32/EF~~ i national ret ~~og~~

~~deres anvendelse af dem,~~ .

[101] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

↓ 2012/27/EU betragtning 66 (tilpasset)

~~I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget —~~

↓ 2012/27/EU

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG ENERGIEFFEKTIVITETSMÅL

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 1) (tilpasset)
⇨ nyt

1. Dette direktiv opstiller en fælles ramme af foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i Unionen med henblik på at sikre, at Unionens ~~overordnede 2020-~~ mål for energieffektivitet ~~på 20 % og overordnede 2030-mål for energieffektivitet på mindst 32,5 %~~ ⌦ nås ⌫ ~~nås~~ , og ~~baner vejen for —~~ ⌦ det skaber grundlaget for ⌫ yderligere forbedringer af energieffektiviteten ~~derefter~~.

Dette direktiv fastlægger regler beregnet til at ⇨ gennemføre energieffektivitet på tværs af alle sektorer, ⇦ fjerne hindringer på energimarkedet og overvinde markedssvigt, som hindrer en effektiv forsyning og anvendelse af energi ~~,~~ ~~og kræver~~ ⌦ Det pålægger endvidere ⌫ , at der fastsættes vejledende nationale energieffektivitets~~mål og -~~bidrag for ~~2020 og~~ 2030.

Dette direktiv bidrager til gennemførelsen af princippet om energieffektivitet først ⇨ og bidrager dermed til Unionen som et inklusivt, retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi ⇦.

↓ 2012/27/EU

2. De i dette direktiv fastsatte krav er minimumskrav og er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger skal være forenelige med EU-retten. Fastsætter national lovgivning strengere foranstaltninger, underretter medlemsstaten Kommissionen om denne lovgivning.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) "energi": alle former for energiprodukter, brændsel, varme, vedvarende energi, elektricitet og andre former for energi som defineret i artikel 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008~~ af 22. oktober 2008 om energistatistik~~[102]

⇩ nyt

2) "energieffektivitet først": "energieffektivitet først" som defineret i artikel 2, nr. 18), i forordning (EU) 2018/1999

3) "energisystem": et system, der primært er udformet til at levere energitjenester for at imødekomme slutbrugersektorers efterspørgsel efter energi i form af varme, brændsler og elektricitet

---

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

4~~2~~) "primærenergiforbrug": ⇨ disponibel bruttoenergi ⇦ ~~indenlandsk bruttoforbrug~~, bortset fra ⇨ international maritim bunkring, endeligt ⇦ ikkeenergirelateret~~de~~ ⇨ forbrug ⇦ ~~anvendelser~~ ⇨ og omgivende varme ⇦

5~~3~~) "endeligt energiforbrug": al energi leveret til industri, transport, ⇨ (herunder energiforbrug i den internationale luftfart) ⇦, husholdninger, ⇨ offentlige og private ⇦ tjenesteydelser ⇨ , ~~og~~ landbrug ⇨ , skovbrug og fiskeri samt andre slutbrugere (endelige energiforbrugere). Det omfatter ikke energiforbrug i forbindelse med international maritim bunkring, omgivende varme og leverancer til omformningssektoren, energisektoren og transmissions- og distributionstab (definitionerne i bilag A til forordning (EF) nr. 1099/2008 finder anvendelse) ⇦ ~~Omfatter ikke leverancer til energiomdannelsessektoren og energiindustrien selv~~;

6~~4~~) "energieffektivitet": forholdet mellem resultat i form af ydeevne, tjenesteydelser, varer eller energi og tilførsel i form af energi

7~~5~~) "energibesparelser": en mængde sparet energi, der konstateres ved at måle og/eller anslå forbruget før og efter gennemførelsen af en foranstaltning til forbedring af energieffektiviteten, idet der korrigeres for eksterne forhold, der påvirker energiforbruget

8~~6~~) "forbedring af energieffektiviteten": en forøgelse af energieffektiviteten som følge af teknologiske, adfærdsmæssige og/eller økonomiske ændringer

9~~7~~) "energitjeneste": fysisk gavn, nytteværdi eller gode fremkommet ved at kombinere energi med energieffektiv teknik eller tiltag, der kan omfatte de drifts-, vedligeholdelses- og kontrolaktiviteter, der er nødvendige for at tilvejebringe

---

[102] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1).

tjenesten, som leveres på basis af en kontrakt, og som under normale omstændigheder har vist sig at medføre kontrollerbare forbedringer af energieffektiviteten eller primærenergibesparelser, der kan måles eller anslås

10~~8~~) "offentlige organer": "ordregivende myndigheder" som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU[103] ~~2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter~~[104]

~~9) "statsforvaltningen": alle administrative afdelinger, hvis kompetence dækker hele en medlemsstats område~~

11~~10~~) "samlet nettoetageareal": etageareal i en bygning eller del af en bygning, hvor der anvendes energi til regulering af indeklimaet

---

⇩ nyt

12) "ordregivende myndigheder": ordregivende myndigheder som defineret i henholdsvis artikel 6, stk. 1, artikel 2, nr. 1), og artikel 3, stk. 1, i direktiv 2014/23/EU, direktiv 2014/24/EU og direktiv 2014/25/EU

13) "ordregivende enheder": ordregivende enheder som defineret i henholdsvis direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

14~~11~~) "energiledelsessystem": en samling af elementer, der er indbyrdes forbundne eller påvirker hinanden, og som indgår i en plan med et fastsat mål ⇨ , herunder overvågning af det faktiske energiforbrug, foranstaltninger, der træffes for at øge energieffektiviteten, og måling af fremskridt ⇦

15~~12~~) "europæisk standard": en standard, der er vedtaget af Den Europæiske Standardiseringsorganisation, Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering eller Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation og stillet til rådighed for offentlig brug

16~~13~~) "international standard": en standard, der er vedtaget af Den Internationale Standardiseringsorganisation og gjort offentlig tilgængelig

17~~14~~) "forpligtet part": en energidistributør eller energileverandør i detailleddet ⇨ eller en transmissionssystemoperatør ⇦, der er bundet af den nationale ordning for energispareforpligtelser, jf. artikel 8~~7~~

18~~15~~) "bemyndiget part": en juridisk person, der er tillagt delegerede beføjelser af en regering eller et andet offentligt organ til at udvikle, forvalte eller anvende en finansieringsordning på vegne af regeringen eller et andet offentligt organ

---

103 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

104 ~~EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.~~

19~~16~~) "deltagende part": en virksomhed eller et offentligt organ, der har forpligtet sig til at nå visse mål i henhold til en frivillig aftale eller er omfattet af et nationalt politisk lovgivningsinstrument

20~~17~~) "offentlig gennemførelsesmyndighed": et offentligretligt organ, der har ansvaret for at udføre eller overvåge energi- eller CO_2-beskatning, finansielle ordninger og instrumenter, skattemæssige incitamenter, standarder og normer, energimærkningsordninger eller uddannelse

21~~18~~) "politiktiltag": et lovgivningsmæssigt, finansielt, skattemæssigt, frivilligt eller informationsformidlende instrument, der formelt er oprettet og gennemført i en medlemsstat for at skabe gunstige rammer, krav eller incitamenter, der kan få markedsaktørerne til at levere og købe energitjenester og iværksætte andre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten

22~~19~~) "individuel foranstaltning": en foranstaltning, der medfører kontrollerbare forbedringer af energieffektiviteten, der kan måles eller anslås, og som iværksættes som følge af et politiktiltag

23~~20~~) "energidistributør": en fysisk eller juridisk person, herunder en distributionssystemoperatør, der er ansvarlig for transport af energi med henblik på levering til slutkunder eller til distributionsstationer, der sælger energi til slutkunder

24~~21~~) "distributionssystemoperatør": "distributionssystemoperatør" som defineret i ⌦ artikel 2, nr. 29), i ⌫ direktiv (EU) 2019/944~~direktiv 2009/72/EF~~ ⇨ hvad angår elektricitet, ⇦ og ⌦ artikel 2, nr. 6), i ⌫ direktiv 2009/73/EF ⇨ , hvad angår gas ⇦

25~~22~~) "energileverandør i detailleddet": en fysisk eller juridisk person, der sælger energi til slutkunder

26~~23~~) "slutkunde": en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse

27~~24~~) "leverandør af energitjenester": en fysisk eller juridisk person, der leverer energitjenester eller ~~andre~~ foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten til en slutkundes facilitet eller lokaler

28~~25~~) "energisyn": en systematisk fremgangsmåde, der har til formål at opnå tilstrækkelig viden om ~~den eksisterende~~ energiforbrugsprofilen for en bygning eller gruppe af bygninger, en industri- eller handelsvirksomheds drift eller anlæg eller en privat eller offentlig tjeneste, at identificere og kvantificere ⌦ mulighederne for ⌫omkostningseffektive energibesparelser~~energispare~~ ~~muligheder~~ ⇨ ved at udpege potentialet for omkostningseffektiv anvendelse eller produktion af vedvarende energi ⇦ og at aflægge rapport om resultaterne

~~(26) "små og mellemstore virksomheder" eller "SMV'er": virksomheder som defineret i afsnit I i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF[105]; kategorien mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder omfatter virksomheder, som beskæftiger under 250 personer, og som har en årlig omsætning på højst 50 mio. EUR og/eller en samlet årlig balance på højst 43 mio. EUR.~~

[105] ~~EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.~~

29~~27~~) "kontrakt om energimæssig ydeevne": en kontraktlig ordning mellem modtageren og leverandøren af en foranstaltning til forbedring af energieffektiviteten, som kontrolleres og overvåges under hele kontraktens løbetid, hvor ~~investeringerne (~~arbejdet, leverancerne eller tjenesteydelserne~~)~~ i den samme foranstaltning bliver betalt i forhold til en aftalt grad af forbedring af energieffektiviteten eller et andet aftalt kriterium for den energimæssige ydeevne, f.eks. økonomiske besparelser

30~~28~~) "intelligent målersystem": ~~et elektronisk system, som kan måle energiforbruget med flere informationer end en konventionel måler og sende og modtage data ved hjælp af en form for elektronisk kommunikation~~ ⇨ "intelligent målersystem" som defineret i direktiv (EU) 2019/944 ⇦

31~~29~~) "transmissionssystemoperatør": "transmissionssystemoperatør" som defineret i ⌦ artikel 2, nr. 35), i ⌫ henholdsvis direktiv (EU) 2019/944~~2009/72/EF~~ og direktiv 2009/73/EF ⇨ for elektricitet og gas ⇦

32~~30~~) "kraftvarmeproduktion": samtidig produktion af termisk energi og elektrisk eller mekanisk energi i en og samme proces

33~~31~~) "økonomisk begrundet efterspørgsel": den efterspørgsel, der ikke overstiger behovet for opvarmning eller køling, og som ellers ville kunne imødekommes på markedets betingelser gennem andre energiproduktionsprocesser end kraftvarmeproduktion

34~~32~~) "nyttevarme": varme, der produceres i en kraftvarmeproduktionsproces, med henblik på tilfredsstillelse af en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme eller køling

35~~33~~) "el fra kraftvarmeproduktion": el, der produceres ved en proces, der er knyttet til produktionen af nyttevarme og beregnes i overensstemmelse med metoden i bilag III~~I~~

36~~34~~) "højeffektiv kraftvarmeproduktion": kraftvarmeproduktion, der opfylder kriterierne i bilag III~~II~~

37~~35~~) "samlet effektivitet": den årlige sum af el-, mekanisk energi- og nyttevarmeproduktion divideret med forbruget af brændsel til varmeproduktionen i en kraftvarmeproduktionsproces og til bruttoelektricitets- og mekanisk energiproduktion

38~~36~~) "el/varmeforhold": forholdet mellem el fra kraftvarmeproduktion og nyttevarme ved fuld kraftvarmeproduktion på baggrund af driftsdata for den bestemte enhed

39~~37~~) "kraftvarmeenhed": en enhed, der kan anvendes til kraftvarmeproduktion

40~~38~~) "små kraftvarmeenheder": kraftvarmeenheder med en installeret kapacitet på mindre end 1 MW_e

41~~39~~) "mikrokraftvarmeenhed": kraftvarmeenhed med en maksimal kapacitet på mindre end 50 kW_e

~~(40) "bebyggelsesprocent": forholdet mellem bygningens etageareal og grundarealet i et givet område~~

42~~41~~) "effektiv fjernvarme og fjernkøling": et fjernvarme- eller fjernkølesystem, ~~der anvender mindst 50 % vedvarende energi, 50 % spildvarme, 75 % kraftvarme eller 50 % af en kombination af sådan energi og varme~~⇨ der opfylder de kriterier, som er fastsat i artikel 24 ⇦

43~~42~~) "effektiv opvarmning og køling": en mulighed for opvarmning og køling, som sammenlignet med et grundscenarie, der afspejler en business-as-usual-situation, målbart reducerer den tilførsel af primærenergi, der er påkrævet for på en

omkostningseffektiv måde at forsyne en enhed af leveret energi inden for en relevant systemgrænse som vurderet i den cost-benefit-analyse, som er omhandlet i dette direktiv, under hensyntagen til påkrævet energi i forbindelse med udvinding, omdannelse, transport og distribution

4443) "effektiv individuel opvarmning og køling": en forsyningsmulighed inden for individuel opvarmning og køling, som sammenlignet med effektiv fjernvarme og fjernkøling målbart reducerer den tilførsel af ikkevedvarende primærenergi, der er påkrævet for at forsyne en enhed af leveret energi inden for en relevant systemgrænse, eller som kræver den samme tilførsel af ikkevedvarende primærenergi men til en lavere pris, under hensyntagen til påkrævet energi i forbindelse med udvinding, omdannelse, transport og distribution

---

⇩ nyt

(45) "datacenter": en struktur eller gruppe af strukturer med henblik på central indkvartering, sammenkobling og drift af informationsteknologi- og netværkstelekommunikationsudstyr, der leverer datalagrings-, behandlings- og transporttjenester, samt alle faciliteter og infrastrukturer til strømdistribution og miljøkontrol og den nødvendige modstandsdygtighed og sikkerhed til at sikre den ønskede tilgængelighed af tjenesten

---

🡻 2012/27/EU
⇨ nyt

4644) "omfattende renovering": en renovering, hvis omkostninger overstiger 50 % af investeringsomkostningerne for en ny lignende enhed

4745) "aggregator": ~~en tjenesteleverandør på efterspørgselssiden, der kombinerer flere forbrugerbelastninger af kort varighed med henblik på salg eller bortauktionering på organiserede energimarkeder~~ ⇨ har samme betydning som den, der tillægges begrebet "uafhængig aggregator" i definitionen i artikel 2, nr. 19), i direktiv (EU) 2019/944 ⇦.

⇩ nyt

49) "energifattigdom": en husholdnings manglende adgang til væsentlige energitjenester, der understøtter en ordentlig leve- og sundhedsstandard, herunder tilstrækkelig opvarmning, køling, belysning og energi til elapparater, i den relevante nationale kontekst, eksisterende socialpolitik og andre relevante politikker

50) "slutbruger": en fysisk eller juridisk person, der køber opvarmning, køling eller varmt brugsvand til eget brug, eller en fysisk eller juridisk person, der bebor en individuel bygning eller enhed i en ejendom med flere lejligheder eller bygninger til flere formål, som forsynes med opvarmning, køling eller varmt brugsvand fra en central kilde, og som ikke har en direkte eller individuel kontrakt med energileverandøren

52) "skæv incitamentfordeling": manglende retfærdig og rimelig fordeling af finansielle forpligtelser og belønninger i forbindelse med investeringer i energieffektivitet blandt de berørte aktører, f.eks. ejere og lejere eller de forskellige ejere af

bygningsenheder eller ejere og lejere eller forskellige ejere af ejendomme med flere lejligheder eller bygninger til flere formål.

Artikel 3

Princippet om "energieffektivitet først"

1. I overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først sikrer medlemsstaterne, at der tages hensyn til energieffektivitetsløsninger i forbindelse med planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger vedrørende følgende sektorer:

a) energisystemer og

b) sektorer uden for energisektoren, hvis disse sektorer har en indvirkning på energiforbruget og energieffektiviteten.

2. Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af princippet om energieffektivitet først kontrolleres af de relevante enheder, i det omfang politik, planlægning og investeringsbeslutninger er underlagt krav om godkendelse og overvågning.

3. Ved anvendelsen af princippet om energieffektivitet først skal medlemsstaterne:

a) fremme og, hvor der er behov for cost-benefit-analyser, sikre anvendelsen af cost-benefit-metoder, der gør det muligt at foretage en korrekt vurdering af de generelle fordele ved energieffektivitetsløsninger ud fra et samfundsmæssigt perspektiv

b) udpege en enhed, der er ansvarlig for at overvåge anvendelsen af princippet om energieffektivitet først samt planlægningens, politikkers og investeringsbeslutningers indvirkning på energiforbrug og energieffektivitet

c) rapportere til Kommissionen som led i de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999 om, hvordan der på nationalt og regionalt plan er taget hensyn til princippet i forbindelse med planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger i relation til de nationale og regionale energisystemer.

↓ 2012/27/EU

Artikel ~~43~~ 42

Energieffektivitetsmål

⇩ nyt

1. Medlemsstaterne sikrer i fællesskab en reduktion af energiforbruget på mindst 9 % i 2030 i forhold til fremskrivningerne i referencescenariet fra 2020, således at Unionens endelige energiforbrug ikke overstiger 787 Mtoe, og Unionens primærenergiforbrug i 2030 ikke overstiger 1 023 Mtoe i 2030[106].

---

[106] Unionens energieffektivitetsmål blev oprindeligt fastsat og beregnet ved hjælp af fremskrivningerne i referencescenariet fra 2007 for 2030 som grundscenarie. Ændringen i Eurostats metode til beregning af energibalancen og forbedringerne i de efterfølgende modelfremskrivninger nødvendiggør en ændring af grundscenariet. Ved at anvende samme tilgang til at fastsætte målet, dvs. at sammenholde det med de

↓ 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

2~~1~~. Hver medlemsstat fastsætter ~~et vejledende~~ nationalet~~t~~ energieffektivitets ~~mål på grundlag af enten primærenergiforbrug eller~~ ⇨ bidrag for ⇦ endeligt energiforbrug~~,~~ ⌦ og ⌫ primær ~~energibesparelser eller endelige~~ energi ~~besparelser eller energiintensitet~~ ⇨ forbrug med henblik på i fællesskab at nå det bindende EU-mål, som er fastsat i stk. 1 ⇦. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse ~~mål~~ ⇨ bidrag tillige med et vejledende forløb for disse bidrag ⇦ ~~i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, og bilag XIV, del 1~~ ⇨ som led i ajourføringerne af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999 og som led i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner som omhandlet i og i overensstemmelse den procedure, der er fastsat i artikel 3 og 7-12 i forordning (EU) 2018/1999 ⇦. I forbindelse med underretningen skal ~~de~~ ⌦ medlemsstaterne ⌫ ~~også udtrykke disse mål i form af et absolut tal for primærenergiforbruget og det endelige energiforbrug i 2020 og~~ ⇨ anvende den formel, som er fastsat i bilag I til dette direktiv, og ⇦ forklare, hvordan og på grundlag af hvilke data ~~dette~~ ⇨ disse bidrag ⇦ er blevet beregnet.

⇩ nyt

Medlemsstaterne angiver også andelene af energiforbruget i slutanvendelsessektorerne som fastlagt i forordning (EF) nr. 1099/2008 om energistatistik, herunder industri-, bolig-, service- og transportsektoren, i deres nationale energieffektivitetsbidrag. Prognoser for energiforbruget inden for informations- og kommunikationsteknologi (IKT) skal også angives.

↓ 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

⌦ Ved ⌫ ~~Ved~~ fastsættelsen af disse ~~mål~~ ⇨ bidrag ⇦ tager medlemsstaterne hensyn til:

↓ 2013/12/EU artikel 1 og punkt a) i bilaget
⇨ nyt

a) at Unionens energiforbrug i ⇨ 2030 ⇦ ~~2020~~ maksimalt må være ~~1 483~~ ⇨ 787 Mtoe endeligt energiforbrug eller maksimalt 1 023 ⇦ Mtoe primærenergi ~~eller maksimalt 1 086 Mtoe endelig energi~~ ⇨ forbrug ⇦

fremtidige fremskrivninger af grundscenariet, fastsættes ambitionen for Unionens energieffektivitetsmål for 2030 i forhold til fremskrivningerne i referencescenariet fra 2020 for 2030, der afspejler de nationale bidrag fra de nationale energi- og klimaplaner. Med dette ajourførte grundscenarie vil Unionen skulle øge sit ambitionsniveau for energieffektivitet yderligere med mindst 9 % i 2030 i forhold til indsatsniveauet under referencescenariet fra 2020. Den nye metode til at udtrykke ambitionsniveauet for Unionens mål påvirker ikke det faktiske niveau for den nødvendige indsats.

↓ 2012/27/EU (tilpasset)

b) de foranstaltninger, der er fastsat i dette direktiv

~~c) de foranstaltninger, der er vedtaget for at nå de nationale energisparemål vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2006/32/EF, og~~

c~~d~~) andre foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i medlemsstaterne og på EU-plan~~.~~

~~Når medlemsstaterne fastsætter disse mål, kan de endvidere tage hensyn til nationale forhold, der påvirker primærenergiforbruget, herunder:~~

⇩ nyt

d) alle relevante faktorer, der påvirker effektivitetsindsatsen, f.eks.:

i. det fælles ambitionsniveau, der er nødvendigt for at nå klimamålene

ii. den rimelige fordeling af indsatsen i hele Unionen

iii. økonomiens energiintensitet

↓ 2012/27/EU

iv~~a~~) resterende potentiale for omkostningseffektive energibesparelser

⇩ nyt

e) andre nationale forhold, der påvirker energiforbruget, navnlig:

↓ 2012/27/EU
⇨ nyt

i~~b~~) udviklingen i og prognoser for BNP

ii~~c~~) ændringer i import og eksport af energi ⇨ , udviklingen i energimikset og ibrugtagning af nye bæredygtige brændsler ⇦

iii~~d~~) udviklingen inden for alle former for vedvarende energikilder, atomenergi, CO_2-opsamling og -lagring, og

iv) dekarbonisering af energiintensive industrier.

~~e) tidlige foranstaltninger~~

↓ 2013/12/EU artikel 1 og punkt b) i bilaget (tilpasset)

~~2. Senest den 30. juni 2014 vurderer Kommissionen de fremskridt, der er opnået, og om det er sandsynligt, at Unionen kan nå ned på et energiforbrug på maksimalt 1 483 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 1 086 Mtoe endelig energi i 2020.~~

↓ 2012/27/EU (tilpasset)

3. I forbindelse med den i stk. 2 nævnte gennemgang skal Kommissionen:

a) sammenlægge de nationale vejledende energieffektivitetsmål, som medlemsstaterne har indberettet

b) vurdere, hvorvidt summen af disse mål kan betragtes som en pålidelig rettesnor for, om Unionen som helhed er på rette spor, under hensyntagen til evalueringen af den første årlige rapport i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, og evalueringen af de nationale energieffektivitetshandlingsplaner i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2

c) tage hensyn til yderligere analyser, der følger af:

i) en vurdering af fremskridtene med hensyn til energiforbrug og energiforbruget i forhold til den økonomiske aktivitet på EU-plan, herunder fremskridt med hensyn til effektiviteten i energiforsyningen i medlemsstater, der har baseret deres nationale vejledende mål på endeligt energiforbrug eller endelige energibesparelser, bl.a. fremskridt som følge af disse medlemsstaters overholdelse af dette direktivs kapitel III

ii) resultater af modelberegninger i forbindelse med fremtidige tendenser for energiforbrug på EU-plan

---

↓ 2013/12/EU artikel 1 og punkt c) i bilaget (tilpasset)

d) sammenligne resultaterne i henhold til litra a)-c) med størrelsen af det energiforbrug, der ville være nødvendigt for at nå ned på et energiforbrug på maksimalt 1483 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 1086 Mtoe endelig energi i 2020.

↓ 2019/504 artikel 1

5. Hver medlemsstat fastsætter vejledende nationale energieffektivitetsbidrag til Unionens 2030-mål som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1, i overensstemmelse med artikel 4 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999[107]. Ved fastsættelsen af disse bidrag tager medlemsstaterne hensyn til, at Unionens energiforbrug i 2030 maksimalt må være 1 128 Mtoe primærenergi og/eller maksimalt 846 Mtoe endelig energi. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bidrag som en del af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner som omhandlet i og i overensstemmelse med proceduren i henhold til artikel 3 og artikel 7-12 i forordning (EU) 2018/1999.

---

[107] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

⇩ nyt

3. Hvis Kommissionen på grundlag af sin vurdering i henhold til artikel 29, stk. 1 og 3, i forordning (EU) 2018/1999 konkluderer, at der ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt med hensyn til at opfylde energieffektivitetsbidragene, sikrer de medlemsstater, der ligger over deres vejledende forløb, jf. nærværende artikels stk. 2, at der gennemføres yderligere foranstaltninger senest et år efter datoen for modtagelsen af Kommissionens vurdering for at sikre, at de kommer tilbage på rette spor til at yde deres energieffektivitetsbidrag. Disse yderligere foranstaltninger omfatter, men er ikke begrænset til, følgende foranstaltninger:

a. nationale foranstaltninger, der giver yderligere energibesparelser, herunder styrket projektudviklingsbistand til gennemførelse af energieffektivitetsfremmende foranstaltninger

b. forøgelse af energispareforpligtelsen i artikel 8

c. tilpasning af forpligtelsen for den offentlige sektor

d. ydelse af et frivilligt finansielt bidrag til den nationale energieffektivitetsfond, jf. artikel 25, eller et andet finansieringsinstrument, der er øremærket til energieffektivitet, hvor de årlige finansielle bidrag skal svare til de investeringer, der er nødvendige for at nå det vejledende forløb.

Hvis en medlemsstat ligger over sit vejledende forløb, jf. denne artikels stk. 2, medtager den i sin integrerede nationale energi- og klimastatusrapport i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999 en redegørelse for, hvordan den vil dække efterslæbet for at sikre, at dens nationale energieffektivitetsbidrag nås.

Kommissionen vurderer, om de nationale foranstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, er tilstrækkelige til at nå Unionens energieffektivitetsmål. Hvis de nationale foranstaltninger vurderes at være utilstrækkelige, foreslår Kommissionen i det relevante omfang foranstaltninger og udøver sin beføjelse på EU-plan ud over disse henstillinger for navnlig at sikre, at Unionens 2030-mål for energieffektivitet opfyldes.

4. Kommissionen vurderer senest den 31. december 2026 eventuelle metoderelaterede ændringer i de data, der indberettes i henhold til forordning (EF) nr. 1099/2008 om energistatistik, hvad angår metoden til beregning af energibalancen og i energimodellerne for europæisk energianvendelse og foreslår om nødvendigt tekniske justeringer af beregningen af Unionens 2030-mål med henblik på at opretholde det ambitionsniveau, som er fastsat i nærværende artikels stk. 1.

🡻 2018/2002 artikel 1, nr. 2)

~~6. Kommissionen vurderer Unionens overordnede 2030-mål for energieffektivitet, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, med henblik på senest i 2023 at forelægge et lovgivningsforslag om at opjustere disse mål i tilfælde af væsentlige nedbringelser af omkostningerne som følge af den økonomiske eller teknologiske udvikling eller om nødvendigt for at opfylde Unionens internationale forpligtelser med hensyn til dekarbonisering.~~

↓ 2012/27/EU (tilpasset)

KAPITEL II

~~*EFFEKTIVITET I ENERGIANVENDELSEN*~~ ⌦ DEN OFFENTLIGE SEKTORS ROLLE SOM FORBILLEDE ⌫

⇩ nyt

Artikel 5

Den offentlige sektors førende rolle med hensyn til energieffektivitet

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle offentlige organers samlede endelige energiforbrug under et reduceres med mindst 1,7 % hvert år sammenlignet med året X-2 (hvor X er det år, hvor dette direktiv træder i kraft).

Medlemsstaterne kan tage hensyn til klimavariationer i medlemsstaten, når de beregner deres offentlige organers endelige energiforbrug.

2. Medlemsstaterne medtager i deres nationale energi- og klimaplaner og ajourføringer heraf i henhold til forordning (EU) 2018/1999 en liste over offentlige organer, der skal bidrage til at opfylde forpligtelsen i nærværende artikels stk. 1, og angiver den reduktion af energiforbruget, som hver af dem skal opnå, og de foranstaltninger, de planlægger at gennemføre til dette formål. Som led i medlemsstaternes integrerede nationale energi- og klimarapporter i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999 aflægger de rapport til Kommissionen om den opnåede årlige reduktion af det endelige energiforbrug.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de regionale og lokale myndigheder fastsætter specifikke energieffektivitetsforanstaltninger i deres dekarboniseringsplaner efter høring af interessenter og offentligheden, herunder de særlige grupper med en relativt større risiko for at blive ramt af energifattigdom, eller som er mere udsatte over for virkningerne heraf, såsom kvinder, personer med handicap, ældre, børn og personer med racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund.

4. Medlemsstaterne støtter offentlige organer i forbindelse med udbredelsen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder på regionalt og lokalt plan, ved at udstikke retningslinjer, der fremmer kompetenceopbygning og uddannelsesmuligheder samt tilskynder til samarbejde mellem offentlige organer.

5. Medlemsstaterne tilskynder offentlige organer til at tage hensyn til CO_2-emissioner over hele livscyklussen for deres offentlige organers investeringer og politiske aktiviteter.

↓ 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

Artikel 6~~5~~

Offentlige organers bygninger som forbillede

1. Uden at det berører artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU[108], sikrer hver medlemsstat, at ⇨ mindst ⇦ 3 % af det samlede etageareal i opvarmede og/eller nedkølede bygninger, der ejes ~~og benyttes~~ af ~~dens statsforvaltning~~ ⇨ offentlige organer ⇦, ~~fra den 1. januar 2014~~ renoveres hvert år, så de ⇨ mindst ⇦ ~~som minimum opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, som den pågældende medlemsstat har fastsat~~ ⇨ omdannes til næsten energineutrale bygninger ⇦ i ~~medfør af~~ ⌦ henhold til ⌫ artikel ~~4~~ ⇨ 9 ⇦ i direktiv 2010/31/EU.

Hvis offentlige organer benytter en bygning, som de ikke ejer, skal de så vidt muligt udøve deres kontraktlige rettigheder og tilskynde ejeren af bygningen til at renovere bygningen til en næsten energineutral bygning i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2010/31/EU. Når offentlige myndigheder indgår en ny kontrakt om at benytte en bygning, som de ikke ejer, skal de tilstræbe, at bygningen henhører under de to bedste energieffektivitetsklasser på energiattesten.

~~De 3 % beregnes af det samlede etageareal i bygninger med et samlet nettoetageareal på mere end 500 m², som ejes og benyttes af statsforvaltningen i den pågældende medlemsstat, og som den 1. januar det pågældende år ikke overholder de nationale mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er fastsat i medfør af artikel 4 i direktiv 2010/31/EU. Den nævnte tærskel nedsættes til 250 m² fra den 9. juli 2015.~~

~~Kræver en medlemsstat, at forpligtelsen til hvert år at renovere 3 % af det samlede etageareal udvides til at omfatte etageareal, der ejes og benyttes af administrative afdelinger på et lavere niveau end statsforvaltningen, skal de 3 %~~ ⇨ De 3 % ⇦ beregnes af det samlede etageareal i bygninger ⌦ , der har ⌫~~med~~ et samlet nettoetageareal på ~~mere end 500 m² og fra den of 9. juli 2015,~~ mere end 250 m², som ejes ~~og benyttes~~ af ~~statsforvaltningen og af disse administrative afdelinger~~ ⇨ offentlige organer ⇦ i den pågældende medlemsstat, ⌦ og som ⌫ ~~og som~~ den 1. januar ~~det pågældende år ikke overholder de nationale mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er fastsat i medfør af artikel 4 i direktiv 2010/31/EU~~ ⇨ 2024 ikke er næsten energineutrale bygninger ⇦.

~~Medlemsstaterne kan, når de gennemfører foranstaltninger til gennemgribende renovering af statslige bygninger i overensstemmelse med første afsnit, vælge at tage bygningen som helhed i betragtning, herunder klimaskærmen, udstyr, drift og vedligeholdelse.~~

~~Medlemsstaterne forlanger, at de statslige bygninger, der har den dårligste energimæssige ydeevne, prioriteres højest i forbindelse med energieffektivitetsforanstaltninger, når det er omkostningseffektivt og teknisk gennemførligt.~~

~~2. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte eller anvende kravene i stk. 1 på følgende kategorier af bygninger:~~

[108] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

~~a) bygninger, der er officielt beskyttet som en del af et særligt udpeget miljø eller på grund af deres særlige arkitektoniske eller historiske værdi, for så vidt overholdelse af visse mindstekrav til energimæssig ydeevne ville indebære en uacceptabel ændring af deres karakter eller udseende~~

~~b) bygninger, der ejes af de væbnede styrker eller statsforvaltningen og anvendes til nationale forsvarsformål, med undtagelse af indkvarteringsbygninger med enkeltværelser eller kontorbygninger til de væbnede styrker og andet personale, der er ansat af forsvarsmyndighederne~~

~~c) bygninger, der anvendes til gudstjenester og religiøse formål.~~

~~3. Renoverer en medlemsstat i et givet år mere end 3 % af det samlede etageareal i statslige bygninger, kan den medregne overskuddet i den årlige renoveringsprocent for et af de tre foregående eller tre efterfølgende år.~~

2~~4~~. Medlemsstaterne kan i den årlige renoveringsprocent for ~~statslige~~ bygninger medregne nye bygninger, der benyttes og ejes som erstatning for ⇨ offentlige organers ⇦ bestemte ~~statslige~~ bygninger, der er nedrevet inden for de to foregående år, ~~eller bygninger, der er solgt, nedrevet eller taget ud af brug inden for de to foregående år på grund af mere intensiv brug af andre bygninger~~. Sådanne fritagelser finder kun anvendelse, hvis de vil være mere omkostningseffektive og bæredygtige målt på de opnåede besparelser på energi og CO_2-livscyklusemissioner i forhold til at renovere sådanne bygninger. Hver medlemsstat fastlægger klare generelle kriterier, metoder og procedurer til at udpege sådanne ekstraordinære tilfælde og offentliggør disse.

3~~5~~. Med henblik på ⇨ denne artikel ⇦ ~~stk. 1~~, ~~udarbejder~~ ~~og~~ offentliggør medlemsstaterne ~~senest den 31. december 2013~~ en fortegnelse over ⇨ offentlige organers ⇦ opvarmede og/eller afkølede ~~statslige~~ bygninger med et samlet nettoetageareal ~~på mere end 500 m² og fra den 9. juli 2015~~ ⌦ på mere end ⌫ ~~på mere end~~ 250 m², ~~undtagen bygninger fritaget på grundlag af stk. 2~~. ⇨ Denne fortegnelse ajourføres mindst én gang om året. ⇦ Fortegnelsen skal ⇨ mindst ⇦ indeholde følgende oplysninger:

a) etagearealet i m² ~~og~~

b) den enkelte bygnings energi ⇨ attest ⇦ ~~mæssige ydeevne eller relevante energidata~~ ⇨ udstedt i overensstemmelse med artikel 12 i direktiv 2010/31/EU ⇦.

~~6. Med forbehold af artikel 7 i direktiv 2010/31/EU kan medlemsstaterne vælge en alternativ tilgang til nærværende artikels stk. 1-5, hvorved de træffer andre omkostningseffektive foranstaltninger, herunder gennemgribende renoveringer og foranstaltninger til ændring af beboernes adfærd, med henblik på senest i 2020 at opnå energibesparelser i relevante bygninger, der ejes og benyttes af statsforvaltningen, som mindst svarer til det, der kræves i henhold til stk. 1, idet der aflægges rapport på årsbasis.~~

~~I forbindelse med den alternative tilgang kan medlemsstaterne foretage et skøn over de energibesparelser, som stk. 1-4 ville give, ved anvendelse af passende standardværdier for energiforbruget for referencebygninger tilhørende statsforvaltningen før og efter renovering og ifølge skøn over bygningsmassens areal. Kategorierne af referencebygninger tilhørende statsforvaltningen skal være repræsentative for bygningsmassen for sådanne bygninger.~~

~~Medlemsstater, der benytter den alternative tilgang, underretter senest den 31. december 2013 Kommissionen om de alternative foranstaltninger, de påtænker at vedtage, og dokumenterer, hvordan de vil opnå en tilsvarende forbedring i den energimæssige ydeevne for bygninger, der ejes af statsforvaltningen.~~

~~7. Medlemsstaterne opfordrer offentlige organer, bl.a. på regionalt og lokalt plan, og offentligretlige organisationer inden for socialt boligbyggeri til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur:~~

~~a) at vedtage en energieffektivitetsplan, fritstående eller som del af en bredere klima- eller miljøplan, med konkrete energispare- og energieffektivitetsmål og foranstaltninger i overensstemmelse med den rolle som forbillede, som statslige bygninger spiller, jf. stk. 1, 5 og 6~~

~~b) at etablere et energiledelsessystem, herunder energisyn, som en del af gennemførelsen af deres plan~~

~~c) når det er hensigtsmæssigt, at benytte energitjenesteselskaber og kontrakter om energimæssig ydeevne til finansiering af renoveringer og gennemføre planer for at bibeholde eller forbedre energieffektiviteten på lang sigt.~~

Artikel 7~~6~~

⌦ Offentlige udbud ⌫ ~~Offentlige organers indkøb~~

1. Medlemsstaterne sikrer, at ~~statsforvaltningen~~ ⇨ ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ved indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner med en værdi, der svarer til eller overstiger tærskelværdierne i artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 4 i direktiv 2014/24/EU og artikel 15 i direktiv 2014/25/EU, ⇦ kun køber produkter, tjenesteydelser ⇨ , bygninger og bygværker ⇦ ~~og bygninger~~ , der opfylder høje krav til energieffektivitet~~, for så vidt dette er i overensstemmelse med omkostningseffektivitet, økonomisk gennemførlighed, bæredygtighed generelt, teknisk egnethed samt tilstrækkelig konkurrence, jf. bilag III~~ ⌦ i overensstemmelse med de krav, der er omhandlet i bilag IV ⌫ ⌦ til dette direktiv ⌫.

~~Forpligtelsen i første afsnit finder anvendelse på kontrakter om offentlige organers indkøb af produkter, tjenesteydelser og bygninger, for så vidt sådanne kontrakter har en værdi, som er lig med eller højere end de tærskler, der er fastsat i artikel 4 i direktiv 2004/18/EF.~~

⇩ nyt

Medlemsstaterne sikrer også, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ved indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner med en værdi, der svarer til eller overstiger de i første afsnit nævnte tærskelværdier, anvender princippet om energieffektivitet først, jf. artikel 3 i dette direktiv, herunder for offentlige kontrakter og koncessioner, for hvilke der ikke er fastsat specifikke krav i bilag IV.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

2. Forpligtelsen i stk. 1 finder kun anvendelse på de væbnede styrkers kontrakter, i det omfang dens anvendelse ikke skaber nogen konflikt med arten af og det primære mål med de væbnede styrkers aktiviteter. Forpligtelsen finder ikke anvendelse på kontrakter om levering af militært materiel som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF~~ af 13.~~

~~juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet~~[109].

3. ~~Medlemsstaterne tilskynder offentlige organer, herunder på regionalt og lokalt niveau, til under behørig hensyntagen til deres respektive beføjelser og administrative struktur og med statsforvaltningen som forbillede kun at købe produkter, tjenesteydelser og bygninger, der opfylder høje krav til energieffektivitet.~~ ⇨ Uanset dette direktivs artikel 24, stk. 4, ⇦ ~~Medlemsstaterne tilskynder offentlige organer~~ ⇨ sørger medlemsstaterne for, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder skal ⇦ ~~ved udbud af kontrakter vedrørende tjenesteydelser med et betydeligt energiindhold at~~ vurdere ~~muligheden for~~ ⇨ gennemførligheden af ⇦ at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne, som fører til langsigtede energibesparelser ⇨ , ved udbud af kontrakter vedrørende tjenesteydelser med et betydeligt energiindhold. ⇦

4. Med forbehold af stk. 1 kan medlemsstaterne, når de køber en produktpakke, der ⌦ fuldt ud ⌫~~som helhed~~ er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369[110] ~~direktiv 2010/30/EU~~, kræve, at den samlede energieffektivitet går forud for energieffektiviteten for de enkelte produkter i pakken, ved at købe den produktpakke, der opfylder kriteriet om at tilhøre den højeste energieffektivitetsklasse.

⇩ nyt

5. Medlemsstaterne kan pålægge ordregivende myndigheder og ordregivende enheder, hvor det er relevant, at tage hensyn til generelle aspekter vedrørende bæredygtighed, sociale forhold, miljø og cirkulær økonomi i forbindelse med udbudspraksis med henblik på at nå Unionens mål om dekarbonisering og nulforurening. Hvor det er relevant og i overensstemmelse med kravene i bilag IV pålægger medlemsstaterne de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder at tage hensyn til Unionens kriterier for grønne offentlige indkøb.

For at sikre gennemsigtighed i anvendelsen af energieffektivitetskrav i udbudsproceduren offentliggør medlemsstaterne oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter med en værdi, der svarer til eller overstiger de tærskler, der er nævnt i stk. 1. De ordregivende myndigheder kan beslutte at pålægge tilbudsgivere at oplyse om nye bygningers globale opvarmningspotentiale i hele livscyklussen og kan gøre disse oplysninger offentligt tilgængelige med henblik på kontrakterne, navnlig for nye bygninger med et etageareal på over 2 000 kvadratmeter.

Medlemsstaterne støtter ordregivende myndigheder og ordregivende enheder med hensyn til udbredelsen af energieffektivitetskrav, herunder på regionalt og lokalt plan, ved at tilvejebringe klare regler og retningslinjer, herunder metoder til at vurdere livscyklusomkostninger samt miljøpåvirkninger og -omkostninger, oprette kompetencecentre,

109 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 7).

110 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).

tilskynde til samarbejde mellem ordregivende myndigheder, også på tværs af landegrænserne, og anvende samlede udbud og digitale udbud, hvis det er muligt.

6. Medlemsstaterne fastsætter love og reguleringsmæssige bestemmelser samt administrativ praksis for offentlige indkøb og årlig budgettering og regnskabsføring, som er nødvendig for at sikre, at de enkelte ordregivende myndigheder ikke afholder sig fra at foretage investeringer i forbedring af energieffektiviteten og fra at benytte kontrakter om energimæssig ydeevne og mekanismer til tredjepartsfinansiering på langsigtet kontraktlig basis.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

7.~~b)~~ ⇨ Medlemsstaterne fjerner reguleringsmæssige og ikkereguleringsmæssige hindringer for energieffektivitet, navnlig hvad angår ⇦ love og reguleringsmæssige bestemmelser samt administrativ praksis for offentlige indkøb og årlig budgettering og regnskabsføring med henblik på at sikre, at de enkelte offentlige organer ikke afholder sig fra at foretage investeringer i forbedring af energieffektiviteten ~~og minimering af de forventede livscyklusomkostninger~~ og fra at benytte indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne og ~~andre~~ mekanismer til tredjepartsfinansiering på langsigtet kontraktlig basis.

⇩ nyt

Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at imødegå hindringerne for at indføre forbedringer af energieffektiviteten som led i de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999.

🡻 2018/2002 artikel 1, nr. 3) (tilpasset)
⇨ nyt

KAPITEL III

⌦ EFFEKTIVITET I ENERGIANVENDELSEN ⌫

Artikel ~~8~~7

Energispareforpligtelse

1. Medlemsstaterne skal opnå kumulative energibesparelser i slutanvendelserne svarende til mindst:

a) nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 på 1,5 % af det årlige energisalg til slutkunder målt i mængde i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2013. Energisalg målt i mængde, der anvendes til transport, kan udelukkes helt eller delvis fra denne beregning

b) nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2021 til den 31. december ~~2030~~ ⇨ 2023 ⇦ på 0,8 % af det årlige endelige energiforbrug målt i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019. Som en undtagelse fra dette krav skal Cypern og Malta opnå nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2021 til den 31. december ~~2030~~ ⇨ 2023 ⇦ svarende til 0,24 % af det årlige endelige

energiforbrug målt i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019.

⇩ nyt

c) nye besparelser hvert år fra den 1. januar 2024 til den 31. december 2030 på 1,5 % af det årlige endelige energiforbrug målt i gennemsnit over treårsperioden forud for den 1. januar 2020.

🡻 2018/2002 artikel 1, nr. 3) (tilpasset)
⇨ nyt

Medlemsstaterne beslutter, hvordan den beregnede mængde af nye besparelser fordeles over de i første afsnit, litra a) , b) og ~~b)~~⇨ c) ⇦, omhandlede perioder, forudsat at de krævede samlede kumulative energibesparelser i slutanvendelserne er blevet opnået ved slutningen af hver forpligtelsesperiode.

Medlemsstaterne skal fortsætte med at opnå nye årlige besparelser i overensstemmelse med ~~første afsnit, litra b),~~ ⇨ den besparelsesprocent, der er angivet i første afsnit, litra c) ⇦ for tiårsperioder efter 2030~~, medmindre det i Kommissionens gennemgang, som skal finde sted senest i 2028 og hvert tiende år derefter, konkluderes, at dette ikke er nødvendigt for at nå Unionens langsigtede energi- og klimamål for 2050~~.

2. Medlemsstaterne opnår den mængde energibesparelser, som er krævet i henhold til denne artikels stk. 1, ved enten at indføre en ordning for energispareforpligtelser som omhandlet i artikel 9~~7a~~ eller ved at vedtage alternative politiktiltag som omhandlet i artikel 10~~7b~~. Medlemsstaterne kan kombinere en ordning for energispareforpligtelser med alternative politiktiltag. Medlemsstaterne sikrer, at de energibesparelser, som følger af de i artikel 9~~7a~~ og 10~~7b~~ og artikel 28, stk. 11~~20, stk. 6~~, omhandlede politiktiltag, beregnes i overensstemmelse med bilag V.

⇩ nyt

3. Medlemsstaterne gennemfører ordninger for energispareforpligtelser, alternative politiktiltag eller en kombination heraf eller programmer eller foranstaltninger, der finansieres via en national energisparefond, som en prioritet blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Medlemsstaterne sikrer, at politiktiltag, der gennemføres i henhold til denne artikel, ikke har ugunstige virkninger for disse personer. Hvor det er relevant, gør medlemsstaterne bedst mulig brug af finansiering, herunder offentlig finansiering, finansieringsfaciliteter, der er etableret på EU-plan, og indtægter fra kvoter i henhold til artikel 22, stk. 3, litra b), med henblik på at fjerne ugunstige virkninger og sikre en retfærdig og inklusiv energiomstilling.

Ved udformningen af sådanne politiktiltag tager medlemsstaterne hensyn til og fremmer VE-fællesskabers og borgerenergifællesskabers rolle i og deres bidrag til gennemførelsen af disse politiktiltag.

Medlemsstaterne skal opnå en andel af den påkrævede mængde kumulative energibesparelser i slutanvendelserne blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Denne andel skal mindst svare til den

andel af husholdninger, som befinder sig i energifattigdom ifølge vurderingen i deres nationale energi- og klimaplan, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, litra d), i forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning. Hvis en medlemsstat ikke har meddelt andelen af husholdninger, som ifølge vurderingen i den nationale energi- og klimaplan er ramt af energifattigdom, skal andelen af den påkrævede mængde kumulative energibesparelser i slutanvendelserne blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, mindst svare til den aritmetiske gennemsnitlige andel af følgende indikatorer for 2019 eller, hvor den ikke foreligger for 2019, til den lineære ekstrapolering af værdierne heraf for de seneste tre år, som er til rådighed:

a) Manglende evne til at opvarme boligen tilstrækkeligt (Eurostat, SILC [ilc_mdes01])

b) Restancer med betaling af forsyningsregninger (Eurostat, SILC, [ilc_mdes07]) og

c) Forbrugsudgifternes struktur opdelt på indkomstkvintil og COICOP-forbrugsformål (Eurostat, HBS, [hbs_str_t223], data for [CP045] Elektricitet, gas og andre brændsler).

4. Medlemsstaterne medtager oplysninger om de anvendte indikatorer, den aritmetiske gennemsnitlige andel og resultatet af de politiktiltag, der er fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 3, i ajourføringerne af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, jf. artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999, i deres efterfølgende integrerede nationale energi- og klimaplaner i medfør af artikel 3 og 7-12 i forordning (EU) 2018/1999 og de respektive statusrapporter i overensstemmelse med artikel 17 i nævnte forordning.

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 3) (tilpasset)
⇨ nyt

5. Medlemsstaterne kan medregne energibesparelser, der skyldes politiktiltag, uanset om de er indført senest den 31. december 2020 eller efter nævnte dato, forudsat at disse tiltag fører til nye individuelle foranstaltninger, som gennemføres efter den 31. december 2020. ⇨ Energibesparelser opnået i en forpligtelsesperiode medregnes ikke i den krævede mængde af energibesparelser for de tidligere forpligtelsesperioder, der er fastsat i stk. 1. ⇦

6~~2~~. Forudsat at medlemsstaterne mindst opnår deres kumulative energispareforpligtelse i slutanvendelserne som omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b), kan de beregne den krævede mængde af energibesparelser ⇨ , der er nævnt i stk. 1, første afsnit, litra b), ⇦ ~~ved~~ på en eller flere af følgende måder:

a) anvendelse af en årlig besparelsesprocent på energisalg til slutkunder eller på det endelige energiforbrug målt i gennemsnit over den seneste treårsperiode forud for den 1. januar 2019

b) hel~~t~~ eller delvis udelukkelse af energi anvendt til transport fra det beregningsmæssige grundscenarie

c) gøren brug af en af mulighederne i stk. 4.

7~~3~~. Hvis medlemsstaterne gør brug af ⌦ nogen af ⌫ mulighederne i stk. ~~2, første afsnit, litra a), b) eller c)~~ ⇨ 6 angående de energibesparelser, der er nævnt i stk. 1, første afsnit, litra b) ⇦, fastsætter de:

a) deres egen årlige besparelsesprocent, som vil blive anvendt ved beregningen af deres kumulative energibesparelser i slutanvendelserne, og som skal sikre, at den endelige

mængde af deres nettoenergibesparelser ikke er lavere end den, der kræves i henhold til stk. 1, første afsnit, litra b), ~~og~~

b) deres eget beregningsmæssige grundscenarie, der helt eller delvis kan udelukke energi anvendt til transport.

8~~4~~. Med forbehold af stk. 9 kan hver medlemsstat:

a) udføre den beregning, der kræves i henhold til stk. 1, første afsnit, litra a), under anvendelse af satsen 1 % i 2014 og 2015, 1,25 % i 2016 og 2017 og 1,5 % i 2018, 2019 og 2020

b) fra beregningen udelukke hele eller en del af salget af energi målt i mængde, for så vidt angår den i stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede forpligtelsesperiode, eller det endelige energiforbrug, for så vidt angår den i nævnte afsnits litra b) omhandlede forpligtelsesperiode, der anvendes til de industrielle aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF~~, fra beregningen~~

c) i den krævede mængde af energibesparelser ⇨ , jf. stk. 1, første afsnit, litra a) og b), ⇦ medregne energibesparelser, som opnås i energiomdannelsessektoren samt i distributions- og transmissionssektorerne, herunder ved infrastruktur til effektiv fjernvarme og fjernkøling, som følge af gennemførelsen af kravene i artikel 23~~14~~, stk. 4, artikel 24~~14~~, stk. 5, litra b), og artikel 25~~1~~, stk. 1-10~~ 1-6 og 9~~. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres påtænkte politiktiltag i henhold til nærværende litra for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030 som en del af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner. Virkningen af disse tiltag beregnes i overensstemmelse med bilag V og inkluderes i disse planer

d) i den krævede mængde af energibesparelser medregne energibesparelser fra nylige individuelle foranstaltninger gennemført siden den 31. december 2008, der fortsat har virkninger i 2020 for så vidt angår forpligtelsesperioden omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a), og efter 2020 for så vidt angår perioden omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b), og som kan måles og verificeres

e) i den krævede mængde af energibesparelser medregne energibesparelser, der skyldes politiktiltag, forudsat at det kan dokumenteres, at disse tiltag fører til individuelle foranstaltninger gennemført fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2020, som giver besparelser efter den 31. december 2020

f) fra beregningen af den krævede mængde af energibesparelser ⇨ i medfør af stk. 1, første afsnit, litra a) og b), ⇦ udelukke 30 % af den verificerbare mængde af energi produceret på eller i bygninger til eget brug, når denne mængde er produceret som følge af politiktiltag til fremme af nye installationer af vedvarende energiteknologier

g) i den krævede mængde af energibesparelser ⇨ i medfør af stk. 1, første afsnit, litra a) og b), ⇦ medregne energibesparelser, der overstiger de energibesparelser, som kræves for forpligtelsesperioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020, forudsat at disse besparelser følger af individuelle foranstaltninger gennemført i henhold til politiktiltag, der er omhandlet i artikel 9~~7a~~ og 10~~7b~~, meddelt af medlemsstaterne i deres nationale energieffektivitetshandlingsplaner og rapporteret i deres statusrapporter i overensstemmelse med artikel 24.

9~~5~~. Medlemsstaterne anvender og beregner virkningen af de muligheder, der er valgt i henhold til stk. 8~~4~~, for den periode~~r~~, som er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a) og b), separat:

a) til beregning af den mængde energibesparelser, som kræves i den i stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede forpligtelsesperiode, kan medlemsstaterne anvende stk. 84, litra a)-d). Alle de muligheder, der er valgt i henhold til stk. 4, må tilsammen ikke udgøre mere end 25 % af den mængde energibesparelser, som er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a)

b) til beregning af den mængde energibesparelser, som kræves i den i stk. 1, første afsnit, litra b), omhandlede forpligtelsesperiode, kan medlemsstaterne anvende stk. 4, litra b)-g), forudsat at de individuelle foranstaltninger som omhandlet i stk. 84, litra d), fortsat har en verificerbar og målelig virkning efter den 31. december 2020. Alle de muligheder, der er valgt i henhold til stk. 84, må tilsammen ikke føre til en reduktion på mere end 35 % af den mængde energibesparelser, der er beregnet i overensstemmelse med stk. 62 og 73.

Uanset om medlemsstaterne udelukker energi anvendt til transport fra deres beregningsmæssige grundscenarie helt eller delvis eller gør brug af en af mulighederne i stk. 84, sikrer de, at den beregnede nettomængde af nye besparelser, der skal opnås i det endelige energiforbrug i forpligtelsesperioden ⇨ , jf. stk. 1, første afsnit, litra b), ⇦ fra den 1. januar 2021 til den 31. december ~~2030~~ ⇨ 2023 ⇦, ikke er lavere end den mængde, der følger af at anvende den årlige besparelsesprocent, som er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b).

106. Medlemsstaterne beskriver i ⇨ ajourføringerne af ⇦ deres integrerede nationale energi- og klimaplaner ⇨ i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999, deres efterfølgende integrerede nationale energi- og klimaplaner i medfør af artikel 3 og 7-12 og ⇦ , jf. bilag III til forordning (EU) 2018/1999, ⇨ de respektive statusrapporter ⇦ beregningen af den mængde energibesparelser, der skal opnås over perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030 omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b), og, hvis det er relevant, redegør for, hvordan den årlige besparelsesprocent og det beregningsmæssige grundscenarie er fastsat, samt for, hvordan og i hvilket omfang der er gjort brug af de i stk. 84 omhandlede muligheder.

⇩ nyt

11. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen mængden af de påkrævede energibesparelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra c), og stk. 3, en beskrivelse af de politiktiltag, der skal gennemføres for at opnå den påkrævede samlede mængde af de kumulative energibesparelser i slutanvendelserne og deres beregningsmetode i henhold til bilag V til dette direktiv, som led i ajourføringerne af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999 og som led i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, som omhandlet i, og i overensstemmelse med proceduren i medfør af artikel 3 og artikel 7-12 i forordning (EU) 2018/1999. Medlemsstaterne anvender den rapporteringsmodel, som Kommissionen stiller til rådighed for medlemsstaterne.

12. Hvis Kommissionen på grundlag af vurderingen af de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter i henhold til artikel 29 i forordning (EU) 2018/1999 eller udkastet til eller den endelige ajourføring af den senest meddelte integrerede nationale energi- og klimaplan i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2018/1999 eller vurderingen af det efterfølgende udkast til og de endelige integrerede nationale energi- og klimaplaner i henhold til artikel 3 i forordning (EU) 2018/1999 konkluderer, at politiktiltagene ikke sikrer opnåelsen af den påkrævede mængde kumulative energibesparelser i slutanvendelserne inden udgangen af forpligtelsesperioden, kan Kommissionen udstede henstillinger i overensstemmelse med

artikel 34 i forordning (EU) 2018/1999 til de medlemsstater, hvis politiktiltag den anser for at være utilstrækkelige til at sikre, at de når deres energispareforpligtelser.

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 3)

~~7. Energibesparelser opnået efter den 31. december 2020 må ikke medregnes i den mængde energibesparelser, som kræves for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.~~

⇩ nyt

13. Hvis en medlemsstat ikke har opnået de påkrævede kumulative energibesparelser i slutanvendelserne ved udgangen af hver forpligtelsesperiode som fastsat i denne artikels stk. 1, skal den opnå de udestående påkrævede energibesparelser foruden de kumulative energibesparelser i slutanvendelserne senest ved udgangen af den efterfølgende forpligtelsesperiode.

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 3)
⇨ nyt

~~8. Som en undtagelse fra nærværende artikels stk. 1 kan medlemsstater, der tillader forpligtede parter at gøre brug af muligheden omhandlet i artikel 7a, stk. 6, litra b), med henblik på nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a), medregne energibesparelser opnået i et givet år efter 2010 og før forpligtelsesperioden omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a), som om disse energibesparelser var opnået efter den 31. december 2013 og inden den 1. januar 2021, forudsat at alle følgende omstændigheder gør sig gældende:~~

~~a) ordningen for energispareforpligtelser var i kraft på et tidspunkt mellem den 31. december 2009 og den 31. december 2014 og indgik i medlemsstatens første nationale energieffektivitetshandlingsplan indsendt i henhold til artikel 24, stk. 2~~

~~b) besparelserne blev opnået i medfør af forpligtelsesordningen~~

~~c) besparelserne beregnes i overensstemmelse med bilag V~~

~~d) de år, i hvilke besparelserne regnes for opnået, er rapporteret i de nationale energieffektivitetshandlingsplaner i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2.~~

~~9. Medlemsstaterne sikrer, at de besparelser, som følger af de i artikel 7a og 87b og artikel 20, stk. 6, omhandlede politiktiltag, beregnes i overensstemmelse med bilag V.~~

~~10. Medlemsstaterne opnår den mængde energibesparelser, som er krævet i henhold til denne artikels stk. 1, ved enten at indføre en ordning for energispareforpligtelser som omhandlet i artikel 7a eller ved at vedtage alternative politiktiltag som omhandlet i artikel 7b. Medlemsstaterne kan kombinere en ordning for energispareforpligtelser med alternative politiktiltag.~~

~~11. Ved udformning af politiktiltag til opfyldelse af deres forpligtelser til at opnå energibesparelser tager medlemsstaterne hensyn til behovet for at afhjælpe energifattigdom i overensstemmelse med de af dem fastlagte kriterier, idet de tager deres forhåndenværende praksis på området i betragtning ved, i det omfang det er hensigtsmæssigt, at kræve, at en del af energieffektivitetsforanstaltningerne i henhold til deres nationale ordninger for energispareforpligtelser, alternative politiktiltag eller programmer eller foranstaltninger~~

~~finansieret via en national energisparefond gennemføres som en prioritet blandt sårbare husholdninger, herunder dem, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, i socialt boligbyggeri.~~

~~Medlemsstaterne medtager oplysninger om resultatet af foranstaltninger til afhjælpning af energifattigdom i forbindelse med dette direktiv i de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999.~~

14~~12~~. ⇨ Som en del af deres ajourføringer af nationale energi- og klimaplaner og respektive statusrapporter og deres efterfølgende integrerede nationale energi- og klimaplaner og meddelelse i henhold til forordning (EU) 2018/1999 ⇦ dokumenterer medlemsstaterne ⇨ , herunder hvis det er relevant med belæg og beregninger: ⇦

a) såfremt virkningen af politiktiltag eller individuelle foranstaltninger overlapper, ~~dokumenterer medlemsstaterne,~~ at energibesparelserne ikke medregnes to gange

---

⇩ nyt

b) hvordan energibesparelser, der er opnået i henhold til stk. 1, første afsnit, litra b) og c), bidrager til at yde deres nationale bidrag i medfør af artikel 4

c) at der er indført politiktiltag for at opfylde deres energispareforpligtelse, at de er udformet i overensstemmelse med kravene i denne artikel, og at disse politiktiltag kan komme i betragtning og er tilstrækkelige til at sikre, at den påkrævede mængde kumulative energibesparelser i slutanvendelserne opnås senest ved udgangen af hver forpligtelsesperiode.

🡻 2018/2002 artikel 1, nr. 4)
⇨ nyt

Artikel 9~~7a~~

Ordninger for energispareforpligtelser

1. Beslutter medlemsstaterne at opfylde deres forpligtelser til at opnå den mængde besparelser, der kræves i henhold til artikel 8~~7~~, stk. 1, ved hjælp af en ordning for energispareforpligtelser, sikrer de, at de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede forpligtede parter, som opererer på hver medlemsstats område, opfylder kravet med hensyn til deres kumulative energibesparelser i slutanvendelserne som fastsat i artikel 8~~7~~, stk. 1, uden at dette dog berører artikel 9~~4~~, stk. 9~~4~~ og 10~~5~~.

Hvor det er relevant, kan medlemsstaterne beslutte, at de forpligtede parter opfylder besparelserne helt eller delvist ved at yde et bidrag til den nationale energisparefond i overensstemmelse med artikel 28~~20~~, stk. 11~~6~~.

2. Medlemsstaterne udpeger på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier forpligtede parter blandt de ⇨ transmissionssystemoperatører, ⇦ energidistributører, energileverandører i detailleddet og distributører eller detailforhandlere af brændstof til transport, der opererer på deres område. Den mængde af energibesparelser, der kræves for at opfylde forpligtelsen, skal de forpligtede parter opnå hos slutkunder, som medlemsstaten har udpeget, uafhængigt af beregningen foretaget i henhold til artikel 8~~7~~, stk. 1, eller, hvis medlemsstaterne beslutter det, ved hjælp af certificerede besparelser fra andre parter som beskrevet i denne artikels stk. 10~~6~~, litra a).

3. Når energileverandører i detailleddet udpeges som forpligtede parter i henhold til stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at energileverandører i detailleddet i forbindelse med opfyldelsen af deres forpligtelse ikke skaber nogen hindringer, som forhindrer forbrugerne i at skifte fra en leverandør til en anden.

⇩ nyt

4. Medlemsstaterne kan pålægge forpligtede parter at opnå en andel af deres påkrævede mængde kumulative energibesparelser i slutanvendelserne blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Medlemsstaterne kan også pålægge forpligtede parter at opfylde mål for reduktion af energiomkostningerne og opnå energibesparelser ved at fremme foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder finansielle støtteforanstaltninger, der mindsker CO_2-priseffekten for SMV'ers og mikrovirksomheders vedkommende.

5. Medlemsstaterne kan pålægge forpligtede parter at samarbejde med lokale myndigheder eller kommuner om at fremme foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Dette omfatter afdækning og imødekommelse af særlige behov hos bestemte grupper, som risikerer at blive ramt af energifattigdom, eller som er mere udsatte over for virkningerne heraf. For at beskytte personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, tilskynder medlemsstaterne forpligtede parter til at gennemføre foranstaltninger såsom renovering af bygninger, herunder socialt boligbyggeri, udskiftning af apparater, finansiel støtte og incitamenter til foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten i overensstemmelse med nationale finansierings- og støtteordninger eller energisyn.

6. Medlemsstaterne pålægger forpligtede parter årligt at indberette de energibesparelser, som de forpligtede parter har opnået ved foranstaltninger, der fremmes blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, og kræver aggregerede statistiske oplysninger om deres slutkunder (afdækning af ændringer i energibesparelser i forhold til tidligere indsendte oplysninger) og om ydet teknisk og finansiel støtte.

🡻 2018/2002 artikel 1, nr. 4) (tilpasset)
⇨ nyt

7~~4~~. Medlemsstaterne udtrykker den mængde af energibesparelser, der kræves af hver forpligtet part, som enten endeligt energiforbrug eller primærenergiforbrug. Den metode, der vælges til at udtrykke den krævede mængde energibesparelser, anvendes også til at beregne de besparelser, forpligtede parter hævder at have opnået. ⇨ Når mængden af energibesparelser omregnes, anvendes ⇦ ⇨ de nedre brændværdier ⇦ ~~Konverteringsfaktorerne~~ ⇨ i bilag VI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU)

2018/2066[111], og primærenergifaktoren i henhold til artikel 29 ⇦ ~~i bilag IV~~ finder anvendelse ⇨ , medmindre anvendelsen af andre omregningsfaktorer kan begrundes ⇦.

8~~5~~. Medlemsstaterne ⌦ etablerer ⌫ ~~indfører~~ måle-, kontrol- og verifikationssystemer⌦ med henblik på udførelsen af ⌫ ~~, som indebærer, at~~ dokumenteret verifikation ~~udføres~~ på mindst en statistisk signifikant andel og en repræsentativ prøve af de foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, der er indført af de forpligtede parter. Målingen, kontrollen og verifikationen udføres uafhængigt af de forpligtede parter. ⇨ Hvis en enhed er en forpligtet part ifølge en national ordning for energispareforpligtelser i henhold til artikel 9 og i henhold til EU's emissionshandelssystem for bygninger og vejtransport [henvisning til forslag], skal overvågnings- og kontrolsystemet sikre, at den CO_2-pris, der videregives ved frigivelse af brændsel og brændstof til forbrug [i henhold til artikel XX i direktiv XX], skal tages i betragtning ved beregningen og rapporteringen af energibesparelser som følge af enhedens energibesparelsesforanstaltninger. ⇦

⇩ nyt

9. Medlemsstaterne underretter som led i de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999 Kommissionen om de indførte måle-, kontrol- og verifikationssystemer, herunder, men ikke begrænset til, anvendte metoder og afdækkede problemer, og hvordan disse er håndteret.

🡻 2018/2002 artikel 1, nr. 4) (tilpasset)
⇨ nyt

10~~6~~. Inden for rammerne af ordningen for energispareforpligtelser kan medlemsstaterne ⌦ godkende forpligtede parter til at gøre ⌫ ~~gøre en eller begge af~~ følgende:

a) ~~tillade forpligtede parter at~~ medregne certificerede energibesparelser, der er opnået af leverandører af energitjenester eller andre tredjeparter, i opfyldelsen af forpligtelsen, herunder når forpligtede parter fremmer foranstaltninger gennem andre organer, som staten har godkendt, eller gennem offentlige myndigheder, som kan omfatte formelle partnerskaber, og som kan være kombineret med andre finansieringskilder. Tillader medlemsstaterne dette, sikrer de, at certificeringen af energibesparelser følger en godkendelsesproces, som er indført i medlemsstaterne, som er klar, gennemsigtig og åben for alle markedsdeltagere, og som sigter mod at minimere omkostningerne ved certificering

b) ~~tillade forpligtede parter at~~ medregne besparelser opnået i et givet år, som om de var opnået i et af de fire foregående eller tre efterfølgende år, så længe dette ikke er efter afslutningen af de forpligtelsesperioder, der er fastlagt i artikel 8~~7~~, stk. 1.

Medlemsstaterne vurderer og, hvis det er relevant, træffer foranstaltninger til at minimere virkningerne af de direkte og indirekte omkostninger ved ordninger for

---

[111] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 (EUT L 334 af 31.12.2018, s. 1).

energispareforpligtelser for konkurrenceevnen for energiintensive industrier, der er udsat for international konkurrence.

11~~7~~. Medlemsstaterne offentliggør årligt de energibesparelser, der er opnået af hver forpligtet part eller af hver underkategori af forpligtede parter og samlet set under ordningen.

Artikel 10~~7b~~

Alternative politiktiltag

1. Beslutter medlemsstaterne at opfylde deres forpligtelser til at opnå de besparelser, der kræves i henhold til artikel 8~~7~~, stk. 1, ved hjælp af alternative politiktiltag, sikrer de, uden at dette berører artikel 8~~7~~, stk. 9~~4~~ og 10~~5~~, at de i henhold til artikel 8~~7~~, stk. 1, krævede energibesparelser opnås hos slutkunderne.

2. For alle andre tiltag end dem, der vedrører beskatning, indfører medlemsstaterne måle-, kontrol- og verifikationssystemer, som indebærer, at der udføres dokumenteret verifikation på mindst en statistisk signifikant andel og en repræsentativ prøve af de foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, der er indført af de deltagende eller bemyndigede parter. Målingen, kontrollen og verifikationen udføres uafhængigt af de deltagende eller bemyndigede parter.

⇩ nyt

3. Medlemsstaterne underretter som led i de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999 Kommissionen om de indførte måle-, kontrol- og verifikationssystemer, herunder, men ikke begrænset til, anvendte metoder og afdækkede problemer, og hvordan disse er håndteret.

4. Ved indberetning af en beskatningsforanstaltning skal medlemsstaterne påvise, hvordan effektiviteten af prissignalet, såsom skatteprocent og synlighed over tid, er blevet sikret i forbindelse med udformningen af skatteforanstaltningen. Hvis skatteprocenten nedsættes, skal medlemsstaterne begrunde, hvordan beskatningsforanstaltningerne stadig fører til nye energibesparelser.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)

Artikel 11~~8~~

Energi ~~syn og energi~~ ledelsessystemer ⌦ og energisyn ⌫

⇩ nyt

1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder med et gennemsnitligt årligt energiforbrug på over 100 TJ i de foregående tre år, alle energibærere iberegnet, indfører et energiledelsessystem. Energiledelsessystemet skal certificeres af et uafhængigt organ i overensstemmelse med de relevante europæiske eller internationale standarder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder med et gennemsnitligt årligt energiforbrug på over 10 TJ i løbet af de foregående tre år, alle energibærere iberegnet, som ikke gennemfører et energiledelsessystem, underkastes et energisyn. Energisyn gennemføres på en uafhængig og omkostningseffektiv måde af kvalificerede eller akkrediterede eksperter i overensstemmelse med kravene i artikel 26 eller gennemføres og overvåges af uafhængige

myndigheder i henhold til national lovgivning. Energisyn skal foretages mindst hvert fjerde år fra datoen for det foregående energisyn.

Resultaterne af energisynene, herunder anbefalingerne fra disse energisyn, skal fremsendes til virksomhedens ledelse. Medlemsstaterne sikrer, at resultaterne og de gennemførte anbefalinger offentliggøres i virksomhedens årsberetning, hvor det er relevant.

↓ 2012/27/EU ⇨ nyt

3~~1~~. Medlemsstaterne arbejder for, at alle slutkunder får mulighed for at få udført energisyn af høj kvalitet, der er omkostningseffektive og

a) udføres på en uafhængig måde af kvalificerede og/eller akkrediterede eksperter i overensstemmelse med kvalifikationskriterier, eller

b) gennemføres og overvåges af uafhængige myndigheder i henhold til national lovgivning.

De energisyn, der er omhandlet i første afsnit, kan udføres af egne eksperter eller eksperter i udførelse af energisyn, hvis den pågældende medlemsstat har indført en ordning for at sikre og kontrollere deres kvalitet, herunder om nødvendigt en tilfældig årlig udvælgelse af en statistisk signifikant procentdel af alle de energisyn, som de udfører.

For at sikre energisyn og energiledelsessystemer af høj kvalitet fastsætter medlemsstaterne gennemsigtige og ikkediskriminerende minimumskriterier for energisyn i bilag VI. ⇨ Medlemsstaterne sikrer, at der foretages kvalitetskontrol for at sikre gyldigheden og nøjagtigheden af energisyn. ⇦

Energisyn må ikke indeholde bestemmelser, der forhindrer, at resultaterne af energisynene overføres til kvalificerede/akkrediterede leverandører af energitjenester, forudsat kunden ikke gør indsigelse.

4~~2~~. Medlemsstaterne tilrettelægger programmer for at tilskynde SMV'er ⇨ , som ikke er omfattet af stk. 1 eller 2, ⇦ til at få foretaget energisyn og den efterfølgende gennemførelse af anbefalingerne fra disse energisyn.

På grundlag af gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier og med forbehold af de EU-retlige regler om statsstøtte kan medlemsstaterne indføre støtteordninger for SMV'er, herunder hvis de har indgået frivillige aftaler, for at dække omkostningerne ved et energisyn og gennemførelsen af meget omkostningseffektive anbefalinger fra energisynene, hvis de foreslåede foranstaltninger gennemføres.

Medlemsstaterne gør bl.a. gennem deres respektive repræsentative organisationer SMV'er opmærksom på konkrete eksempler, der viser, hvordan energiledelsessystemer kunne gavne deres forretning. Kommissionen bistår medlemsstaterne ved at støtte udveksling af bedste praksis på dette område.

~~3. Medlemsstaterne tilrettelægger også programmer for at øge bevidstheden blandt husholdninger om fordelene ved sådanne energisyn gennem passende rådgivningstjenester.~~

~~Medlemsstaterne fremmer programmer for uddannelse af eksperter i udførelse af energisyn med henblik på at sikre et tilstrækkeligt antal disponible eksperter.~~

~~4. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der ikke er SMV'er, får foretaget energisyn på en uafhængig og omkostningseffektiv måde af kvalificerede og/eller akkrediterede eksperter, eller at energisynene gennemføres og overvåges af uafhængige myndigheder i~~

~~henhold til national lovgivning senest den 5. december 2015 og derefter som minimum hvert fjerde år beregnet fra datoen for det foregående energisyn.~~

⇩ nyt

5. Medlemsstaterne tilrettelægger programmer for at tilskynde andre virksomheder end SMV'er, som ikke er omfattet af stk. 1 eller 2, til at få foretaget energisyn og efterfølgende gennemføre anbefalingerne fra disse energisyn.

🡻 2012/27/EU
⇨ nyt

6~~5~~. Energisyn anses for at opfylde kravene i stk. ~~4~~ ⇨ 2 ⇦, når de udføres på en uafhængig måde, på grundlag af minimumskriterier i bilag VI, og gennemføres inden for rammerne af frivillige aftaler indgået mellem de berørte parters organisationer og et udpeget organ, som den berørte medlemsstat eller Kommissionen overvåger, eller andre organer, til hvem de kompetente myndigheder har uddelegeret det pågældende ansvar.

Adgangen for markedsdeltagere, der tilbyder energitjenester, baseres på gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier.

⇩ nyt

7. Virksomheder, der gennemfører en kontrakt om energimæssig ydeevne, er undtaget fra kravene i stk. 1 og 2, forudsat at kontrakten om energimæssig ydeevne opfylder kravene i bilag XIV.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

8~~6~~. Virksomheder,~~ der ikke er SMV'er, og~~ som indfører et ~~energi- eller~~ miljøledelsessystem, som er certificeret af et uafhængigt organ i overensstemmelse med de relevante europæiske eller internationale standarder, fritages for kravene i ~~stk. 4~~ ⇨ stk. 1 og 2 ⇦, forudsat at medlemsstaterne sikrer, at det pågældende ⌦ miljø ⌫ledelsessystem omfatter et energisyn på grundlag af minimumskriterierne i bilag VI.

9~~7~~. Energisyn kan stå alene eller indgå i en bredere miljørevision. Medlemsstaterne kan kræve, at en vurdering af den tekniske og økonomiske gennemførlighed af tilslutningen til et eksisterende eller planlagt fjernvarme- eller fjernkølenet skal være en del af energisynet.

Med forbehold af de EU-retlige regler om statsstøtte kan medlemsstaterne indføre incitaments- og støtteordninger med henblik på gennemførelse af anbefalingerne fra energisyn og lignende foranstaltninger.

⇩ nyt

10. Med forbehold af stk. 1-9 pålægger medlemsstaterne ejere og operatører af alle datacentre på deres område med et betydeligt energiforbrug senest den 15. marts 2024 og efterfølgende hvert år at gøre de oplysninger, som er fastsat i bilag VI, punkt 2, offentligt tilgængelige, og efterfølgende rapporterer medlemsstaterne disse til Kommissionen.

↓ 2012/27/EU

Artikel 12~~9~~

↓ 2019/944 artikel 70, nr. 1), litra a)

Målere for naturgas

↓ 2019/944 artikel 70, nr. 1), litra b)

1. Medlemsstaterne sikrer, at slutkunder i forbindelse med forbrug af naturgas, så vidt det er teknisk muligt og økonomisk fornuftigt og står i et rimeligt forhold til de potentielle energibesparelser, udstyres med individuelle målere til en konkurrencedygtig pris, som nøjagtigt afspejler slutkundens faktiske energiforbrug og angiver det faktiske forbrugstidspunkt.

↓ 2012/27/EU

En sådan individuel måler til konkurrencedygtig pris stilles altid til rådighed, når:

a) en eksisterende måler udskiftes, medmindre dette ikke er teknisk muligt eller ikke er omkostningseffektivt i forhold til den anslåede potentielle energibesparelse på lang sigt

b) der oprettes en ny forbindelse i en ny bygning, eller der foretages større renoveringsarbejder i en bygning, jf. direktiv 2010/31/EU.

↓ 2019/944 artikel 70, nr. 1), litra c)

2. Såfremt og i det omfang medlemsstaterne gennemfører intelligente målersystemer og indfører intelligente målere for naturgas i henhold til direktiv 2009/73/EF

↓ 2012/27/EU

a) sikrer de sig, at målersystemerne angiver oplysninger om det faktiske forbrugstidspunkt til slutkunderne, og at der tages fuldt hensyn til målsætningerne om energieffektivitet og slutkundefordele, når der fastsættes mindstekrav til målerfunktioner og forpligtelser for markedsdeltagerne

b) sikrer de sig de intelligente måleres og datakommunikationens sikkerhed samt beskyttelse af slutkundernes privatliv i overensstemmelse med EU-lovgivningen om databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred

c~~e~~) kræver de, at der gives passende rådgivning og information til kunderne på tidspunktet for installationen af intelligente målere, navnlig vedrørende deres fulde potentiale med hensyn til administration af måleraflæsning og overvågning af energiforbruget.

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 6) (tilpasset)

Artikel 13~~9a~~

Måling af opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. Medlemsstaterne sikrer, at slutkunder af fjernvarme, fjernkøling og varmt brugsvand udstyres med målere til en konkurrencedygtig pris, som nøjagtigt afspejler deres faktiske energiforbrug.

2. Leveres opvarmning, køling eller varmt brugsvand til en bygning fra en central kilde, der betjener flere bygninger, eller fra et fjernvarme- eller fjernkølingssystem, installeres der en måler ved varmeveksleren eller på leveringsstedet.

Artikel 14~~9b~~

Fordelingsmåling og omkostningsfordeling i forbindelse med opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. I ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål med en central varme- eller central kølekilde eller forsyning fra et fjernvarme- eller fjernkølingssystem skal der installeres individuelle målere, der måler forbruget af opvarmning, køling eller varmt brugsvand for hver bygningsenhed, hvis det er teknisk gennemførligt og omkostningseffektivt i den forstand, at det står i rimeligt forhold til de potentielle energibesparelser.

Er det ikke teknisk gennemførligt eller omkostningseffektivt at benytte individuelle målere til at måle varmeforbruget i hver bygningsenhed, anvendes der individuelle varmefordelingsmålere til at måle varmeforbruget i hver radiator, medmindre den pågældende medlemsstat godtgør, at installationen af sådanne varmefordelingsmålere ikke vil være omkostningseffektiv. Der kan i disse tilfælde overvejes alternative omkostningseffektive metoder til måling af varmeforbruget. Hver medlemsstat fastlægger klare generelle kriterier, metoder og/eller procedurer til at fastslå, om der foreligger manglende teknisk gennemførlighed og manglende omkostningseffektivitet, og offentliggør disse.

2. I nye ejendomme med flere lejligheder og i beboelsesdelene af nye bygninger til flere formål, som er udstyret med en central varmekilde til varmt brugsvand eller forsynes fra fjernvarmesystemer, skal der uanset stk. 1, første afsnit, være individuelle målere for varmt brugsvand.

3. Forsynes ejendomme med flere lejligheder eller bygninger til flere formål af fjernvarme eller fjernkøling, eller er egne fælles opvarmnings- eller kølingssystemer til sådanne ejendomme almindelige, sikrer medlemsstaterne indførelse af gennemsigtige, offentligt tilgængelige nationale regler for fordeling af omkostningerne ved opvarmning, køling og forbrug af varmt brugsvand i sådanne ejendomme for at sikre gennemsigtighed og nøjagtighed i opgørelsen af det individuelle forbrug. Sådanne regler skal, når det er relevant, omfatte retningslinjer for metoden til fordeling af omkostningerne ved energi som følger:

a) varmt brugsvand

b) varme fra ejendommens installation og med henblik på opvarmning af fællesarealer, hvis trapper og gange er udstyret med radiatorer

c) med henblik på opvarmning eller køling af lejligheder.

Artikel 15~~9c~~

Fjernaflæsningskrav

1. Med henblik på artikel 13~~9a~~ og 14~~9b,~~ skal ⌦ nyinstallerede ⌫ målere og varmefordelingsmålere~~, der installeres efter den 25. oktober 2020,~~ være fjernaflæselige anordninger. De betingelser om teknisk gennemførlighed og omkostningseffektivitet, der er fastsat i artikel 14~~9b~~, stk. 1, finder ~~fortsat~~ anvendelse.

2. Målere og varmefordelingsmålere, som ikke kan fjernaflæses, men allerede er blevet installeret, skal gøres fjernaflæselige eller udskiftes med fjernaflæselige anordninger senest den 1. januar 2027, medmindre den pågældende medlemsstat påviser, at dette ikke er omkostningseffektivt.

🡻 2012/27/EU

Artikel 16~~10~~

🡻 2019/944 artikel 70, nr. 2), litra a)

Faktureringsoplysninger for naturgas

🡻 2019/944 artikel 70, nr. 2), litra b) (tilpasset)

1. Har slutkunderne ikke intelligente målere som omhandlet i direktiv 2009/73/EF, sikrer medlemsstaterne, hvis det er teknisk muligt og økonomisk begrundet~~, senest den 31. december 2014~~, at faktureringsoplysningerne for naturgas er pålidelige, nøjagtige og bygger på det faktiske forbrug, jf. bilag VII, punkt 1.1.

🡻 2012/27/EU

Denne forpligtelse kan opfyldes ved at indføre et system, hvor slutkunderne selv regelmæssigt foretager aflæsningen og underretter energileverandøren om aflæsningerne fra deres måler. Kun i de tilfælde, hvor slutkunden ikke har givet meddelelse om måleraflæsning for en given faktureringsperiode, baseres faktureringen på et anslået forbrug eller en fast takst.

🡻 2019/944 artikel 70, nr. 2), litra c)

2. De målere, der installeres i overensstemmelse med direktiv 2009/73/EF, skal muliggøre nøjagtig fakturering baseret på faktisk forbrug. Medlemsstaterne sikrer, at slutkunderne har mulighed for let adgang til supplerende oplysninger om hidtidigt forbrug, der giver dem mulighed for selv at foretage detaljeret kontrol.

↓ 2012/27/EU (tilpasset)

Supplerende oplysninger om hidtidigt forbrug skal omfatte:

a) de samlede oplysninger for mindst de foregående tre år eller perioden siden starten på forsyningskontrakten, hvis den er kortere. Oplysningerne skal svare til de perioder, for hvilke der er fremskaffet hyppige faktureringsoplysninger,~~ og~~

b) detaljerede oplysninger om forbrugstidspunktet for en hvilken som helst dag, uge eller måned og et hvilket som helst år. Disse oplysninger stilles til rådighed for slutkunden via internettet eller målergrænsefladen for en periode på mindst de foregående 24 måneder eller perioden siden starten på forsyningskontrakten, hvis den er kortere.

3. Uanset om der er installeret intelligente målere:

a) skal medlemsstaterne kræve, at i det omfang der foreligger oplysninger om slutkundernes energifakturering og hidtidige forbrug, stilles de på slutkundens anmodning til rådighed for en leverandør af energitjenester, der er udpeget af slutkunden

b) skal medlemsstaterne sikre, at slutkunderne får mulighed for at vælge elektroniske faktureringsoplysninger og fakturaer, og at de på anmodning modtager en klar og letforståelig redegørelse for, hvordan deres faktura er fremkommet, navnlig hvis fakturaer ikke er baseret på det faktiske forbrug

c) skal medlemsstaterne sikre, at fakturaen ledsages af relevante oplysninger, der giver slutkunderne en samlet oversigt over de aktuelle energiomkostninger, jf. bilag VII

d) kan medlemsstaterne fastsætte, at oplysningerne på disse fakturaer på slutkundens anmodning ikke skal anses for at udgøre en betalingsanmodning. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at leverandører af energikilder tilbyder fleksible ordninger for faktiske betalinger

e) skal medlemsstaterne kræve, at oplysninger om og overslag over energiomkostninger rettidigt gives til forbrugerne efter anmodning og i et letforståeligt format, som de kan bruge til at sammenligne aftaler på et ensartet grundlag.

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 8) (tilpasset)

Artikel 17~~10a~~

Fakturerings- og forbrugsoplysninger om opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. Er der installeret målere eller varmefordelingsmålere, sikrer medlemsstaterne, at fakturerings- og forbrugsoplysningerne er pålidelige og nøjagtige og bygger på det faktiske forbrug eller aflæsninger af varmefordelingsmålere, jf. bilag VIII~~VIIa~~, punkt 1 og 2, for alle slutbrugere~~ – for alle slutbrugere, dvs. for fysiske eller juridiske personer, der køber opvarmning, køling eller varmt brugsvand til deres egen slutanvendelse, eller fysiske eller juridiske personer, der bor eller har til huse i en individuel bygning eller en enhed i en ejendom med flere lejligheder eller en bygning til flere formål med opvarmning, køling eller varmt brugsvand fra en central kilde, og som ikke har nogen direkte eller individuel kontrakt med energileverandøren~~.

Med undtagelse af forbrug, der måles ved hjælp af fordelingsmåling på grundlag af varmefordelingsmålere i henhold til artikel 14~~9b~~, kan denne forpligtelse, hvis det fastsættes af en medlemsstat, opfyldes ved at indføre et system, hvor slutkunden eller slutbrugeren selv regelmæssigt aflæser sin måler og meddeler aflæsningen. Kun hvor slutkunden eller slutbrugeren ikke har givet meddelelse om måleraflæsning for en given faktureringsperiode, baseres faktureringen på et anslået forbrug eller en fast takst.

2. Medlemsstaterne:

:

a) kræver, at hvis der foreligger oplysninger om slutbrugernes energifakturering og hidtidige forbrug eller aflæsninger af varmefordelingsmålere, stilles de på anmodning af slutbrugeren til rådighed for en leverandør af energitjenester, der er udpeget af slutbrugeren

b) sikrer, at slutkunderne får mulighed for at vælge elektroniske faktureringsoplysninger og fakturaer

c) sikrer, at der med fakturaen følger klare og letforståelige oplysninger til alle slutbrugere i overensstemmelse med bilag VIII~~VIIa~~, punkt 3,~~ og~~

d) fremmer cybersikkerhed og sikrer beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse for slutbrugere i overensstemmelse med gældende EU-ret.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at meddelelsen af faktureringsoplysninger på slutkundens anmodning ikke anses for at udgøre en betalingsanmodning. I sådanne tilfælde sørger medlemsstaterne for, at der tilbydes fleksible ordninger for faktiske betalinger.

3. Medlemsstaterne beslutter, hvem der skal være ansvarlig for at give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til slutbrugere uden direkte eller individuel kontrakt med en energileverandør.

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 9)

Artikel 18~~11~~

↓ 2019/944 artikel 70, nr. 3)

Omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger for naturgas

---

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 9)

Medlemsstaterne sikrer, at slutkunder gratis modtager alle deres fakturaer for og faktureringsoplysninger om energiforbrug, og at slutkunder har passende og gratis adgang til deres forbrugsoplysninger.

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 10)

Artikel 19~~11a~~

Omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger samt forbrugsoplysninger om opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. Medlemsstaterne sikrer, at slutbrugere gratis modtager alle deres fakturaer for og faktureringsoplysninger om energiforbrug, og at slutbrugere har passende og gratis adgang til deres forbrugsoplysninger.

2. Uanset denne artikels stk. 1 skal fordelingen af omkostningerne ved faktureringsoplysninger om individuelt forbrug af varme, køling og varmt brugsvand i ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål i henhold til artikel 14~~9b~~, udføres på nonprofitbasis. Omkostninger som følge af overdragelsen af denne opgave til en tredjepart, såsom en tjenesteleverandør eller den lokale energileverandør, som omfatter måling og fordeling af samt opgørelse af det faktiske individuelle forbrug i sådanne ejendomme, kan videreføres til slutbrugerne, i det omfang sådanne omkostninger er rimelige.

3. For at sikre rimelige omkostninger ved fordelingsmålingstjenester som omhandlet i stk. 2 kan medlemsstaterne stimulere konkurrencen i denne servicesektor ved at træffe passende foranstaltninger, såsom at anbefale eller på anden måde fremme brug af udbud og/eller brug af interoperable anordninger og systemer, der gør det lettere at skifte mellem tjenesteleverandører.

⇩ nyt

KAPITEL IV

FORBRUGEROPLYSNING OG -INDFLYDELSE

Artikel 20

Grundlæggende kontraktlige rettigheder vedrørende opvarmning, køling og varmt brugsvand

1. Med forbehold af Unionens bestemmelser om forbrugerbeskyttelse, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU[112] og Rådets direktiv 93/13/EØF[113], sikrer medlemsstaterne, at slutkunderne, og slutbrugerne hvis disse nævnes eksplicit, tildeles de i denne artikels stk. 2-8 fastsatte rettigheder.

2. Slutkunder har ret til en kontrakt med deres leverandør, idet der i kontrakten skal angives følgende:

[112] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

[113] Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).

a) leverandørens navn og adresse

b) hvilke ydelser der leveres og på hvilket kvalitetsniveau

c) hvilke typer vedligeholdsservice der tilbydes

d) hvordan aktuel information om gældende takster, vedligeholdsgebyrer og pakketilbudsprodukter eller -tjenesteydelser kan indhentes

e) kontraktens løbetid, betingelserne for fornyelse og opsigelse af kontrakten og ydelserne, herunder pakketilbudsprodukter eller -tjenesteydelser i forbindelse med disse tjenesteydelser, og hvorvidt det er muligt at opsige kontrakten uden omkostninger

f) eventuel erstatning eller tilbagebetaling, hvis det i kontrakten fastsatte kvalitetsniveau ikke overholdes, herunder unøjagtig og forsinket fakturering

g) hvordan en procedure til udenretslig bilæggelse af tvister, jf. artikel 21, iværksættes

h) oplysninger om forbrugerrettigheder, herunder oplysninger om klagebehandling og alle de i dette stykke omhandlede oplysninger, som videreformidles ved fakturering og via virksomhedernes websteder på en klar og letforståelig måde.

Betingelserne skal være rimelige og kendte på forhånd. Under alle omstændigheder skal der gives oplysninger herom forud for kontraktens indgåelse eller bekræftelse. Hvis kontrakterne indgås via mellemmænd, gives der ligeledes oplysning om de i dette stykke omhandlede forhold forud for kontraktens indgåelse.

Slutkunder og slutbrugere skal have et resumé af de vigtigste kontraktbetingelser på en forståelig måde i et præcist og enkelt sprog.

3. Slutkunderne underrettes med et passende varsel, hvis det påtænkes at ændre kontraktbestemmelserne. Leverandører giver på en gennemsigtig og forståelig måde deres kunder direkte meddelelse om enhver justering af leveringsprisen og om årsagerne hertil og forudsætningerne herfor samt om justeringens omfang på et passende tidspunkt og senest to uger, eller for så vidt angår husholdningskunder senest én måned, før justeringens ikrafttræden.

4. Leverandører skal tilbyde slutkunder et bredt udvalg af betalingsmetoder. Sådanne betalingsmetoder må ikke indebære urimelig forskelsbehandling af kunder. Eventuelle forskelle i gebyrer i forbindelse med betalingsmetoder eller forudbetalingssystemer skal være objektive, ikkeforskelsbehandlende og forholdsmæssige og må i overensstemmelse med artikel 62 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 ikke overstige de direkte omkostninger, som afholdes af betalingsmodtageren for brug af den pågældende betalingsmetode eller et forudbetalingssystem[114].

5. I henhold til stk. 6 må husholdningskunder, som har adgang til forudbetalingssystemer, ikke stilles ufordelagtigt som følge af forudbetalingssystemerne.

6. Leverandører skal tilbyde slutkunder og slutbrugere rimelige og gennemsigtige generelle vilkår og betingelser, som skal anføres i et letforståeligt og utvetydigt sprog, og som ikke må indeholde ikkekontraktmæssige hindringer for at udøve kundernes rettigheder såsom overdreven kontraktmæssig dokumentation. Kunderne skal beskyttes mod urimelige eller

[114] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

vildledende salgsmetoder. Slutbrugerne skal efter anmodning gives adgang til disse generelle vilkår og betingelser. Slutkunderne og slutbrugerne skal beskyttes mod urimelige eller vildledende salgsmetoder. Slutkunder med et handicap bør gives alle relevante oplysninger om deres kontrakt med deres leverandør i tilgængelige formater.

7. Slutkunder og slutbrugere har ret til ydelser og klagebehandling af god standard fra deres leverandørs side. Leverandører skal behandle klager på en enkel, retfærdig og hurtig måde.

↓ 2012/27/EU (tilpasset)

Artikel 21~~12~~

~~Program for forbruger~~ Oplysning og ~~styrkelse af forbrugernes stilling~~ ⌦ bevidstgørelse ⌫

⇩ nyt

1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om tilgængelige foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, individuelle foranstaltninger og økonomiske og juridiske rammer er gennemsigtige og formidles bredt til alle relevante markedsaktører, f.eks. slutkunder, slutbrugere, forbrugerorganisationer, repræsentanter for civilsamfundet, VE-fællesskaber, borgerenergifællesskaber, lokale og regionale myndigheder, energiagenturer, udbydere af sociale tjenester, entreprenører, arkitekter, ingeniører, miljørevisorer og eksperter i udførelse af energisyn samt montører af bygningsdele som defineret i artikel 2, nr. 9), i direktiv 2010/31/EU.

↓ 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

2~~1~~. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at fremme og lette en effektiv brug af energi hos slutkunder~~små energikunder, herunder private kunder~~ ⇨ og slutbrugere ⇦. Disse foranstaltninger ~~kan~~ ⇨ skal ⇦ være en del af en national strategi ⇨ såsom den integrerede nationale energi- og klimaplan i henhold til forordning (EU) 2018/1999 eller den langsigtede renoveringsstrategi som fastlagt ved direktiv 2010/31/EU ⇦.

~~2.~~ Med henblik på ~~stk. 1~~ ⇨ denne artikel ⇦ omfatter disse foranstaltninger~~ et eller flere af elementerne i litra a) eller b):~~

~~a)~~ en række instrumenter og politikker til fremme af adfærdsændring, ~~som kan omfatte~~ ⌦ f.eks. ⌫:

i) skattemæssige incitamenter

ii) adgang til finansiering, ⇨ værdikuponer, ⇦ tilskud eller subsidier

iii) formidling af oplysninger ⇨ i tilgængelig form for personer med et handicap ⇦

iv) forbilledlige projekter

v) arbejdspladsaktiviteter

⇩ nyt

vi) uddannelsesaktiviteter

vii) digitale værktøjer.

🡻 2012/27/EU
⇨ nyt

⇨ Med henblik på denne artikel omfatter disse foranstaltninger også, men er ikke begrænset til, følgende ⇦ metoder og midler til at engagere ~~forbrugere og forbrugerorganisationer under den mulige indførelse af intelligente målere via~~ ⇨ markedsaktører som dem, der er omhandlet i stk. 1 ⇦:

⇩ nyt

i) oprettelse af fælles kontaktpunkter eller lignende mekanismer til levering af teknisk, administrativ og finansiel rådgivning og bistand vedrørende energieffektivitet, herunder energirenovering af bygninger og ibrugtagning af vedvarende energi i bygninger til slutkunder og slutbrugere, navnlig husholdninger og andre små slutkunder og slutbrugere.

🡻 2012/27/EU
⇨ nyt

ii) kommunikation af~~:~~

~~i)~~ omkostningseffektive og letopnåelige ændringer i energianvendelse

iii~~ii~~) ⇨ formidling af ⇦ oplysninger om energieffektivitetsforanstaltninger ⇨ og finansieringsinstrumenter ⇦~~;~~

⇩ nyt

iv) etablering af fælles kontaktpunkter for at give slutkunderne og slutbrugerne alle nødvendige oplysninger om deres rettigheder, gældende ret og de tilgængelige tvistbilæggelsesordninger i tilfælde af tvister. Disse fælles kontaktpunkter kan være en del af et generelt informationspunkt for forbrugere.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

3~~2~~. Medlemsstaterne skaber hensigtsmæssige rammer for, at markeds ~~operatørerne~~ ⌦ aktørerne ⌫ kan give passende og målrettet oplysning og rådgivning til ⌦ slut ⌫ ~~energi~~ forbrugere ⇨ , herunder personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri ⇦ om energieffektivitet.

⇩ nyt

4. Medlemsstaterne sikrer, at slutkunder, slutbrugere, sårbare kunder, personer, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, har adgang til enkle, retfærdige, gennemsigtige, uafhængige, virkningsfulde og effektive ordninger til udenretslig bilæggelse af tvister vedrørende rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv, i kraft af en uafhængig ordning som f.eks. en energiombudsmand eller et forbrugerorgan eller gennem en regulerende myndighed. Hvis slutkunden er en forbruger som omhandlet i definitionen i artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU[115], skal sådanne ordninger til udenretslig bilæggelse af tvister opfylde de krav, der er fastsat deri.

Om nødvendigt sikrer medlemsstaterne, at alternative tvistbilæggelsesinstanser samarbejder om at sikre en enkel, retfærdig, gennemsigtig, uafhængig, virkningsfuld og effektiv ordning til udenretslig bilæggelse af tvister i forbindelse med enhver tvist, der hidrører fra produkter eller ydelser, der er knyttet til eller er en del af ethvert produkt eller ydelse, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.

Det er obligatorisk for virksomheder at deltage i ordninger til udenretslig bilæggelse af tvister for husholdningskunder, medmindre medlemsstaten over for Kommissionen godtgør, at andre ordninger er tilsvarende effektive.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

~~*Artikel 19*~~

~~Andre foranstaltninger til fremme af energieffektivitet~~

5~~1~~. Med forbehold af de grundlæggende principper i medlemsstaternes ejendoms- og lejeret ⇨ træffer ⇦ ~~vurderer~~ medlemsstaterne ⇨ de nødvendige foranstaltninger for at afvikle ⇦ reguleringsmæssige og ikkereguleringsmæssige hindringer for energieffektivitet ~~og træffer om nødvendigt passende foranstaltninger for at afvikle dem~~, navnlig hvad angår~~:~~

~~a)~~ fordelingen af incitamenter mellem ~~ejer~~ ⌦ ejere ⌫ og ~~lejer~~ ⌦ lejere ⌫ eller mellem flere ejere ~~af en bygning~~ ⌦ af en bygning eller en bygningsenhed ⌫ med henblik på at sikre, at disse parter ikke afholder sig fra at investere i større effektivitet, alene fordi de ikke hver især vil få det fulde udbytte, eller fordi der ikke er regler for, hvordan omkostninger og fordele skal fordeles mellem dem~~, herunder nationale regler og foranstaltninger, der regulerer beslutningsprocesser i ejendomme med flere ejere~~

~~Sådanne~~ F~~f~~oranstaltninger til at afvikle ⌦ sådanne ⌫ hindringer kan omfatte tilvejebringelse af incitamenter, ophævelse eller ændring af love eller andre retsforskrifter eller vedtagelse af retningslinjer og fortolkende meddelelser eller forenkling af administrative procedurer ⇨ , herunder nationale regler og foranstaltninger, der regulerer beslutningsprocesser i ejendomme med flere ejere ⇦. Foranstaltningerne kan kombineres med

[115] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63).

uddannelse i, specifik oplysning om samt teknisk bistand til energieffektivitet ⌦ til markedsaktører såsom dem, der er nævnt i stk. 1 ⌫.

~~2. Vurderingen af hindringer og foranstaltninger, jf. stk. 1, indsendes til Kommissionen i den første nationale energieffektivitetshandlingsplan, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2. Kommissionen tilskynder i den forbindelse til udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne.~~

⇩ nyt

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at støtte en multilateral dialog med deltagelse af relevante offentlige og sociale partnere, f.eks. ejer- og lejerorganisationer, forbrugerorganisationer, VE-fællesskaber, borgerenergifællesskaber, lokale og regionale myndigheder, relevante offentlige myndigheder og agenturer, med det formål at fremsætte forslag til alment godkendte foranstaltninger, incitamenter og retningslinjer, der er relevante for fordelingen af incitamenter mellem ejere og lejere eller blandt ejere af en bygning eller bygningsenhed.

Hver medlemsstat indberetter sådanne hindringer og de foranstaltninger, den har truffet i sin langsigtede renoveringsstrategi i henhold til artikel 2a i direktiv 2010/31/EU og forordning (EU) 2018/1999.

🡻 2012/27/EU
⇨ nyt

6~~5~~. Kommissionen tilskynder til, at oplysninger om ~~bedste~~ ⇨ god ⇦ praksis for energieffektivitet ⇨ og metoder til at rette op på fordelingen af incitamenter ⇦ i medlemsstaterne.

⇩ nyt

Artikel 22

Styrkelse og beskyttelse af sårbare kunder og afhjælpning af energifattigdom

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at styrke og beskytte personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri.

Ved definitionen af begrebet sårbare kunder i henhold til artikel 28, stk. 1, og 29 i direktiv (EU) 2019/944 og artikel 3, stk. 3, i direktiv 2009/73/EF tager medlemsstaterne slutbrugerne i betragtning.

2. Medlemsstaterne gennemfører foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten og dertil knyttede forbruger- eller informationsforanstaltninger, navnlig dem, der er omhandlet i artikel 21 og artikel 8, stk. 3, som en prioritet blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, for at afhjælpe energifattigdom.

3. For at støtte sårbare kunder, personer, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, skal medlemsstaterne:

a) gennemføre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten for at afbøde de fordelingsmæssige virkninger af andre politikker og foranstaltninger, f.eks.

beskatningsforanstaltninger, der gennemføres i henhold til artikel 9 i dette direktiv, eller anvendelse af emissionshandel i bygnings- og transportsektoren i henhold til ETS-direktivet [henvisning til forslaget]

b) bedst muligt gøre brug af de offentlige midler, der er til rådighed på nationalt plan og EU-plan, herunder, hvor det er relevant, det finansielle bidrag, som medlemsstaten modtager fra den sociale klimafond i henhold til [artikel 9 og artikel 14 i forordningen om den sociale klimafond], og indtægter fra kvoteauktioner fra emissionshandel i medfør af Den Europæiske Unions emissionshandelssystem til investeringer i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten som prioriterede aktioner

c) hvor det er relevant, foretage tidlige, fremtidsorienterede investeringer i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, før de fordelingsmæssige virkninger af andre politikker og foranstaltninger får gennemslagskraft

d) fremme teknisk bistand og indføre støttefinansiering og finansielle redskaber såsom ordninger via regning, lokal reserve til imødegåelse af tab på udlån, garantifonde, midler til gennemgribende renoveringer og renoveringer med et mindstemål af energigevinster

e) fremme teknisk bistand til sociale aktører for at fremme sårbare forbrugeres aktive engagement på energimarkedet og gunstige ændringer i deres energiforbrugsadfærd

f) sikre adgang til finansiering, tilskud eller subsidier på betingelse af, at der opnås et mindstemål af energigevinster.

4. Medlemsstaterne opretter et netværk af eksperter fra forskellige sektorer såsom sundhedssektoren, byggesektoren og de sociale sektorer med henblik på at opstille strategier til støtte for lokale og nationale beslutningstagere i gennemførelsen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, foranstaltninger til at skabe solide langsigtede løsninger til afhjælpning af energifattigdom og udviklingen af passende teknisk bistand og finansielle redskaber. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at netværket af eksperter har en sammensætning, der sikrer balance mellem kønnene og afspejler perspektiverne for mennesker i al deres mangfoldighed.

Medlemsstaterne kan give det nævnte netværk af eksperter til opgave:

a) at fastlægge nationale definitioner, indikatorer og kriterier for energifattigdom, energifattige personer og konceptet sårbare kunder inklusive slutbrugere

b) at udvikle eller forbedre de relevante indikatorer og datasæt vedrørende energifattigdomsproblemet, som bør anvendes, og der bør rapporteres om

c) at indføre metoder og foranstaltninger til at sikre overkommelige priser, fremme af boligers omkostningsneutralitet eller metoder til at sikre, at offentlig finansiering, der investeres i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, gavner både ejere og lejere af bygninger og bygningsenheder, navnlig hvad angår sårbare kunder, personer, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri

d) at vurdere og, hvor det er relevant, foreslå foranstaltninger til at forebygge eller afhjælpe situationer, hvor bestemte grupper er mere berørt eller i større risiko for at blive berørt af energifattigdom eller er mere udsatte over for de ugunstige virkninger af energifattigdom, f.eks. kvinder, personer med handicap, ældre medborgere, børn og personer med racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund.

↓ 2012/27/EU (tilpasset)

~~3. Kommissionen vurderer virkningen af sine foranstaltninger til støtte for udviklingen af platforme, der blandt andet inddrager europæiske organer inden for den sociale dialog i at fremme uddannelsesprogrammer inden for energieffektivitet, og fremmer om nødvendigt yderligere foranstaltninger. Kommissionen støtter de europæiske arbejdsmarkedsparters drøftelser om energieffektivitet.~~

KAPITEL ~~V~~VIII

EFFEKTIVITET I ENERGIFORSYNINGEN

Artikel ~~23~~14

~~Fremme af effektivitet under~~ Oopvarmning og køling ⌦ — vurdering og planlægning ⌫

⇩ nyt

1. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen en omfattende vurdering af opvarmning og køling som led i sin integrerede nationale energi- og klimaplan, efterfølgende integrerede nationale energi- og klimaplan og de respektive statusrapporter, der meddeles i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999. Denne omfattende vurdering skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag IX, og skal ledsages af den vurdering, der foretages i medfør af artikel 15, stk. 7, i direktiv (EU) 2018/2001.

↓ 2012/27/EU (tilpasset)

~~1. Senest den 31. december 2015 foretager medlemsstaterne en omfattende vurdering af potentialet for at anvende højeffektiv kraftvarmeproduktion og effektiv fjernvarme og fjernkøling, som de meddeler Kommissionen, og som skal indeholde de oplysninger, der er fastsat i bilag VIII. Hvis de allerede har foretaget en tilsvarende vurdering, meddeler de Kommissionen denne.~~

~~Den omfattende vurdering skal tage fuldt hensyn til analysen af det nationale potentiale for højeffektiv kraftvarmeproduktion, der udføres i henhold til direktiv 2004/8/EF.~~

~~På Kommissionens anmodning ajourføres vurderingen og tilsendes Kommissionen hvert femte år. Kommissionen fremsætter en sådan anmodning mindst ét år inden den pågældende frist.~~

~~2. Medlemsstaterne vedtager politikker, der tilskynder til, at der på lokalt og regionalt plan tages behørigt hensyn til potentialet for at anvende systemer til effektiv opvarmning og køling, navnlig dem, der anvender højeffektiv kraftvarmeproduktion. Der tages hensyn til potentialet for at udvikle lokale og regionale varmemarkeder.~~

⇩ nyt

2. Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden gives lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af planerne for opvarmning og køling, den omfattende vurdering samt politikker og foranstaltninger.

↓ 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

3. Med henblik på den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, gennemfører medlemsstaterne en cost-benefit-analyse for deres land, der er baseret på klimatiske forhold, økonomisk gennemførlighed og teknisk egnethed~~, i overensstemmelse med bilag IX, del 1~~. Cost-benefit-analysen skal kunne lette identifikationen af de mest ressource- og omkostningseffektive løsninger med henblik på at opfylde varme- og kølebehovene. Cost-benefit-analysen kan være en del af en miljøvurdering i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF ~~af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet~~[116].

⌦ Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at udføre cost-benefit-analyserne, forelægger de detaljerede metoder og antagelser i henhold til bilag X og fastlægger og offentliggør procedurerne for den økonomiske analyse. ⌫

4. Identificerer vurderingen, der er omhandlet i stk. 1, og analysen, der er omhandlet i stk. 3, et potentiale for anvendelse af højeffektiv kraftvarmeproduktion og/eller effektiv fjernvarme og fjernkøling, hvor fordelene er større end omkostningerne, træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger for at udvikle en effektiv fjernvarme- og fjernkøleinfrastruktur og/eller åbne for udvikling af højeffektiv kraftvarmeproduktion og anvendelse af opvarmning og køling fra spildvarme og vedvarende energikilder i overensstemmelse med ~~stk. 1, 5 og 7~~ ⇨ stk. 1 og artikel 24, stk. 4 og 6 ⇦.

Identificerer vurderingen, der er omhandlet i stk. 1 og analysen, der er omhandlet i stk. 3, ikke et potentiale, hvis fordele er større end omkostningerne, herunder de administrative omkostninger ved at gennemføre den cost-benefit-analyse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 4~~stk. 5~~, kan den pågældende medlemsstat fritage anlæg for kravene i nævnte stykke.

⇩ nyt

5. Medlemsstaterne vedtager politikker og foranstaltninger, hvormed der sikres en udpegning af potentialet i de omfattende vurderinger, som foretages i henhold til stk. 1. Disse politikker og foranstaltninger skal mindst omfatte de elementer, der er anført i bilag IX. Hver medlemsstat meddeler disse politikker og foranstaltninger som led i sin integrerede nationale energi- og klimaplan, efterfølgende integrerede nationale energi- og klimaplan og de respektive statusrapporter, der meddeles i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999.

6. Medlemsstaterne tilskynder de regionale og lokale myndigheder til at udarbejde lokale varme- og køleplaner — som minimum i kommuner med en befolkning på over 50 000 indbyggere. Disse planer bør som minimum:

a) være baseret på oplysningerne og dataene i de omfattende vurderinger, der er foretaget i henhold til stk. 1, og anslå og kortlægge potentialet for at øge dels energieffektiviteten, herunder gennem genvinding af spildvarme, og dels vedvarende energi til opvarmning og køling i det pågældende område

[116] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

b) indeholde en strategi for udnyttelse af det afdækkede potentiale i henhold til stk. 6, litra a)

c) udarbejdes under medvirken af alle relevante regionale eller lokale interessenter, og den brede offentligheds deltagelse sikres

d) tage hensyn til lokalsamfundenes og talrige lokale eller regionale administrative enheders eller regioners fælles behov

e) omfatte overvågning af fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af de udpegede politikker og foranstaltninger.

Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden gives lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af planerne for opvarmning og køling, den omfattende vurdering samt politikker og foranstaltninger.

Til dette formål udarbejder medlemsstaterne anbefalinger, der støtter de regionale og lokale myndigheders gennemførelse af politikker og foranstaltninger inden for energieffektiv opvarmning og køling, der er baseret på vedvarende energi, på regionalt og lokalt plan ved at udnytte det afdækkede potentiale. Medlemsstaterne støtter i videst muligt omfang de regionale og lokale myndigheder med alle midler, herunder finansiel støtte og tekniske støtteordninger.

Artikel 24

Varme- og køleforsyning

1. For at øge primærenergieffektiviteten og andelen af vedvarende energi i varme- og køleforsyningen forstås ved et effektivt fjernvarme- og fjernkølingssystem et system, der opfylder følgende kriterier:

a. indtil den 31. december 2025 et system, der anvender mindst 50 % vedvarende energi, 50 % spildvarme, 75 % kraftvarme eller 50 % af en kombination af energi og varme af den nævnte art

b. fra den 1. januar 2026 et system, der anvender mindst 50 % vedvarende energi, 50 % spildvarme, 80 % højeffektiv kraftvarme eller mindst en kombination af denne type termisk energi, der tilføres nettet, hvor andelen af vedvarende energi udgør mindst 5 %, og den samlede andel af vedvarende energi, spildvarme eller højeffektiv kraftvarme udgør mindst 50 %

c. fra den 1. januar 2035 et system, der anvender mindst 50 % vedvarende energi og spildvarme, hvor andelen af vedvarende energi udgør mindst 20 %

d. fra den 1. januar 2045 et system, der anvender mindst 75 % vedvarende energi og spildvarme, hvor andelen af vedvarende energi udgør mindst 40 %

e. fra den 1. januar 2050 et system, der udelukkende anvender vedvarende energi og spildvarme, hvor andelen af vedvarende energi udgør mindst 60 %.

2. Medlemsstaterne sikrer, at et fjernvarme- og fjernkølingssystem, der opføres eller får foretaget en omfattende renovering, opfylder de kriterier i stk. 1, der finder anvendelse på det tidspunkt, hvor systemet idriftsættes eller fortsætter driften efter renoveringen. Medlemsstaterne sikrer desuden, at der ved opførelse eller omfattende renovering af et fjernvarme- og fjernkølingssystem ikke sker en stigning i anvendelsen af andre fossile brændsler end naturgas i eksisterende varmekilder sammenholdt med det gennemsnitlige årlige forbrug i de foregående tre kalenderår med fuld drift forud for renoveringen, og at eventuelle nye varmekilder i dette system ikke anvender andre fossile brændsler end naturgas.

3. Medlemsstaterne sikrer, at operatører af alle eksisterende fjernvarme- og fjernkølingssystemer med en samlet energiproduktion på mere end 5 MW, som ikke opfylder kriterierne i stk. 1, litra b)-e), fra den 1. januar 2025 og derefter hvert femte år udarbejder en plan for at øge primærenergieffektiviteten og andelen af vedvarende energi. Planen skal omfatte foranstaltninger til at opfylde kriterierne i stk. 1, litra b)-e), og den skal godkendes af den kompetente myndighed.

↓ 2012/27/EU (tilpasset) ⇨ nyt

~~4~~5. Medlemsstaterne sikrer ⇨ med henblik på at vurdere den økonomiske gennemførlighed af at øge energieffektiviteten i varme- og køleforsyningen ⇦ , at der gennemføres en cost-benefit-analyse ⇨ på anlægsniveau ⇦ i overensstemmelse med bilag XI~~X~~ ~~, del 2~~ ~~, efter den 5. juni 2014,~~ , når ⇨ de følgende anlæg planlægges opført eller får foretaget en omfattende renovering ⇦:

a) et ~~nyt~~ termisk kraftværk med ~~en~~ ⇨ en gennemsnitlig årlig ⇦ samlet indfyret ~~termisk~~ ⇨ energi ⇦ effekt på mere end ~~20~~ ⇨ 5 ⇦ MW ~~planlægges opført~~, for at vurdere omkostningerne og fordelene ved at sikre anlæggets drift som et højeffektivt kraftvarmeværk

~~b) et eksisterende termisk kraftværk med en samlet indfyret termisk effekt på mere end 20 MW får foretaget en omfattende renovering, for at vurdere omkostningerne og fordelene ved at omstille det til højeffektiv kraftvarmeproduktion~~

~~c) et industrianlæg med en samlet indfyret termisk effekt på mere end 20 MW, der frembringer spildvarme på et nyttigt temperaturniveau, planlægges opført eller får foretaget en omfattende renovering, for at vurdere omkostningerne og fordelene ved at udnytte spildvarmen til at tilfredsstille en økonomisk begrundet efterspørgsel, herunder gennem kraftvarmeproduktion, og ved at koble dette anlæg til et fjernvarme- og fjernkølenet~~

~~d) et nyt fjernvarme- og fjernkølenet planlægges opført, eller et nyt energiproduktionsanlæg med en samlet indfyret termisk effekt på mere end 20 MW planlægges opført i et eksisterende fjernvarme- og fjernkølenet, eller et sådant eksisterende anlæg skal have foretaget en omfattende renovering, for at vurdere omkostningerne og fordelene ved at udnytte spildvarmen fra nærliggende industrianlæg.~~

⇩ nyt

b) et industrianlæg med en gennemsnitlig årlig samlet energitilførsel på mere end 5 MW, for at vurdere udnyttelsen af spildvarmen på og uden for anlægget

c) en servicefacilitet med en årlig gennemsnitlig samlet energitilførsel på mere end 5 MW, f.eks. spildevandsrensningsanlæg og LNG-anlæg, for at vurdere udnyttelsen af spildvarme på og uden for anlægget

d) et datacenter med en samlet nominel energitilførsel på mere end 1 MW, for at vurdere omkostninger og fordele ved at udnytte spildvarmen til at dække en økonomisk begrundet efterspørgsel og dette anlægs tilslutning til et fjernvarmenet eller et effektivt/VE-baseret fjernkølingssystem. Analysen skal omfatte kølesystemløsninger, der gør det muligt at fjerne eller opfange spildvarmen på et nyttigt temperaturniveau med minimale supplerende energitilførsler.

Med henblik på at vurdere spildvarme på stedet med litra b)-d) for øje kan der foretages energisyn i tråd med bilag VI i stedet for den cost-benefit-analyse, der er fastlagt i dette stykke.

↓ 2012/27/EU
⇨ nyt

Installationen af udstyr til opsamling af kuldioxid produceret af et fyringsanlæg med henblik på at lagre det geologisk som fastsat i direktiv 2009/31/EF anses ikke for at være renovering i henhold til dette stykkes litra ~~b), c) og d)~~ ⇨ b) og c) ⇦.

Medlemsstaterne ~~kan kræve~~ ⇨ stiller krav om ⇦, at ~~den~~ cost-benefit-analysen~~, der er omhandlet i litra c) og d),~~ gennemføres i samarbejde med de virksomheder, der har ansvaret for driften af ~~fjernvarme- og fjernkølenettet~~ ⇨ faciliteten ⇦.

5~~6~~. Medlemsstaterne kan fritage følgende for kravene i stk. 4~~5~~:

a) de spidsbelastnings- og backupanlæg til elproduktion, der efter planen skal være i drift mindre end 1 500 driftstimer om året som rullende gennemsnit over en femårsperiode, på baggrund af en verifikationsprocedure fastlagt af medlemsstaterne, der skal sikre, at dette fritagelseskriterium opfyldes

~~b) atomkraftværker~~

b~~c~~) anlæg, der skal placeres tæt på en geologisk lagringslokalitet med godkendelse i henhold til direktiv 2009/31/EF~~.~~

⇩ nyt

c) datacentre, hvis spildvarme anvendes eller vil blive anvendt i et fjernvarmenet eller direkte til rumopvarmning, varmt brugsvand eller andre anvendelser i den bygning eller gruppe af bygninger, hvori de er beliggende.

↓ 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

Medlemsstaterne kan også fastsætte tærskelværdier udtrykt som mængden af tilgængelig nyttig spildvarme, efterspørgslen efter varme eller afstandene mellem industrianlæggene og fjernvarmenettene for at fritage individuelle anlæg fra bestemmelserne i stk. 5, ~~litra c) og d)~~ ⇨ litra c) og d) ⇦.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om fritagelser vedtaget i medfør af nærværende stykke ~~senest den 31. december 2013 og derefter om eventuelle senere ændringer af dem~~.

6~~7~~. Medlemsstaterne vedtager bevillingskriterier som omhandlet i artikel 8~~7~~ i direktiv (EU) 2019/944~~2009/72/EF~~ eller tilsvarende tilladelseskriterier for at:

a) tage hensyn til resultatet af den omfattende vurdering, der er omhandlet i stk. 13

b) sikre, at kravene i stk. 4~~5~~ opfyldes,~~ og~~

c) tage hensyn til resultatet af cost-benefit-analysen, der er omhandlet i stk. 4~~5~~.

7~~8~~. Medlemsstaterne kan fritage individuelle anlæg for i henhold til bevillings- og tilladelseskriterierne, der er omhandlet i stk. 6~~7~~, at skulle gennemføre de muligheder, hvis fordele er større end omkostningerne, hvis ~~det~~ ⌦ dette ⌫ af retlige, ejendomsretlige eller

finansielle grunde er strengt nødvendigt. I disse tilfælde fremsender medlemsstaten senest tre måneder efter at have truffet sin afgørelse en begrundet meddelelse herom til Kommissionen. ⇨ Kommissionen kan afgive udtalelse om meddelelsen inden for tre måneder efter modtagelsen. ⇦

~~8~~9. Stk. ~~4~~5, ~~5~~6, ~~6~~7 og ~~7~~8 i denne artikel finder anvendelse på anlæg, der omfattet af direktiv 2010/75/EU, uden at det berører kravene i nævnte direktiv.

⇩ nyt

9. Medlemsstaterne indsamler oplysninger om cost-benefit-analyser, der er foretaget i overensstemmelse med stk. 4, litra a), b), c) og d), i denne artikel. Disse oplysninger bør som minimum indeholde data om tilgængelige varmeforsyningsmængder og varmeparametre, antal planlagte driftstimer pr. år og lokaliteternes geografiske beliggenhed. Disse data offentliggøres under behørig hensyntagen til deres potentielle følsomhed.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

10. Medlemsstaterne sikrer, at oprindelsen af elektricitet produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion kan garanteres ved hjælp af objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, som hver medlemsstat fastsætter på grundlag af de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten, der er nævnt i bilag III~~II~~, litra f). De sikrer, at denne oprindelsesgaranti opfylder de krav og mindst indeholder de oplysninger, der er anført i bilag XI~~X~~. Medlemsstaterne anerkender gensidigt hinandens oprindelsesgarantier, udelukkende som bevis for de i dette stykke omhandlede oplysninger. En eventuel afvisning af at anerkende en oprindelsesgaranti som et sådant bevis — særlig af grunde, der vedrører forebyggelse af svig — skal bygge på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om en sådan afvisning og om dens begrundelse. Hvis en medlemsstat afviser at anerkende en oprindelsesgaranti, kan Kommissionen træffe afgørelse om at tvinge den pågældende medlemsstat til at anerkende den, navnlig under hensyn til objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier, som ligger til grund for anerkendelsen.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 29~~23~~ for at revidere de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten, der på grundlag af direktiv 2004/8/EF er fastsat ved ~~Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/877/EU~~[117] ,Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2402[118] ~~senest den 31. december 2014~~.

11. Medlemsstaterne sikrer, at det er en forudsætning for eventuel støtte til kraftvarmeproduktion, at elproduktionen foregår på højeffektive kraftvarmeværker, og at spildvarmen faktisk udnyttes til at opnå primærenergibesparelser. Statsstøttereglerne finder

---

117 ~~EUT L 343 af 23.12.2011, s. 91.~~

118 Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2402 af 12. oktober 2015 om revision af harmoniserede referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU, og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2011/877/EU (EUT L 333 af 19.12.2015, s. 54).

anvendelse på offentlig støtte til kraftvarmeproduktion og til fjernvarmeproduktion og -net, hvor det er relevant.

Artikel 25~~15~~

Energiomformning, -transmission og -distribution

1. ~~Medlemsstaterne sikrer, at~~ N~~n~~ationale energitilsynsmyndigheder ⇨ anvender ⇦ under udførelsen af de tilsynsopgaver, der er anført i direktiv (EU) 2019/944~~2009/72/EF~~ og 2009/73/EF, ~~tager behørigt hensyn til energieffektiviteten~~ ⇨ princippet om energieffektivitet først i henhold til nærværende direktivs artikel 3 ⇦ i deres beslutninger vedrørende driften af gas- og elinfrastrukturen ⇨ , herunder deres beslutninger om nettakster ⇦.

~~Medlemsstaterne sikrer navnlig, at nationale energitilsynsmyndigheder gennem fastsættelse af nettakster og -regler inden for rammerne af direktiv 2009/72/EF og under hensyntagen til omkostningerne og fordelene ved hver foranstaltning tilskynder netoperatørerne til at stille systemtjenester til rådighed for brugerne af nettet, som gør det muligt for dem at gennemføre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten som led i den fortsatte udbygning af intelligente net.~~

~~Sådanne systemtjenester kan fastlægges af systemoperatøren og må ikke have negative virkninger for systemets sikkerhed.~~

⇩ nyt

2. Medlemsstaterne sikrer, at transmissions- og distributionsnetoperatørerne for gas og elektricitet anvender princippet om energieffektivitet først i overensstemmelse med dette direktivs artikel 3 i forbindelse med deres netplanlægning, netudvikling og investeringsbeslutninger. Under hensyntagen til forsyningssikkerhed og markedsintegration sikrer medlemsstaterne, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne ikke investerer i strandede aktiver for at bidrage til at afbøde klimaændringer. De nationale regulerende myndigheder bør fastsætte metoder og retningslinjer for, hvordan alternativer kan vurderes i cost-benefit-analysen under hensyntagen til generelle fordele, og kontrollere transmissionssystemoperatørernes eller distributionssystemoperatørernes gennemførelse af princippet om energieffektivitet først, når de godkender, kontrollerer eller overvåger de projekter, som transmissionssystemoperatørerne eller distributionssystemoperatørerne forelægger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at transmissions- og distributionsnetoperatørerne kortlægger nettab og træffer omkostningseffektive foranstaltninger med henblik på at reducere nettab. Transmissions- og distributionsnetoperatørerne indberetter disse foranstaltninger og de forventede energibesparelser takket være reduktion af nettab til den nationale energitilsynsmyndighed. De nationale energitilsynsmyndigheder begrænser transmissions- og distributionsnetoperatørernes mulighed for at få dækket undgåelige nettab via de takster, som forbrugerne betaler. Medlemsstaterne sikrer, at transmissions- og distributionsoperatørerne vurderer foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten i forhold til deres eksisterende transmissions- eller distributionssystemer for gas eller elektricitet og forbedrer energieffektiviteten i forbindelse med udformningen og driften af infrastrukturen. Medlemsstaterne tilskynder transmissions- og distributionsnetoperatørerne til at udvikle innovative løsninger for at forbedre energieffektiviteten i eksisterende systemer med incitamentsbaserede regler.

4. De nationale energitilsynsmyndigheder medtager et særligt afsnit om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at forbedre energieffektiviteten i relation til driften af gas- og elinfrastrukturen, i den årlige rapport, der udarbejdes i henhold til artikel 59, litra l), i direktiv (EU) 2019/944 og i henhold til artikel 41 i direktiv 2009/73/EU. I disse rapporter forelægger de nationale energitilsynsmyndigheder en vurdering af nettab i forbindelse med driften af gas- og elinfrastrukturen, transmissions- og distributionsnetoperatørernes gennemførte foranstaltninger, og fremsætter anbefalinger til, hvordan energieffektiviteten kan forbedres, hvor det er relevant.

↓ 2012/27/EU (tilpasset)

5. For så vidt angår el sikrer medlemsstaterne, at netregulering og nettakster opfylder kriterierne i bilag XII~~XI~~ under hensyntagen til de retningslinjer og regler, der er udarbejdet i henhold til forordning (EU) 2019/943~~(EF) nr. 714/2009~~.

~~2. Medlemsstaterne sikrer senest den 30. juni 2015, at:~~

~~a) der er foretaget en vurdering af potentialet for energieffektivitet i deres gas- og elinfrastruktur, navnlig med hensyn til transmission, distribution, laststyring og interoperabilitet, samt tilslutning til energiproduktionsanlæg, herunder adgangsmuligheder for mikroenergiproduktionsanlæg~~

~~b) der er udpeget konkrete foranstaltninger og investeringer med henblik på indførelse af omkostningseffektive forbedringer af energieffektiviteten i netinfrastrukturen med en tidsplan for deres indførelse.~~

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 11)

~~2a. Senest den 31. december 2020 udarbejder Kommissionen efter høring af relevante interessenter en fælles metode for at tilskynde netoperatører til at mindske tab, gennemføre et omkostnings- og energieffektivt infrastrukturinvesteringsprogram og gøre behørigt rede for nettets energieffektivitet og fleksibilitet.~~

↓ 2012/27/EU
⇨ nyt

6~~3~~. Medlemsstaterne kan tillade, at der ved netbunden energitransmission og -distribution indføres komponenter i ordninger og takststrukturer med socialt sigte, såfremt eventuelle forstyrrelser af transmissions- og distributionssystemet begrænses mest muligt og ikke er ude af proportioner med det sociale sigte.

7~~4~~. ~~Medlemsstaterne~~ ⇨ De nationale regulerende myndigheder ⇦ sørger for at fjerne incitamenter i transmissions- og distributionstaksterne, der er skadelige for ~~den samlede effektivitet (herunder~~ energieffektiviteten~~)~~ af produktionen, transmissionen, distributionen og forsyningen af elektricitet⇨ og gas ⇦ ~~, eller som kan hindre deltagelse af efterspørgselsreaktion på balanceringsmarkeder og inden for indkøb af hjælpeydelser, Medlemsstaterne sikrer, at netoperatører gives incitamenter til at forbedre effektiviteten i udformningen og driften af infrastrukturen, og at takster inden for rammerne af direktiv 2009/72/EF gør det muligt for leverandører at forbedre forbrugernes inddragelse i systemeffektiviteten, herunder efterspørgselsreaktion, afhængig af de nationale forhold~~.

↓ 2019/944 artikel 70, nr. 5), litra a)

8~~5~~. Transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører skal opfylde kravene i bilag XII~~XII~~.

↓ 2012/27/EU ⇨ nyt

~~Medlemsstaterne kan særligt lette tilkobling af el produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion fra små kraftvarmeenheder og mikrokraftvarmeenheder til forsyningsnettet. Medlemsstaterne træffer om nødvendigt foranstaltninger for at tilskynde netværksoperatører til at indføre en enkel "installér og informér"-anmeldelsesprocedure i forbindelse med installation af mikrokraftvarmeenheder for at forenkle og forkorte godkendelsesproceduren for privatpersoner og montører.~~

~~6. Med forbehold af kravene til opretholdelse af nettets pålidelighed og sikkerhed tager medlemsstaterne passende skridt til at sikre, at operatører af højeffektive kraftvarmeværker kan tilbyde balanceringsydelser og andre driftsmæssige ydelser på transmissionssystemoperatør- eller distributionssystemoperatørniveau, hvis det teknisk og økonomisk er gennemførligt med det højeffektive kraftvarmeanlægs driftform. Transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører sikrer, at sådanne ydelser indgår i en tilbudsproces, der er gennemsigtig, ikkediskriminerende og åben for granskning.~~

9. I relevante tilfælde kan ~~medlemsstaterne~~ ⇨ de nationale regulerende myndigheder ⇦ kræve, at transmissionssystemoperatører og distributionssystemoperatører tilskynder til placering af højeffektiv kraftvarmeproduktion tæt på områder med efterspørgsel ⇨ efter varme ⇦ ved at nedsætte tilslutningsafgifterne og afgifterne for brug af systemet.

10~~7~~. Medlemsstaterne kan tillade, at producenter af el fra højeffektiv kraftvarmeproduktion, der ønsker tilslutning til elforsyningsnettet, sender tilslutningsarbejdet i udbud.

11~~9~~. Ved indberetning i henhold til direktiv 2010/75/EU og med forbehold af nævnte direktivs artikel 9, stk. 2, overvejer medlemsstaterne at medtage oplysninger om energieffektivitetsniveauet for anlæg, der foretager forbrænding af brændslerbrændstoffer med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 50 MW eller derover i lyset af de relevante bedste tilgængelige teknikker, der er udviklet i medfør af direktiv 2010/75/EU~~ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening~~[119].

~~Medlemsstaterne kan tilskynde driftsledere for anlæg, der er omhandlet i første afsnit, til at øge deres gennemsnitlige årlige nettodriftshastigheder.~~

[119] ~~Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2008/1/EU af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EUT L 24 af 29.1.2008, s. 8).~~

KAPITEL VI~~II~~V

HORISONTALE BESTEMMELSER

Artikel 26~~16~~

Kvalifikations-, akkrediterings- og attesteringsordninger

~~1. Finder en medlemsstat, at det nationale niveau af teknisk kompetence, objektivitet og pålidelighed er utilstrækkeligt, sikrer den, at attesterings- og/eller akkrediteringsordninger og/eller tilsvarende kvalifikationsordninger, herunder om nødvendigt passende uddannelsesprogrammer, senest den 31. december 2014 bliver eller er til rådighed for leverandører af energitjenester, energisyn, ansvarlige for energistyringen og montører af energirelaterede bygningsdele, jf. definitionen i artikel 2, nr. 9), i direktiv 2010/31/EU.~~

~~2. Medlemsstaterne sikrer, at de ordninger, der er omhandlet i stk. 1, skaber gennemsigtighed for forbrugerne, er pålidelige og bidrager til de nationale energieffektivitetsmål.~~

⇩ nyt

1. Medlemsstaterne sikrer et passende kompetenceniveau inden for erhverv, der beskæftiger sig med energieffektivitet, svarende til markedets behov. Medlemsstaterne sikrer i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter, at attesterings- og/eller tilsvarende kvalifikationsordninger, herunder om nødvendigt passende uddannelsesprogrammer, står til rådighed for energieffektivitetsrelaterede erhverv, herunder leverandører af energitjenester, leverandører af energisyn, ansvarlige for energistyringen, uafhængige eksperter og montører af bygningsdele i henhold til direktiv 2010/31/EU, og at de er pålidelige og bidrager til de nationale energieffektivitetsmål og EU's overordnede dekarboniseringsmål.

Udbydere af attestering og/eller tilsvarende kvalifikationsordninger, herunder om nødvendigt passende uddannelsesprogrammer, skal være akkrediteret i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008[120].

2. Medlemsstaterne sikrer, at der i nationale attesterings- eller tilsvarende kvalifikationsordninger, herunder om nødvendigt uddannelsesprogrammer, tages hensyn til eksisterende europæiske eller internationale standarder.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

3. Medlemsstaterne offentliggør de i stk. 1 omhandlede attesterings- ~~og/eller akkrediteringsordninger~~ eller tilsvarende kvalifikationsordninger ⇨ — eller passende uddannelsesprogrammer — ⇦ og samarbejder indbyrdes og med Kommissionen om sammenligning og anerkendelse af ordningerne.

---

[120] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93.

Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med artikel 27~~18~~, stk. 1, passende foranstaltninger for at gøre forbrugerne opmærksom på, at ~~kvalifikations- og eller attesterings~~ ordninger ⌦ ne ⌫ er til rådighed.

⇩ nyt

4. Medlemsstaterne vurderer senest den 31. december 2024 og derefter hvert fjerde år, om ordningerne sikrer det nødvendige kompetenceniveau for leverandører af energitjenester, leverandører af energisyn, ansvarlige for energistyringen, uafhængige eksperter og montører af bygningsdele i henhold til direktiv 2010/31/EU, og de gør vurderingen og anbefalingerne på grundlag heraf offentligt tilgængelige.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

~~Artikel 17~~

~~Information og uddannelse~~

~~1. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om tilgængelige energieffektivitetsmekanismer og økonomiske og juridiske rammer er gennemsigtige og udbredes bredt til alle relevante markedsaktører, herunder forbrugere, håndværkere, arkitekter, ingeniører, miljørevisorer og eksperter i udførelse af energisyn samt montører af bygningsdele som defineret i direktiv 2010/31/EU.~~

~~4. Medlemsstaterne fremmer med interessenters deltagelse, herunder lokale og regionale myndigheder, passende oplysnings-, bevidstgørelses- og uddannelsesinitiativer for at oplyse borgerne om fordelene ved og de praktiske forhold omkring foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten.~~

Artikel 27~~18~~

Energitjenester

1. Medlemsstaterne fremmer markedet for energitjenester og SMV'ers adgang til det ved at:

~~a)~~ udbrede klar og lettilgængelig information om:

a~~i~~) foreliggende energitjenestekontrakter og om de bestemmelser, de bør omfatte for at sikre, at der opnås energibesparelser, og at slutkundernes rettigheder beskyttes

b~~ii~~) finansieringsinstrumenter, incitamenter, tilskud ⇨ , revolverende fonde, garantier, forsikringsordninger ⇦ og lån som støtte for energieffektivitetstjenesteprojekter

---

⇩ nyt

c) tilgængelige leverandører af energitjenester, der er kvalificerede og/eller attesterede, og deres kvalifikationer og/eller attester i overensstemmelse med artikel 26

d) tilgængelige overvågnings- og kontrolmetoder og kvalitetskontrolordninger.

↓ 2012/27/EU (tilpasset) ⇨ nyt

2.~~b)~~ ~~fremme~~ ⌦ Medlemsstaterne fremmer ⌫ udviklingen af kvalitetsmærker, der bl.a. udvikles af handelssammenslutninger ⇨ , baseret på europæiske eller internationale standarder, hvis det er relevant ⇦;

3.~~c)~~ ⌦ Medlemsstaterne skal ⌫ offentliggøre og regelmæssigt ajourføre en liste over disponible og kvalificerede og/eller attesterede leverandører af energitjenester og deres kvalifikationer og/eller attesteringer, jf. artikel 26~~16~~, eller skabe en grænseflade, hvor leverandører af energitjenester kan formidle oplysninger.

⇩ nyt

4. Medlemsstaterne tilskynder offentlige organer til at anvende kontrakter om energimæssig ydeevne i forbindelse med renovering af store bygninger. Ved renoveringer af store erhvervsbygninger med et nettoetageareal på over 1 000 m² sikrer medlemsstaterne, at de offentlige organer vurderer gennemførligheden af at anvende kontrakter om energimæssig ydeevne.

Medlemsstaterne kan tilskynde offentlige organer til at kombinere kontrakter om energimæssig ydeevne med udvidede energitjenester, herunder efterspørgselsreaktion og lagring.

↓ 2012/27/EU (tilpasset) ⇨ nyt

5.~~d)~~ ~~støtte~~ ⌦ Medlemsstaterne skal støtte ⌫ den offentlige sektor med at tage imod tilbud om energitjenester, navnlig i forbindelse med renovering af bygninger ved at tilvejebringe:

a~~i~~) standardkontrakter i forbindelse med indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne, der mindst omfatter de i bilag XIII~~XIII~~ anførte punkter ⇨ og tage hensyn til de tilgængelige europæiske eller internationale standarder, tilgængelige udbudsretningslinjer og Eurostats vejledning om den statistiske behandling af kontrakter om energimæssig ydeevne i offentlige regnskaber ⇦

b~~ii~~) oplysninger om bedste praksis vedrørende indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne, herunder, hvis den forefindes, en cost-benefit-analyse på grundlag af en livscyklustilgang~~.~~

⇩ nyt

c) offentliggørelse af en database over gennemførte og igangværende projekter om indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne, som omfatter de forventede og opnåede energibesparelser.

↓ 2012/27/EU (tilpasset) ⇨ nyt

6~~2~~. Medlemsstaterne støtter den korrekte funktion af markedet for energitjenester ~~.~~ ~~om nødvendigt~~ ved ⌦ at træffe følgende foranstaltninger, for ⌫:

a) at identificere og offentliggøre kontaktpunkt(er), hvor slutkunderne kan indhente de i stk. 1 nævnte oplysninger

b) ~~om nødvendigt at træffe foranstaltninger til at fjerne~~ ⌦ at fjerne ⌫ de reguleringsmæssige og ikkereguleringsmæssige hindringer for brugen af indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne og andre energieffektivitetstjenestemodeller med henblik på identificering og/eller gennemførelse af energibesparende foranstaltninger

~~c) at overveje at indføre eller tildele en uafhængig mekanisme, f.eks. en ombudsmand, den rolle at sikre, at klager og udenretslig tvistbilæggelse i forbindelse med indgåelse af energitjenestekontrakter behandles effektivt~~

⇩ nyt

c) at oprette de rådgivende organer og uafhængige markedsformidlere og fremme deres rolle, herunder fælles kontaktpunkter eller lignende støttemekanismer, der skal stimulere markedsudviklingen på efterspørgsels- og udbudssiden, og stille oplysninger om disse støttemekanismer til rådighed for offentligheden og gøre dem tilgængelige for markedsaktørerne.

7. Med henblik på at støtte et velfungerende marked for energitjenester kan medlemsstaterne oprette en individuel mekanisme eller udpege en ombudsmand for at sikre en effektiv behandling af klager og udenretslig bilæggelse af tvister, der opstår i forbindelse med energitjenestekontrakter og kontrakter om energimæssig ydeevne.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

~~d) at gøre det muligt for uafhængige markedsformidlere at spille en rolle med hensyn til at stimulere markedsudviklingen på efterspørgsels- og udbudssiden.~~

8~~3~~. Medlemsstaterne sikrer, at energidistributører, distributionssystemoperatører og energileverandører i detailleddet afstår fra enhver aktivitet, der kan hæmme efterspørgslen efter eller leveringen af energitjenester eller ~~andre~~ foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten eller hindre udviklingen af markeder for sådanne tjenester eller foranstaltninger, herunder aktiviteter, der kan holde konkurrenter ude af markedet eller udgøre misbrug af en dominerende stilling.

Artikel 28~~20~~

National energisparefond, finansiering og teknisk støtte

1. Med forbehold af artikel 107 og 108 i ⌦ TEUF ⌫ ~~traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde~~ letter medlemsstaterne oprettelsen af finansieringsfaciliteter eller anvendelsen af eksisterende faciliteter til foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på at maksimere fordelene ved en flerstrenget finansiering ⇨ og kombinationen af tilskud, finansielle instrumenter og teknisk støtte ⇦.

2. Kommissionen bistår i givet fald direkte eller gennem de europæiske finansielle institutioner medlemsstaterne med oprettelsen af finansieringsfaciliteter og ~~tekniske støtteordninger~~ ⇨ faciliteter rettet mod projektudviklingsbistand på nationalt, regionalt eller lokalt niveau ⇦ med henblik på at øge ⇨ investeringerne i ⇦ energieffektiviteten i forskellige sektorer ⇨ , samt styrke og beskytte personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder

og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, bl.a. ved at integrere et ligestillingsperspektiv, således at ingen lades i stikken. ⇦

⇨ 3. Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger, hvormed det sikres, at finansielle institutioner tilbyder energieffektive udlånsprodukter, f.eks. grønne realkreditlån og grønne lån, sikrede og usikrede, bredt og uden forskelsbehandling, og at disse er synlige og tilgængelige for forbrugerne. Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger med henblik på at lette gennemførelsen af finansieringsordninger via regning og skattefinansieringsordninger. ⇦ Medlemsstaterne ~~tilskynder til~~ ⇨ sørger for ⇦ , at banker og andre finansielle institutioner~~institutter~~ ⌦ får oplysninger om mulighederne for at deltage i finansieringen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten ⌫ ~~informeres om mulighederne for at deltage i finansieringen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten~~, herunder gennem oprettelse af offentlig-private partnerskaber.

4~~3~~. Kommissionen fremmer udvekslingen af bedste praksis mellem de kompetente nationale eller regionale myndigheder eller organer, f.eks. via årlige møder mellem tilsynsorganerne, offentlige databaser med oplysninger om medlemsstaternes gennemførelse af foranstaltninger samt landesammenligninger.

🡻 2018/2002 artikel 1, nr. 12) (tilpasset)
⇨ nyt

5~~3a~~. For at mobilisere privat finansiering til energieffektivitetsforanstaltninger og energirenovering i overensstemmelse med direktiv 2010/31/EU fører Kommissionen en dialog med både offentlige og private finansielle institutioner for at tilrettelægge mulige foranstaltninger, den kan træffe.

6~~3b~~. De i stk. 4~~3a~~ omhandlede foranstaltninger omfatter følgende ⌦ elementer ⌫:

a) mobilisering af kapitalinvesteringer i energieffektivitet i lyset af energibesparelsers bredere virkninger ~~for finansiel risikostyring~~

b) sikring af bedre data vedrørende energi- og finansieringsmæssig ydeevne ved at:

   i) undersøge yderligere, hvordan investeringer i energieffektivitet forbedrer de underliggende aktivers værdi

   ii) støtte undersøgelser, der skal vurdere monetariseringen af ikkeenergirelaterede fordele ved investeringer i energieffektivitet.

7~~3c~~. Med henblik på at mobilisere privat finansiering af energieffektivitetsforanstaltninger og energirenovering skal medlemsstaterne, når de gennemfører dette direktiv:

a) overveje metoder til at gøre bedre brug af energisyn i henhold til artikel 11~~8~~ for at påvirke beslutningstagning

b) gøre optimal brug af de muligheder og redskaber, der ⇨ er til rådighed via Unionens budget, og som ⇦ foreslås i initiativet om intelligent finansiering til intelligente bygninger ⇨ og i Kommissionens meddelelse med titlen "renoveringsbølgen". ⇦

8~~3d~~. Kommissionen yder senest den ~~1. januar 2020~~ ⇨ 31. december 2024 ⇦ vejledning til medlemsstaterne ⇨ og markedsaktørerne ⇦ om, hvordan private investeringer kan frigøres.

⇩ nyt

Vejledningen har til formål at hjælpe medlemsstaterne og markedsaktørerne med at udvikle og gennemføre deres investeringer i energieffektivitet i de forskellige EU-programmer, og der vil blive foreslået passende finansielle mekanismer og løsninger med en kombination af tilskud, finansielle instrumenter og projektudviklingsstøtte med henblik på at opskalere eksisterende initiativer og anvende EU-finansiering som en katalysator til at mobilisere og udløse privat finansiering.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

94. Medlemsstaterne kan oprette en national energisparefond. Formålet med denne fond skal være ⇨ at gennemføre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder foranstaltninger i medfør af artikel 8, stk. 3, og artikel 22 som en prioritet blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, samt ⇦ at ~~støtte~~ ⇨ gennemføre ⇦ nationale ~~initiativer til forbedring af energieffektiviteten~~ ⇨ foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på at støtte medlemsstaterne i at yde deres nationale energieffektivitetsbidrag og deres vejledende forløb som nævnt i artikel 4, stk. 2. Den nationale energisparefond kan finansieres med indtægter fra kvoteauktioner i henhold til EU's emissionshandelssystem for bygnings- og transportsektoren. ⇦

105. Medlemsstaterne kan tillade, at de ⇨ offentlige myndigheder opfylder ⇦ de forpligtelser, der er fastsat i artikel 65, stk.1, ~~opfyldes~~ ved ⌦ hjælp af ⌫ årlige bidrag til den nationale energisparefond ~~, der~~ ⌦ svarende ⌫ ~~svarer~~ til ~~de investeringer~~ ⌦ det investeringsbeløb ⌫ , der er nødvendig~~t~~e for at opfylde disse forpligtelser.

116. Medlemsstaterne kan fastsætte, at forpligtede parter kan opfylde deres forpligtelser i artikel 97, stk. 1 og 4, ved at yde et årligt bidrag til den nationale energisparefond, der svarer til de investeringer, der er nødvendige for at opfylde disse forpligtelser.

127. Medlemsstaterne kan anvende deres indtægter fra de årlige emissionstildelinger i henhold til beslutning nr. 406/2009/EF til udvikling af innovative finansierings~~mekanismer til at opfylde målet i artikel 65 om at forbedre bygningers energimæssige ydeevne~~ ⇨ med henblik på forbedringer af energieffektiviteten ⇦.

Artikel 2921

Konverteringsfaktorer ⌦ og primærenergifaktorer ⌫

1. ⇨ De nedre brændværdier i bilag VI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066[121] og primærenergifaktorerne ⇦ ~~Konverteringsfaktorerne~~ i ⌦ stk. 2 ⌫~~bilag IV~~ anvendes ved omregning af energibesparelser til en fælles enhed med henblik på sammenligning, medmindre anvendelse af andre ~~konverterings~~ ⇨ værdier eller ⇦ faktorer kan begrundes.

[121] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 (EUT L 334 af 31.12.2018, s. 1).

⇩ nyt

2. En primærenergifaktor finder anvendelse, når energibesparelser er opgjort i primærenergi ved hjælp af en bottom-up-tilgang baseret på det endelige energiforbrug.3. For besparelser i kWh elektricitet anvender medlemsstaterne en koefficient til nøjagtigt at beregne de deraf følgende besparelser i primærenergiforbruget. Medlemsstaterne anvender en standardkoefficient på 2,1, medmindre de anvender deres skønsbeføjelser til at fastsætte en anden koefficient baseret på begrundede nationale forhold.

4. For besparelser i kWh for andre energibærere anvender medlemsstaterne en koefficient for nøjagtigt at beregne de deraf følgende besparelser i primærenergiforbruget. 5. Hvis medlemsstaterne fastsætter deres egen koefficient for en standardværdi i henhold til dette direktiv, fastsætter medlemsstaterne denne ved hjælp af en gennemsigtig metode på grundlag af nationale forhold, der påvirker primærenergiforbruget. Forholdene skal være begrundede, verificerbare og baseret på objektive og ikkediskriminerende kriterier.

6. Medlemsstaterne skal ved fastsættelsen af en sådan koefficient tage hensyn til energimikset i ajourføringen af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og efterfølgende integrerede nationale energi- og klimaplan, som skal meddeles Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999. Hvis medlemsstaterne afviger fra standardværdien, underretter de Kommissionen om den koefficient, de anvender, sammen med beregningsmetoden og de underliggende data i forbindelse med ajourføringen af deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og efterfølgende integrerede nationale energi- og klimaplaner i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999.

7. Senest den 25. december 2022 og hvert fjerde år derefter reviderer Kommissionen standardkoefficienten på grundlag af registrerede data. Denne revision foretages under hensyntagen til dens indvirkning på anden EU-lovgivning såsom direktiv 2009/125/EF og forordning (EU) 2017/1369.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

KAPITEL VIII~~V~~

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 30~~13~~

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af ~~artikel 7-11a og artikel 18, stk. 3~~ ⇨ dette direktiv ⇦ , og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres~~iværksættes~~. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver ~~meddeler~~ senest den ⇨ [gennemførelsesfristen] ⇦ ~~5. juni 2014~~ Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler den omgående senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 31~~22~~

Delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32~~23~~ ~~for at~~ ⌦ vedrørende ⌫ revisionen~~revidere~~ ⌦ af ⌫de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten, der er omhandlet i artikel 24~~14~~, stk. 10, andet afsnit.

🡻 2018/2002 artikel 1, nr. 13) (tilpasset)

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32~~23~~ ~~for at ændre~~ ⌦ for at ændre eller supplere ⌫ dette direktiv ved at tilpasse værdierne, beregningsmetoderne, standardkoefficiente ⌦ r ⌫ n ⌦ e ⌫ for primærenergi og kravene i ⌦ artikel 29 og ⌫ bilag II, III, V, VII-XI, og XIII ~~I-V, VII-X og XII~~ til den tekniske udvikling.

⇩ nyt

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 32 med henblik på at supplere dette direktiv ved efter høring af de relevante interessenter at fastlægge en fælles ordning i Unionen for vurdering af bæredygtigheden af datacentre på dens område. I ordningen fastlægges definitionen af indikatorer for datacentres bæredygtighed og i henhold til artikel 10, stk. 9, i dette direktiv fastsættes minimumstærsklerne for et betydeligt energiforbrug, og desuden fastsættes nøgleindikatorerne og metoden til at måle disse.

🡻 2012/27/EU

Artikel 32~~23~~

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

🡻 2018/2002 artikel 1, nr. 14), litra a) ⇨ nyt

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 31~~22~~, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ~~24. december 2018~~ ⇨ [datoen for offentliggørelse i EUT] ⇦. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

🡻 2012/27/EU

3. Den i artikel 31~~22~~ omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt,

der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 14), litra b)

~~13a~~. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016[~~122~~].

↓ 2012/27/EU

5~~4~~. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6~~5~~. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 31~~22~~ træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 33~~24~~

Evaluering og tilsyn med gennemførelsen

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 15), litra a)

1~~4a~~. Inden for rammerne af rapporten om status over energiunionen aflægger Kommissionen rapport om det europæiske kvotemarkeds funktion i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, og artikel 35, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2018/1999, idet der tages hensyn til virkningerne af gennemførelsen af dette direktiv.

↓ 2012/27/EU (tilpasset)

~~5. Kommissionen undersøger, om der fortsat er behov for muligheden for fritagelser i artikel 14, stk. 6, første gang i forbindelse med vurderingen af den første nationale energieffektivitetshandlingsplan og derefter hvert tredje år. Hvis undersøgelsen viser, at et eller flere kriterier for disse fritagelser ikke længere kan begrundes under hensyntagen til eksistensen af varmebelastning og de fritagne anlægs faktiske driftsvilkår, foreslår Kommissionen passende foranstaltninger.~~

---

122 ~~EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.~~

⇩ nyt

2. Senest den 31. oktober 2025 og derefter hvert fjerde år evaluerer Kommissionen de eksisterende foranstaltninger med henblik på at opnå øget energieffektivitet og dekarbonisering inden for opvarmning og køling. I evalueringen tages følgende i betragtning:

a) tendenser med hensyn til energieffektivitet og drivhusgasemissioner inden for opvarmning og køling, herunder inden for fjernvarme og fjernkøling

b) indbyrdes forbindelser mellem de trufne foranstaltninger

c) ændringer med hensyn til energieffektivitet og drivhusgasemissioner inden for opvarmning og køling

d) eksisterende og planlagte energieffektivitetspolitikker og -foranstaltninger tillige med politikker og foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner på nationalt plan og EU-plan og

e) foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet ifølge deres omfattende vurderinger i henhold til artikel 23, stk. 1, og meddelt i overensstemmelse med artikel 17, litra b), nr. 1), i forordning (EU) 2018/1999.

Kommissionen kan, hvis det er relevant, foreslå foranstaltninger for at sikre opfyldelsen af Unionens klima- og energimål.

🡻 2012/27/EU

3~~6~~. Inden den 30. april hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen statistiske oplysninger om den nationale el- og varmeproduktion fra høj- og laveffektiv kraftvarmeproduktion opgjort efter metoden i bilag II~~I~~ og sat i forhold til den samlede varme- og elproduktion. Desuden fremsender de årlige statistikker om varme- og elkapaciteten i kraftvarmeanlæg, om hvilke brændsler~~brændstoffer~~ der anvendes i kraftvarmeanlæggene samt produktions- og kapacitetstal for fjernvarme og fjernkøling sat i forhold til den samlede varme- og elproduktion og -kapacitet. Medlemsstaterne fremsender statistiske oplysninger om, hvilke primærenergibesparelser der er opnået ved udnyttelse af kraftvarmeproduktion opgjort efter metoden i bilag III~~II~~.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)

~~7. Senest den 30. juni 2014 forelægger Kommissionen den vurdering, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, for Europa-Parlamentet og Rådet, om nødvendigt ledsaget af forslag til yderligere foranstaltninger.~~

~~8. Kommissionen vurderer effektiviteten af gennemførelsen af artikel 6 senest den 5. december 2015 under hensyn til kravene i direktiv 2004/18/EF, og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten ledsages, hvis det er relevant, af forslag til yderligere foranstaltninger.~~

~~9. Senest den 30. juni 2016 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af artikel 7. Denne rapport ledsages i givet fald af et lovforslag med et eller flere af følgende formål:~~

~~a) at ændre den endelige dato i artikel 67, stk. 1~~

~~b) at gennemgå kravene i artikel 67, stk. 1, 2 og 3~~

~~c) at fastsætte yderligere fælles krav, navnlig vedrørende de forhold, der er omhandlet i artikel 67, stk. 7.~~

~~10. Senest den 30. juni 2018 vurderer Kommissionen, hvilke fremskridt medlemsstaterne har gjort med at afvikle de reguleringsmæssige og ikkereguleringsmæssige hindringer, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1. Denne vurdering følges i givet fald op af forslag til yderligere foranstaltninger.~~

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 15), litra b) (tilpasset)
⇨ nyt

~~12. Senest den 31. december 2019 vurderer Kommissionen virkningen af gennemførelsen af definitionen af små og mellemstore virksomheder med henblik på artikel 8, stk. 4 og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Hurtigst muligt efter forelæggelse af denne rapport vedtager Kommissionen lovgivningsforslag, hvis det er relevant.~~

413. Senest den 1. januar 2021 foretager Kommissionen en vurdering af energieffektivitetspotentialet inden for konvertering, omformning, transmission, transport og lagring af energi og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Denne rapport ledsages, hvis det er relevant, af lovgivningsforslag.

514. ⌦ Med forbehold af eventuelle ændringer af bestemmelserne om detailmarkeder i direktiv 2009/73/EF ⌫ foretager Kommissionen s~~S~~enest den 31. december 2021 ~~foretager Kommissionen, medmindre der i mellemtiden er blevet foreslået ændringer af bestemmelserne om detailmarkeder i direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for gas,~~ en vurdering af bestemmelserne vedrørende måling, fakturering og forbrugeroplysninger i forbindelse med naturgas og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på, hvor det er relevant, at tilpasse bestemmelserne til de relevante bestemmelser om elektricitet i direktiv (EU) 2019/944~~2009/72/EF~~ for at styrke forbrugerbeskyttelsen og gøre det muligt for slutkunder at modtage hyppigere, klarere og bedre ajourførte oplysninger om deres forbrug af naturgas og at regulere deres energiforbrug. Hurtigst muligt efter forelæggelse af denne rapport vedtager Kommissionen lovgivningsforslag, ⌦ hvor ⌫ ~~hvis~~ det er relevant.

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 2) (tilpasset)

64. Kommissionen vurderer senest den 31. oktober 2022, om Unionen har nået sit~~ne~~ overordnede 2020-mål for energieffektivitet.

↓ 2018/2002 artikel 1, nr. 15), litra b)
⇨ nyt

715. Senest den 28. februar ~~2024~~ ⇨ 2027 ⇦ og derefter hvert femte år evaluerer Kommissionen nærværende direktiv og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.

Denne evaluering skal omfatte:

~~a) en undersøgelse af, om kravene og den alternative tilgang, der er fastsat i artikel 5, skal tilpasses efter 2030~~

a~~b~~) en vurdering af dette direktivs generelle virkning og behovet for at tilpasse Unionens politik for energieffektivitet yderligere i overensstemmelse med målene i Parisaftalen fra 2015 ~~om klimaændringer efter den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer~~[123] og i lyset af den økonomiske og innovative udvikling.

⇩ nyt

b) Unionens overordnede 2030-mål for energieffektivitet, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, med henblik på at opjustere dette mål i tilfælde af væsentlige nedbringelser af omkostningerne som følge af den økonomiske eller teknologiske udvikling eller om nødvendigt for at opfylde Unionens dekarboniseringsmål for 2040 og 2050 og dens internationale forpligtelser med hensyn til dekarbonisering

c) hvorvidt medlemsstaterne fortsat skal opnå nye årlige besparelser i overensstemmelse med artikel 8, første afsnit, litra c), for tiårsperioderne efter 2030

d) hvorvidt medlemsstaterne fortsat skal sikre, at mindst 3 % af det samlede etageareal i opvarmede og/eller afkølede bygninger, der ejes af offentlige organer, renoveres hvert år i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, med henblik på at revidere renoveringsprocenten i nævnte artikel

e) hvorvidt medlemsstaterne fortsat skal opnå en andel af energibesparelser blandt sårbare kunder, personer, der er berørt af energifattigdom, og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, i tiårsperioderne efter 2030

f) hvorvidt medlemsstaterne fortsat skal opnå en reduktion af det endelige energiforbrug i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1.

🡻 2018/2002 artikel 1, nr. 15), litra b)

Rapporten ledsages, hvor det er relevant, af forslag til yderligere foranstaltninger.

🡻 2012/27/EU (tilpasset)
⇨ nyt

~~*Artikel 25*~~

~~Onlineplatform~~

~~Kommissionen etablerer en onlineplatform for at fremme den praktiske gennemførelse af dette direktiv på nationalt, regionalt og lokalt niveau. Denne platform skal støtte udvekslingen af erfaringer om praksis, benchmarking, netværksaktiviteter og innovativ praksis.~~

---

123 ~~EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.~~

Artikel 34~~26~~

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, ~~anvendes~~finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 35~~28~~

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme ~~dette direktiv~~ ⌦ artikel […] og bilag […] ⌫ [de artikler og bilag, der er ændret materielt sammenholdt med det ophævede direktiv] senest den ⇨ […] ⇦ ~~5. juni 2014~~.

~~Uanset første afsnit sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 4, artikel 5, stk. 1, første afsnit, artikel 5, stk. 5, artikel 5, stk. 6, artikel 7, stk. 9, sidste afsnit, artikel 14, stk. 6, artikel 19, stk. 2, artikel 24, stk. 1, og artikel 24, stk. 2, samt bilag V, punkt 4, inden udløbet af de heri fastsatte frister.~~

De ~~tilsender~~ ⌦ meddeler ⌫ straks Kommissionen teksten til disse ~~love og bestemmelser~~ ⌦ foranstaltninger ⌫.

Disse ⌦ foranstaltninger ⌫ ~~love og bestemmelser~~ skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. ⌦ De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. ⌫ ~~De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne~~Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen ⌦ og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning ⌫.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 36~~27~~

~~Ændring og~~ Oophævelse

~~1.~~Direktiv 2012/27/EU~~2006/32/EF~~ ⌦ som ændret ved de retsakter, der er nævnt i bilag XV, del A, ⌫ ophæves ⌦ med virkning ⌫ fra den ⇨ […] ⇦ [dagen efter den dato, som nævnes i artikel 35, stk. 1, første afsnit] ~~5. juni 2014, med undtagelse af artikel 4, stk. 1-4, i og bilag I, III og IV til nævnte direktiv~~, uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til ~~tidsfristen~~ ⌦ tidsfristerne ⌫ for ~~direktivets~~ gennemførelse⌦ n ⌫ i national ret derved berøres ⌦ af de direktiver, der er omhandlet i bilag XV, del B ⌫ . ~~Artikel 4, stk. 1-4, i og bilag I, III og IV til direktiv 2006/32/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2017.~~

~~Direktiv 2004/8/EF ophæves med virkning fra den 5. juni 2014, uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til tidsfristen for dets gennemførelse i national ret derved berøres.~~

Henvisninger til ⌦ det ophævede ⌫ direktiv ~~2006/32/EF og 2004/8/EF~~ betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XVI~~XV~~.

~~2. Artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2010/30/EU udgår med virkning fra den 5. juni 2014.~~

~~3.~~ ~~Direktiv 2009/125/EF ændres således:~~

~~(1)~~ ~~Følgende betragtning indsættes:~~

~~"(35a) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne[124] skal medlemsstaterne fastsætte krav til energimæssig ydeevne for bygningsdele, der udgør en del af bygningens klimaskærm, og krav til installationer for så vidt angår den samlede energimæssige ydeevne, korrekt installering og passende dimensionering, indstilling og kontrol af de tekniske bygningsinstallationer, der er installeret i eksisterende bygninger. Det er i overensstemmelse med målene i nærværende direktiv, at disse krav under visse omstændigheder kan begrænse installationen af energirelaterede produkter, som er i overensstemmelse med nærværende direktiv og dets gennemførelsesforanstaltninger, forudsat at sådanne krav ikke udgør en urimelig markedshindring."~~

~~2)~~ ~~Følgende punktum tilføjes i slutningen af artikel 6, stk. 1:~~

~~"Dette berører ikke de krav til energimæssig ydeevne og de krav til installationer, som medlemsstaterne har fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, og artikel 8 i direktiv 2010/31/EU."~~

Artikel 37~~29~~

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⌦ Artikel […] og bilag […] [artikler og bilag, der er uændrede i forhold til det ophævede direktiv] anvendes fra den […] [dagen efter den dato, der er nævnt i artikel 35, stk. 1, første afsnit]. ⌫

Artikel 38~~30~~

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

---

124 ~~EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13.~~